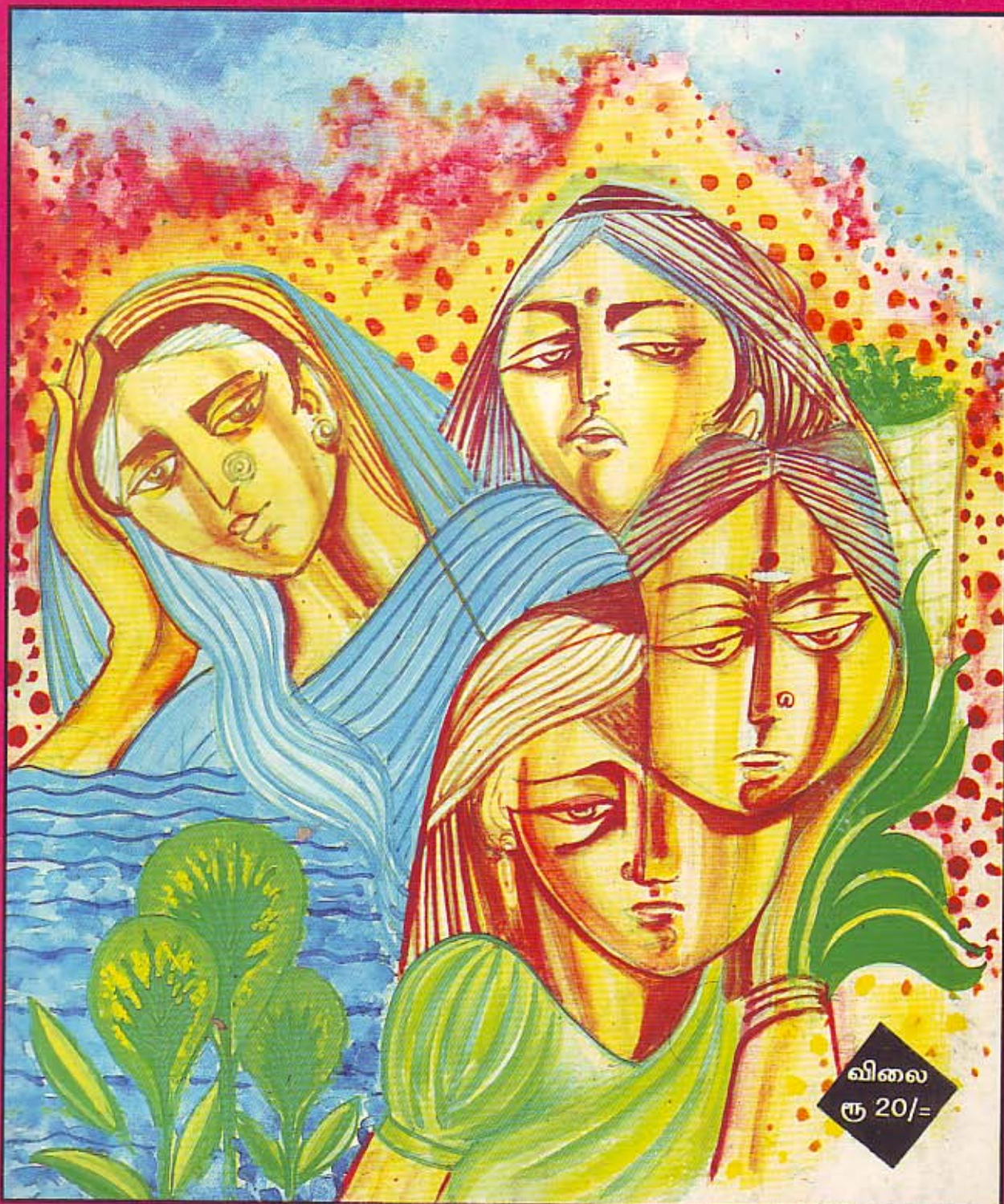

பெண்ணின் குரல்

ஜனவரி 1996 ISSN 1391 - 0914

பெண்களின் உரிமைக்கான சஞ்சிகை

❖	இனி, அடுத்தது என்ன -	1
❖	உலக மகளிர் ஒன்று கூடினர் -	3
❖	ஹுவைரோ சுவர் சொன்ன சேதி	6
❖	ஒரு பெண்ணின் பார்வையில்	7
❖	ஒரு புத்துலகை ஏற்படுத்த	10
❖	பணிப் பெண் வேலைக்கு வெளிநாடு செல்லும் பெண் -	12
❖	செய்திகள் -	16
❖	பெண் நிலைவாதமும் மதக்கோட்பாடுகளும் -	19
❖	பெண் விடுதலையும் யதார்த்தமும்	21
❖	மலையக நாவல்களில் பெண் பாத்திரங்கள்	23
❖	ஒரு தீக்கோழி தலை உயர்த்தி	27
❖	சீதனமுறையை ஒழிக்க சட்டம் தேவை -	30
❖	கர்ப்பை புற்று நோய் -	31
❖	நூல் விமரிசனம் -	32
❖	கவிதைகள் -	9 - 11 - 22 - 25

வணக்கம், புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்!

“பெண்ணின் குரல்” இந்த இதழ் வெளிவருவதில் சிறிது கணக்கம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இதற்காக நாட்டின் பலபா கங்களிலுமுள்ள எமது அபிமான வாசகநேயர்களிடமிருந்து வந்த அன்பான விசாரிப்புகள் தான் எத்தனை!

இதோ உங்கள் கரங்களில் தவழும் இந்த இதழில், நடந்து முடிந்த வரலாற்று முக்கியத்துவமான பீஜிங் நிகழ்வுகளைப்பற்றிய விபரங்களையும் மனப்பதிவுகளையும் ஈவா ரணவீர, செல்வி திருச்சந்திரன் ஆசியோர் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றனர்.

வசதி குறைந்த குடும்பங்களிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வீட்டுப் பணி வேலையில் அமர்ந்துள்ள எமது நாட்டுச் சகோதரிகள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் இன்று பிரதானமாகப் பேசப்படும் விஷயமாகிவிட்டது. அதனை அலசி ஆராய்ந்து டானியல் ஏற்கின்ஸ் எழுதிய கட்டுரையும் வெளியாகியுள்ளது.

பெண்விடுதலை பற்றி உதட்டால் பெரிதாகப் பேசப்பட்டாலும், யதார்த்தத்தில் சமூகம் இன்னும் பெரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவில்லை. மதக்கோட்பாடுகள், சீதனக் கொடுமைகள் முதலியவை பற்றி, சதா விவேகானந்தன், சாந்தி சச்சிதானந்தன், புத்தளம்புதுமலர், எழுதியுள்ள கட்டுரைகள் இவற்றை விளக்குகின்றன.

சமுதாயத்தில் பெண்ணினம் அனுபவிக்கும் அல்லல்கள், அவலங்கள் சொல்லுந்தரமானவையல்ல. இளஞ்சிறார்களை வேலைக்கு அமர்த்தி இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் இவை சம்பந்தமான கவிதைகள், சிறுகதை ஆசியனவும் இவ்விதழில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

இனம், சமயம், கலாசாரம், மொழி, உருவத்தோற்றம் முதலிய வேறுபாடுகள் பெண்களிடம் உள்ள போதிலும், வாழ்க்கையில் அவர்களனுபவிக்கும் பிரச்சினைகள் ஒரே விதமானவையே என்ப தனை அட்டைப்படம் சித்தரித்துக் காட்டுகிறது.

செய்திகள், நூல் விமர்சனம் போன்ற அம்சங்களும் அடங்கியுள்ளன.

ஒரு புதிய உலகத்தைப்படைப்பதற்காக, பெண்கள் சுற்றாடல் அபிவிருத்தி உலக கருத்தரங்கில் பிரகடனப் படுத்தப்பட்ட உறுதி மொழிகள், அனைவரின் சிந்தனையிலும் செயற்பாடுகளிலும் மேலும் வலுவூட்டவல்லது.

இந்த இதழ் பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயத்தை எழுதுங்கள்; அவை எம்மை ஊக்கப்படுத்துவதுடன், ‘பெண்ணின் குரல்’ வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருக்கும்.

நன்றி.

17 A பாரக் அவனியு,
கொழும்பு - 5.

அன்புடன்,
ஆசிரியர்.

பெண்ணின் குரல்

அமைப்பின் குறிக்கோள்கள்

பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை அடிக்கடி கூடிக்கலந்துரையாடி, பொது உடன்பாடு காணக்கூடிய விடயங்களில் கூட்டு நடவடிக்கை எடுக்கும் மாதர்களின் குழுவாக, 1988 செப்தம்பர் மாதத்தில் பெண்ணின் குரல் (காந்தா ஹண்ட) அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

எமது நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் சுருக்கமாக கீழே தருகின்றோம்

1. பெண்களின் சமூகப் பொருளாதார, அரசியல் சட்டரீதியான உரிமைகளுக்காகவும் இலங்கையின் அபிவிருத்தியில் பெண்களை முழுமையாகப் பங்கு கொள்ளச் செய்வதற்குமாக குரல் கொடுத்து இயங்குதல்.
2. அரசாங்கக் கொள்கைகள் பெண்களை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதை மதிப்பிடுவதற்கு அக்கொள்கைகளை பரிசீலனை செய்தல், அரசாங்க மற்றும் தனியார் துறைகளின் பொருளாதாரம், வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்கள் என்பன பெண்களை எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கின்றன என்பதை மதிப்பிட்டு அவற்றின் கண்ணோட்டங்களையிட்டு எச்சரிக்கையோடும் விழிப்போடும் இருப்பதோடு அவசியமான சந்தர்ப்பங்களில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.
3. பெண்களின் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக நாடு முழுவதும் கூட்டங்களையும், கலந்துரையாடல்களையும் ஒழுங்கு செய்தல் மேற்படி உரையாடல்களை நடத்துவதற்கு பெண்களின் குழுக்களுக்கும் இயக்கங்களுக்கும் பேச்சாளர்களை அனுப்பி உதவுதல்.
4. பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஆய்வுகளையும், கற்கைகளையும் மேற்கொண்டு அவற்றின் பெறுபேறுகளை - நகர - கிராம - தோட்டப்புற மற்றும் பெண்கள் அமைப்புகளுக்கும் விரிவாக்கல்.
5. பெண்களினது பிரச்சினைகளைப் பற்றிய மாதர்களினதும் ஆண்களினதும் விழிப்புணர்வை உயர்த்துவதற்காக புத்தகங்களையும் பிரசுரங்களையும் வெளியிடுதல், அவசியமான மொழிபெயர்ப்புகளைச் செய்தல், வெகுஜன தொடர்பு சாதனங்களுக்கு கட்டுரைகளையும் கருத்துகளையும் வழங்கல்.
6. மனிதர்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய பெண்ணின் குரல் அமைப்பின் கருத்துக்களை பெண்களின் பரந்த அணியினர் மத்தியில் கிடைக்கக்கூடியவிதத்தில் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழியிலும் தொடர்ச்சியாக சஞ்சிகை பிரசுரித்தல்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் எமது அமைப்பில் அங்கத்துவம் பெறலாம்.

விபரங்களுக்கு

பெண்ணின் குரல்

17 ஏ பார்க் அவனியு

கொழும்பு - 5

இனி, அடுத்தது என்ன?

பத்மா சோமகாந்தன்

நான்காவது உலகமகளிர் மகாநாடு நடந்து முடிந்து விட்டது. உலக வரலாற்றில் முதற்தடவையாக 181 நாடுகளைச் சேர்ந்த 40 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பெண்கள் ஒருங்கு கூடி தமது பலத்தையும் ஐக்கியத்தையும் ஒருமைப்பாட்டையும் வெளிப்படுத்தியதுடன், தம்மை நெரிக்கின்ற பிரச்சனைகளை அறியப்படுத்தி அலசி ஆராய்ந்து அவற்றிற்கான தீர்வு மார்க்கங்களை முன் வைத்தனர். சமுதாயத்தில் யுத்தத்தினால் எழும் கோரங்களையும் கொடுமைகளையும் கழைவதற்கு முன்வருமாறு சர்வதேச மனச்சாட்சியைத் தட்டி எழுப்பினர். மூலவளப் பாகுபாட்டுப் பகிர்வின் காரணமாக, இல்லாமையும் வறுமையும் சமுதாயத்தின் பெரும்பகுதியை கவ்விப் பிடித்து நசித்துப்பின் தள்ளுவது உறைக்கக்கூடிய வகையில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெண்களுக்கு எதிரான வன் முறைகள், அவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் பாலியல் கொடுமைகள், ஏற்றத்தாழ்வு நிலைமைகள், உரிமை மீறல்கள் முழுச் சமுதாயத்தினையும் அதலபாதாள அழிவுக்கே இட்டுச் செல்லும் என்ற உண்மை உணர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

இவையெல்லாம் மகாநாடு, கருத்தரங்கு மேடைகளில், கலந்துரையாடல்கள் விவாதங்களின் மூலமாக மட்டுமன்றி, ஆடல், பாடல், கூத்து, நடிப்பு, ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம், கண்டன அணிவகுப்பு, கண்காட்சி, சுவரொட்டி, பிரசுரங்கள் என அகப்பட்ட அத்தனை மார்க்கங்களினூடாகவும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

அடுத்த 10 ஆண்டுகளில் அரசாங்கங்களும் ஐ.நா.வின் அபிவிருத்தி அமைப்புகளும், பெண்கள் தொடர்பான அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் பெண்களுக்காகவும், சமுதாய மேம்பாட்டுக்காகவும் நிறைவேற்ற வேண்டிய செயற்பாடுகள் யாவை என்பதை சுட்டிக் காட்டும் 'செயலுக்கான தளமேடை' என்னும் முக்கிய ஆவணமும் 362 பந்திகளில் இம்மகாநாட்டில் ஆங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது; அதனால் ஆவணத்தில் கண்டுள்ளவற்றை காலதாமதமின்றி செயற்படுத்துவதற்கு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இடையறாத ஊக்கமுடன் முழு முச்சாகச் செயலாற்ற வேண்டியது தட்டிக்கழிக்க முடியாத கடமையாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் கொடியேற்றப்பட்டு விட்டது! மிகப் பெரும் எண்ணிக்கையான இராணுவவீரர்கள், இராட்சத பிரங்கிகள், புதிதாக இறக்குமதி செய்யப்பட்ட நவீனகனரக ஆயுதத்தளபாடங்கள் மிகக் கடுமையான

செய்தித் தணிக்கை என்பவற்றுடன் முஸ்தீப்பாக யுத்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்ட போதே, சிறிய இப் பிரதேசத்துக்கு இராணுவத்தினர் விரைவில் சென்றடைந்து விடுவரென்பது எதிர்பார்க்கப்பட்டதுதான். கொடியேற்ற வைபவத்தையொட்டிக் கொண்டாட்ட குதூகலங்கள், அரசு வைபவங்களின் ஒலி, ஒளிபரப்புகள் யாழ்ப்பாணம் என்ன ஒரு வேற்று நாட்டின் பிரதேசமோ என்ற ஐயத்தை வெளிநாட்டவர் மத்தியில் ஏற்படுத்தின! சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை முயற்சிகள் நடைபெற்ற போது அதனைக் குழப்புவதற்கு குறுக்கே நின்று கூக்குரலிட்டவர்கள், "சமாதானத்துக்கான யுத்தம்" மேற்கொள்ளப்பட்ட போது களிபேருகையுடன் பேரினவாதச் சன்னதமாடினர். இவர்களின் அட்டகாசத்தில் 'சமாதானக் குரல்கள்' அடங்கி நசுங்கிப்போயின.

யுத்தப்பிரதேசத்திலிருந்த சுமார் 5 லட்சம் மக்கள், அச்சம் அச்சுறுத்தல்களால் தமது வாழ்விடங்களை விட்டு இரவோடிருவாக ஓடி சாவகச்சேரியிலும், கிளாலிக்கடலைக் கடந்து கிளிநொச்சி, வன்னி, முல்லைத்தீவு, வவுனியா பகுதிகளிலிலும் மழையில் நனைந்தபடி மரநிழல்களில், பாடசாலைகளில்..... பசிக்கு அடுத்த வேளை உணவில்லாமல், மறுநாள் மாற்றுவதற்கு மாற்றுடையில்லாமல் அனுபவிக்கும் அல்லல்கள், சொல்லுந்தரமல்ல..... பெண்கள், குழந்தைகள், வயோதிபர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. யுத்தத்தினால் உடல் உளரீதியாக கடுமையான பாதிப்புக்குள்ளாகுவார்கள் பெண்களே என்பது நிஜமாகியுள்ளது வேதனைக்கு உரியது; பால் கிடைக்காததால், ஒரு இளம் தாய் பசித்து அமுத தனது பச்சிளம் குழந்தைக்கு, குடைக் கம்பியில் வழிந்துவந்த மழை நீரை பருக்க கொடுக்க வேண்டியிருந்த கொடுமையும் நிகழ்ந்திருக்கிறது! - இடம் பெயர்ந்து அல்லலுறுபவர்களின் அவலங்களைத் தணிக்க போதியளவு உணவுப்பொருட்கள், மருந்து வகைகள், குழந்தைகளுக்குப் பாலுணவு, சமையற் பாத்திரங்கள், தற்காலிகமாக வசிக்க கூடாரங்கள், கொட்டில்களுக்கான கிடுகுகள் போன்றவற்றை உடனடியாக அவர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்வதில் சுணக்கம் ஏற்படக் கூடாது. அத்துடன் அவர்கள் விரைவாகத் தமது சொந்த இடங்களில் மீள்குடியேறுவதற்குரிய சூழ்நிலையையும், வசதிகளையும் ஏற்படுத்துவது அரசாங்கத்தின் கடமை. யுத்த சன்னதத்தில் அடங்கிப் போயிருந்த சமாதானத்துக்கான குரல்கள் மெல்லிதாக மீண்டும் ஒலிக்கத்துவங்கியுள்ளது வரவேற்கப்பட

வேண்டியதே. “இப்போது தேவை சமாதானம் : கொலைகள் வேண்டாம்” என சமாதானத்துக்கான பெண்கள் அமைப்பும், “யுத்தத்தினால் அல்ல அரசியல் தீர்வினால் மட்டுமே சமாதானத்தை ஏற்படுத்தலாம்” என தேசிய சமாதான கவுன்சிலும் மற்றும் பொது நிறுவனங்களும் அறிக்கைகள் மூலம் வலியுறுத்தியுள்ளன. இனநெருக்கடியைப் போக்கி சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு, அதிகாரப் பரவலாக்கலுக்கான அரசியல் தீர்வு திட்டத்தை முன்வைப்பதை இனியும் சுணக்கக் கூடாது.

வரவு செலவுத்திட்டம் பாராளுமன்றில் வாசித்து நிறைவேற்றப் பட்டுவிட்டது.

அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத்திட்டம் நிறைவேற்றிவிட்டது. “ஏழைகளுக்கும் நடுத்தர வகுப்பினருக்கும் அழுத்தம் கொடுக்காத இலகு பட்ஜட்” என வர்ணிக்கப்பட்ட வரவு - செலவுத்திட்டம் பாராளு

மன்றில் நிறைவேறுவதற்கு முன்னரே பாண், பால், பருப்பு, பாலுணவுப் பொருட்கள், மா, மரக்கறி வகைகள் இரவோடிர்வாக விலையேறிவிட்டன. போக்கு வரத்து தொலைபேசிக் கட்டணங்கள் உயரே ஏறி உட்கார்ந்திருக்க தயாராகிக் கொண்டிருக்கின்றன. உச்சாணிக் கொப்பில் ஏறிக்கொண்டுவிட்ட விலைவாசி எத்தனை தடவை வருந்தி அழைத்தாலும் இனி இறங்கிக்கொள்ளப் போவதில்லை. ஏழை மற்றும் நடுத்தர வகுப்பாரின் வாழ்க்கைச் செலவைச் சமாளிப்பதற்கு என்ன ஏற்பாடுகள்? கொடியேற்றக் கொண்டாட்டங்கள் நடந்துமுடிந்துவிட்டபோதிலும் யுத்தம் இன்னும் முடியவில்லை. யுத்தத்துக்காக பெருந் தொகையை ஒதுக்கிவிட்ட நிலையில் நிவாரணம், அபிவிருத்திப்பணிகள் முதலியவை தொடர்ந்து எதிர்நோக்க வேண்டியிருப்பது பெரிய வினாக் குறியே?

20.12.95

இலக்கிய உலகின் இழப்புகள்

தமிழ் இலக்கிய உலகம் அண்மைக் காலத்தில், அடுத்து அடுத்து முன்று முக்கிய ஸ்தர்களை இழந்து விட்டது. இவர்கள் ஈழத்து தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக் காக கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்தவர்கள். அவர்களின் பணிகளை நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்து அவர்களின் குடும்பத்தாருக்கு “பெண்ணின் குரல்” தனது அனு தாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

சில்லையூர் செல்வராஜன்

எஸ். அகஸ்தியர்

கோமல் சுவாமிநாதன்

அறுபதுகளில் தனது சிலேடைக் கவிதைகள் மூலம் சமூகப் பிரச்சனைகளை நன்கு வெளிப்படுத்தியவர்: ‘தான் தோன்றிக் கவிராயர்’ என்ற பெயரில் அவர் எழுதிய கவிதைகளினாலும், கம்பீரமான கவியரங்கப் பங்களிப்புகளினாலும் மிக்க புகழ் பெற்றிருந்தார். கூந்த மூன்று தசாப்தங்களாக நடைபெற்ற கவியரங்குகள் செல்வராஜனால் சிறப்புப் பெற்றன. வெளிநாடுகளில் நடைபெற்ற இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் இலங்கைப் பிரதிநிதியாக அழைக்கப்பட்ட பெருமை இவருக்குண்டு. பத்திரிகையாளர், நடிகர், நாட்டுக் கூத்துக் கலைஞர், எழுத்தாளர், இலக்கிய விமரிசகர், கவிஞர், விளம் பரக்கலை விற்பன்னர், ஒலிபரப்பு நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர், எனப்பல் துறைகளில் அவர் சிறந்து விளங்கிய மையால் ‘பல்கலை வேந்தர்’ எனப் பாராட்டப் பெற்றவர்.

ஆனைக்கோட்டையிலுள்ள ஒரு சாதாரணத்தொழிலாள்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இவர், இயல்பிலே மிக்க மனித நேயங் கொண்டவராக தமது வாழ்நாள் முழுவதும் விளங்கியவர். இளமைக் காலத்திலேயே பொதுவுடைமைக் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டிருந்த இவர் தமது எழுத்துக்களில், ஏழை எளியவர்கள், அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், அநீதிக்குள்ளாகியவர்களின் பிரச்சனைகளை கூறு பொருளாகக் கொண்டிருந்தார். இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் மூத்த உறுப்பினர்களில் ஒருவர். சிறுகதை, நாவல், குறுநாவல், உணர்வுற்றுச் சித்திரம் என நான்கு தசாப்தங்களாக அயராது எழுதிக் கொண்டிருந்தவர். இவரின் பல நூல்கள் அச்சில் வெளிவந்துள்ளன. நாவல் ஒன்று இலங்கை அரசாங்கத்தின் சாகித்தியப் பரிசைப் பெற்றது. கூந்த சுமார் 10 ஆண்டுகளாக பாரிசில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இவர், புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடக் கூடிய ஒருவராக விளங்கினார்.

எமது நாட்டைச் சேர்ந்தவராக இல்லாதபோதிலும், ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியின்பால் மிக்க அக்கறையும் ஆதரவும் சாட்டியவர். சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளில், தமிழில் சிறு சஞ்சிகை யொன்றை சிறப்பாக, எப்படி நடத்தலாம் என்பதற்கு இலக்கணமாக “சுபமங்களா” இதழை நடத்திக் சாட்டியவர். சமூகப்பிரக்ஞைமிக்க புகழ்பெற்ற நாடக எழுத்தாளரும் நெறியாளருமாகத் திகழ்ந்தவர் இவரின் சில நாடகங்கள் சிறப்பான திரைப்படங்களாகவும் புகழ் பெற்றிருக்கின்றன. 21ம் நூற்றாண்டு தமிழிலக்கியத்துக்கு ஈழத்தின் இன்றைய இலக்கிய வளர்ச்சி வழிகாட்டுவதாக அமைந்திருக்கிறது என்ற கருத்தை அழுத்தத் திருத்தமாக அடித்துக் கூறியிருந்தவர் : பெண்ணியம் உள்ளிட்ட பல முற்போக்கு கருத்துக்களைக் கொண்ட அவர் சென்ற ஆண்டு இலங்கை வருகை தந்திருந்த போது, இலங்கையிலுள்ள எழுத்தாளர்கள், நாடகக்கலைஞர்கள், புத்திஜீவிகளின் அமோக அன்பையும் வரவேற்பையும் பாராட்டுதல் சனையும் பெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உலக மகளிர் ஒன்று கூடினர்!

திருமதி கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன் முன்னணியில் திகழும் பெண்ணிய நடவடிக்கையாளர்களில் ஒருவர் ; பெண்களின் அசமத்துவ நிலைபற்றி பல ஆய்வுகளைச் செய்தவர் சிறந்த எழுத்தாளர்; அவரின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பல நூலாக வெளி வந்துள்ளன. பெண்களின் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக பல வெளிநாடுகளில் நடைபெற்ற மகாநாடுகள், கருத்தரங்குகளில் இலங்கை சார்பில் கலந்து கொண்டு சிறந்த பங்களிப்பைச் செய்துள்ளவர். பீஜிங்கில் நடந்த மகளிர் மகாநாட்டில் கலந்து கொண்ட அவருடன் நான் நடத்திய கலந்துரையாடலின் போது பெறப்பட்ட தகவல்கள் 'பெண்ணின் குரல்' வாசகர்களுக்காக இங்கே தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ளன.

பத்மா சோமகாந்தன்.

தொண்டர் நிறுவனங்களின் கருத்துப் பேரவை

பெய்ஜிங்கிலிருந்து 45 நிமிடப் பயணத்தூரத்திலுள்ள ஹுவைரோ நகரில் தொண்டர் நிறுவனங்களின், கருத்துப் பேரங்கு நடைபெற்றது. 1995 ஓகஸ்ட் 30 முதல் செப்டெம்பர் 8-ம் திகதிவரை 10 நாட்களுக்கு நடைபெற்ற இக்கருத்தரங்கில் உலகநாடுகளிலுள்ள அரசு சார்பற்ற தொண்டர் நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளாக 30 ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான பெண்கள் பங்குபற்றினர். முன்னரே நிகழ்ச்சி நிரலில் திட்டமிடப்பட்டிருந்ததும், திடீரென எழுந்தமானத்தில் அமைந்ததுமான 800க்கும் மேற்பட்ட நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன.

ஐ.நா. பீஜிங் நகரில் 1995 செப்டெம்பர் 4 முதல் 15 வரை நடத்திய உலக மகளிர் மாநாட்டில் "செயலுக்கான தளமேடை" என்ற ஆவணத்தில் மிக முன்னேற்ற கரமான அம்சங்களை இடம்பெறச் செய்வதில் தனது செல்வாக்கை பயன்படுத்தவதே இக்கருத்தரங்கின் பிரதான நோக்கமாயிருந்தது.

அண்மைக்கால வரலாற்றில் பெண்கள் திரண்டு பங்குபற்றிய மாபெரும் கூட்டமாக விளங்கிய இக்கருத்தரங்கு வெவ்வேறு நாடு, இனம், கலாசாரப்பின்னணி முதலியவற்றைக் கொண்ட பெண்கள் தமது பல்வித பிரச்சினைகளை வெளிப்படுத்தி அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து, பெண்களின் பொதுவான பிரச்சினைகளில் தமது ஐக்கியப் பாட்டையும் அக்கறையையும் தெரிவித்தனர்.

கருத்தரங்கு, களப்பயிற்சி, கலந்துரையாடல், விவாதம், நடிப்பு,

திரைப்படம், அபிநயக்கூத்து, ஆடல், பாடல், கழைக்கூத்து, கண்காட்சி, ஆர்ப்பாட்ட அணிவகுப்பு, வழக்கு, விசாரணைமன்றம், நோன்பு, தியானம், கண்டனம் என பல வகையான நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்றன.

பெண்கள் தொடர்பான பெரும் பாலான பிரச்சினைகள் தினமும் விவாதிக்கப்பட்டன. அரசியல், பொருளாதாரம், மனித உரிமை, ஆண், பெண் பாற்பண்பு, சமாதானம், மனிதப் பாதுகாப்பு, விஞ்ஞானம், தொழில்நுட்பம், சமயம் சாதி, இனம்போன்ற விஷயங்களுக்கும் பிராந்தியங்களில் எற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் கட்டமைப்புச் சீரமைப்பு, ஆயுதச் சண்டை, அரசியல் பங்களிப்பு, முதலியவையும், சோஷலிசத்திலிருந்து ஜனநாயகத்துக்கு மாறிவரும் சமூகங்கள், அகதிகள், அன்னியருக்கு எதிரான வெறுப்பு, தன்னினைச் சேர்க்கையாளர்களின் உரிமைகள், இளைஞர் பிரச்சினை, கல்வி, சுற்றாடல், தொல்குடிமக்கள், சிறுபான்மை மக்களின் பிரச்சனைகள் முதலியவையும் விவாதிக்கப்பட்டன.

மாநாட்டில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட 'செயல் தளமேடையின் பிரதான அம்சங்களை இக்கருத்தரங்கு ஆராய்ந்து அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கான உபாய உத்திகளை வகுத்தது. அவற்றில் சில பின்வருவன தொடர்பானவை; குடியுரிமையும், அரசியல் பங்கேற்பும் உள்ளிட்ட ஆட்சி முறைக்கான அணுகு முறை; சமாதானத்துக்கும் மனித உரிமைகளுக்கும் குந்தகமாக உள்ள இராணுவமயமாக்கல், வன்முறை மற்றும், வறுமை, உள்ளிட்ட பிரச்சினைகள்; தொழில்களில் தொழில்நுட்பப் புரட்சிகள் ஏற்படுத்

திவரும் பாதிப்புகள் உள்ளிட்ட உலகமயப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதாரம் எதிர்நோக்கும் சவால்கள்; சமயம், தேசியம், சாதி, இனம் முதலியவை உள்ளிட்ட பழமை வாதத்தின் எழுச்சி; மனித இன அச்சக் கோளாறின் வெளிப்படுத்தல்கள் - தொடர்புசாதன வளர்ச்சி, போக்குவரத்து முதலியவற்றின் சவால்களும் வாய்ப்புகளும்; நிறுவன ஒழுங்கமைவு ஏற்பாடும் நிதிச் சீரமைப்பும்; ஐ.நா. செயற்பாடுகளும் பால் சமத்துவ உபாய உத்திகளும் போன்ற விஷயங்களும் கருத்தரங்கின் இறுதி மூன்று நாட்களில் தொண்டர் நிறுவனங்களின் கட்டமைப்பு, நிதிப் பொறுப்புகள், பீஜிங் சந்திப்புக்குப் பின்பு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய செயற்றிட்டங்களில் பிராந்தியங்களின் பொறுப்பு என்பன விவாதிக்கப்பட்டு, திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன.

அனைத்துப் பிரதிநிதிகளும் பங்குபற்றிய பிரதான கருத்தரங்கு களைத்தவிர, மண்டபத்தில், பெண்களின் மனித உரிமைகள் தொடர்பான உலகவழக்கு விசாரணைமன்றம் மனித உரிமை மீறப்பட்டனம்பற்றிய விசாரணைமன்றம், பெண்களின் சுற்றாடல் அபிவிருத்தி நிறுவனம் ஏற்பாடு செய்த ஆரோக்கியமான விண்வெளிபற்றிய பெண்களின் மகாநாடு ஆகியவையும் 'நடைபெற்றன.

ஆசியா பசுபிக், மேற்கு ஆசியா, ஆபிரிக்கா, லத்தீன் அமெரிக்கா, வடஅமெரிக்கா, ஐரோப்பா ஆகிய பிராந்தியங்களின் பிரதிநிதிகளை ஒவ்வொரு பிராந்தியத்துக்கும் 5 என 15 கூடாரங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றில் நிகழ்ந்த நிகழ்வுகளும் முக்கியமானவையே. பிரதிநிதிகள்

தமது பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதித்து, அனு பவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டதுடன், இணைந்து செயலாற்று வதற்கு பொது நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் வகுத்துக் கொண்டனர். இளம் பருவத்தினர், தொல் குடியினர், அடிமட்ட நிறுவனங்கள், உடல் ஊனமான பெண்கள், வயோதிபப் பெண்கள், தன்னிச்சேர்க்கைப் பெண்கள், அகதிகள் ஆகியோருக்கென 7 கூடாரங்களும் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. சமாதானக் கூடாரத்தில் இராணுவமயமாக்கல் ஆயுதச் சண்டைகள், மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பான பல நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. யுத்தம், பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள், மனித உரிமை துஷ்பிரயோகங்கள் முதலிவற்றை ஆட்சேபித்து ஆர்ப்பாட்டங்கள், எதிர்புணர்வுலங்கள், உண்ணாநோன்புகள் இங்கு நடந்தன. இளம் பருவத்தினருக்காக ஒதுக்கப் பட்டிருந்த கூடாரத்தில் உலக இளைஞரால் நடத்தப்பட்ட கலந்துரையாடல்களும் மற்றும் நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன. அமைதி இடம் என ஒரு கூடாரமும், தெய்வீக வழியில் மனதைக் குணப்படுத்தும் மற்றொரு கூடாரமும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

ஐ.நா.வின் மகளிர் மகாநாடு

ஐ.நா.பீஜிங் நகரில் செப்டம்பர் 4 முதல் 15 வரை நடத்திய 4வது உலக மகளிர் மகாநாட்டில் 181 நாடுகளைச் சேர்ந்த அரசாங்க பிரதிநிதிகள், தொண்டர் நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகள் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பார்வையாளர்களின் சுமார் 17 ஆயிரம்பேர் கலந்து கொண்டனர். பிரதான கூட்டத்தில் உரையாற்ற ஒவ்வொரு நாட்டின் அரசுப்

பிரதிநிதிக்கு 7 நிமிடங்களும் நிபுணத்துவத்துறை சார் நிறுவனங்கள் மற்றும் தொண்டர் நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிக்கு 5 நிமிடங்களும் வழங்கப்பட்டன. மாநாட்டின் பிரதான கூட்டத்தில் 'செயலுக்கான தளமேடை' பற்றிக் கலந்துரையாடி, விவாதித்து, கருத்துக்களையறிந்து அந்த ஆவணத்துக்கு இறுதி வடிவம் கொடுத்து அங்கீகரிப்பதே மகாநாட்டின் பிரதான பணியாக இருந்தது. நேரோபியில் நடந்த மூன்றாவது உலக மகாநாட்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட, பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்காக இரண்டாயிரமாவது ஆண்டுவரை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய செயற்பாட்டு உத்திகளில் 'இதுவரையேற்பட்ட அபிவிருத்திகளின் பரிசீலனைகளையும் மதிப்பீடுகளையும் கொண்டதாக செயலுக்கான தளமேடை' என்னும் ஆவணம் 362 பந்திகளைக் கொண்டதாக அமைந்திருந்தது. மகாநாட்டு ஆரம்பத்தில், வரைவு நிலையிலிருந்த இந்த ஆவணத்தில், பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கு தடையாயிருப்பவை என 12 விஷயங்கள் அடையாளங்காணப்பட்டு, ஆவணத்தில் குறிக்கப்பட்டிருந்ததுடன் சர்வதேச உலக சமுதாயம் இவை தொடர்பாக அதிக அக்கறையெடுக்க வேண்டுமென்ற பரிந்துரையையும் அடக்கியிருந்தது. வறுமை, கல்வி, சுகாதாரம், வன்முறை, ஆயுதம் கொண்டு நடத்தப்படும் யுத்தம், பொருளாதார கட்டமைப்பு, ஆற்றலதி காரப்பகிர்வு, தீர்மானம் எடுத்தல்; பெண்களின் முன்னேற்றத்தையும் மனித உரிமைகளையும் அபிவிருத்தி செய்வ

தற்கான வழிமுறைகள், தொடர்பு சாதனத்துறை, சுற்றாடல், பெண்குழந்தைகள் சம்பந்தமாக மகாநாட்டின் ஆரம்பகட்டத்தில் வரைவு நிலையில் இருந்த அந்த ஆவணத்தில் குறித்து உரைக்கப்பட்டிருந்தன.

குழந்தை பெறு ம உரிமையும் தேகநலமும், பாலியல் உரிமைகள் பாலியல் தொடர்பினைவு, கர்ப்பச்சிதைவு, பெண்களுக்கு எதிராக வீட்டில் இழைக்கப்படும் வன்முறைகளை குற்றத்துக்குரியதாக்குவது, பெண்களின் உரிமைகள் மனித உரிமைகளே என உலகரீதியாக அங்கீகரிக்கச் செய்தல், யுத்த நிலைமையினால் ஏற்படும் அத்துமீறல்களை தடுப்பதில் சர்வதேச சமுதாயத்துக்குள்ள பொறுப்பு, பரம்பரைச் சொத்துடைமை, குடும்ப விஷயங்களைத் தீர்மானிக்கும் விஷயத்தில் பெண்ணின் கருத்துக்களுக்கும் இடமளிப்பது, போன்ற விஷயங்களை 'செயலுக்கான தளமேடை' என்னும் ஆவணம் ஆரம்பத்தில் அடக்கியிருந்த போதிலும், இவை முரண்பாடுகளை எற்படுத்தி விடுமெனக் கருதி, மகாநாட்டின் ஆரம்ப கட்டத்தில் அடைப்புக்குறிக்குள் ஒதுக்கி விடப்பட்டு விட்டன. பெண்கள் முன்னேற்றத்துக்கான முற்போக்கு முயற்சிகளுக்கும் உலகமெங்கும் பலம் பெற்று வரும் பழமைவாதப் போக்குகளுக்குமிடையில், மகளிர் மகாநாட்டிலும், கருத்தரங்கப் பேரவையிலும், அடிப்படைரீதியான மோதல்கள் ஏற்பட்டன. பாலியல் உரிமைகள், பாலியல் தொடர்பினைவு பற்றிய குறிப்பு ஆவணத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டது. பாலியல் உரிமைகள் என்ற விடயம் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, குழந்தை உற்பத்தியும் உடல் நலமும் என்பதன் கீழ் இந்த ஆவணத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. மகளிர் மகாநாட்டுக்கு கிடைத்த ஒரு வெற்றி எப்போது குழந்தை வேண்டும், எத்தனை குழந்தை வேண்டும், அவர்களைப் பராமரிப்பதற்கான வசதிகள் போன்றவற்றை பொறுப்புணர்வுடனும் சுதந்திரமாகவும் தீர்மானிப்பதற்கு சம்பந்தப்

பட்ட ஆண் பெண்சோடிக்கும், ஒவ்வொரு தனிப்பட்டவருக்கும் உள்ள அடிப்படை உரிமையை அங்கீகரிப்பதில், குழந்தை பெறும் உரிமைகள் தங்கியுள்ளது என்னும் பகுதி விரிவான விவாதத்துக்குப் பின்பே மீள் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பாற்பண்பு சார்ந்த வன்முறைகள், சகலவித பாலியல் துன்புறுத்தல்கள், விபசாரம், நிர்வாணப்பட வியாபாரம், பாலியல் அடிமைத்துவம் மற்றும் கலாசார தப்பெண்ணங்களாலும், இனப்பாகுபாடு, இன ஒழிப்பு அடிப்படையாகவும், சமய எதிர்ப்புகளினால் எழும் தீவிரவாதத்தின் காரணங்களாலும், குழந்தைகளையும் பெண்களையும் வியாபார நோக்கத்துக்காக சர்வதேச மட்டத்தில் கடத்தல் செய்வது போன்ற காரணத்தாலும் ஏற்படும் உரிமை மீறல்கள் ஆகிய விஷயங்களைக் கொண்டிருந்த ஆவணப்பிரிவும், இவ்வாவணத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அறிவுசார் ஆக்கங்களுக்கு பதிவுரிமை பெறுவதில் பெண்களுக்குள்ள உரிமை, குழல் முதலியபிரிவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. தொல் தொழில் நுட்பமுறைகளின் பிரச்சினையையும் பாது

காப்பையும் உறுதிப்படுத்துமாறு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது.

தலைவர்களாக, பணியாளர்களாக, குடும்பப் பெண்களாகப் பல நிலைகளிலுமுள்ள பெண்களின் அனுபவங்களை புலப்படுத்தும் விஷயங்களை தொடர்புசாதனங்கள் தயாரித்து அளிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கு வழியேற்படுத்தும் பொருட்டு பாற்பண்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட நோக்கில் கொள்கை வகுப்புகளையும், நிகழ்ச்சித்திட்டங்களையும் உருவாக்குவதற்கான ஆணையை அரசாங்கங்கள் தங்களின் அமைச்சுக்களுக்கு பிறப்பிக்க வேண்டுமெனவும் அழைப்புவிடுக்கப்பட்டது. கருச்சிதைவு செய்யப்படடால் வழங்கப்பட்டுவரும் தண்டனைகளை மீள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு அரசாங்கங்கள் இணங்கியமை மற்றொரு வெற்றியாகும். மாநாட்டு முடிவுகளை செயற்படுத்துவதற்கென மிகவும் பிரயத்தனத்தின் பயனாக நிதி உதவி வழங்கும் விஷயத்தில் நிறுவன ஒழுங்குகள் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

தப்பட்டது. பெண்களையும் அவர்களின் குடும்பங்களையும் நோக்கமாக கொண்டு, செயலாற்று மாறுபிரெட்டன்ஷ்ட்ஸ் நிறுவனங்களும் ஐ.நா. அமைப்புகளும், விசேட நிபுணத்துவ நிறுவனங்களும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டன.

சர்வதேச மட்டத்தில் இடம் பெயர்ந்திருப்பவர்களுக்கு சர்வதேசப் பாதுகாப்பளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற விஷயத்தில் இணக்கம் பெற இயலாமற் போய் விட்டது. ஆயுதப்போர் நிகழும் சூழலில் வாழும் மக்களுக்கு ஏற்படும் மனித உரிமை மீறல்களைத் தடுப்பதற்கும் அங்விடங்களிலுள்ள பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் தேவைகளைக் கவனிப்பதற்குமான சர்வதேச மட்டத்திலான அமைப்புமுறை ஒன்றினை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை கவனிக்கப்படாமற் போய்விட்டது. உள்நாட்டில் இடம் பெயர்ந்தவர்களின் பிரச்சினைகளைக் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பு சம்பந்தப்பட்ட நாட்டினது அரசாங்கப்பொறுப்பாகும் எனக்கருதப்பட்டது.

பெண்கள் சீனாவின் பெருஞ்சுவரில் சித்திரத்துணி நாடாவை தொங்கவிட்டனர்.

ஹுவைரோ சுவர் சொன்ன சேதிகள்

அரச சார்பற்ற தொண்டர் நிறுவனங்கள் ஹுவைரோ நகரில் நடத்திய பெண்கள் தொடர்பான கருத்தரங்கு கருத்து வெளிப் பாட்டுக் கான அடிப்படைச் சுதந்திரத்தில் முக்கிய அக்கறை எடுத்தது.

அங்கு கூடிய பெண்கள் தமது அபிப்பிராயங்கள், கருத்துகள், எண்ணங்களை, மரபொத்த அமர்வுகள், செயலமர்வுகள் மூலமாக தெரியப்படுத்தியதுடன் எதிர்ப்பு ஆர்பாட்டங்கள், ஊர்வலங்கள், அணிவகுப்புகள் துண்டுப் பிரசுரங்கள், சுவரொட்டிகள் போன்ற நடவடிக்கைகளின் ஊடாகவும் வெளிப் படுத்தினர்.

இவ்வாறான வெளிப் படுத்தல் நிகழ்ச்சிகள் தினமும் நடந்தன. இவை ஏராளமான ஜனக்கூட்டத்தை - கருத்தரங்கில் பங்குபற்றியவர்கள், பார்வையாளர்கள், அனுதாபிகள், விடுப்புப் பார்ப்போர் எனப் பல வகைப் பட்டோர் அடங்கிய பெருங் கூட்டத்தை தினமும் சுவர்ந்து ஈர்த்தது.

கருத்தரங்குக்கென ஒதுக்கப்பட்டிருந்த நில எல்லையில் அமைந்திருந்த சுவர்களே மிகமுக்கியமானதும் நிலைத்திருக்கக் கூடியதுமான கருத்து வெளிப்படுத்தல் காட்சிகளைக் கொண்டிலங்கின. கருத்தரங்கு நடைபெற்ற இடத்தைச் சூழ சுவர்களும் ஏராளமான அறிவித்தல் பலகைகளுமிருந்தன. அவற்றின் ஒவ்வொரு அங்குல இடமும் சுவரொட்டிகளை, விளம்பரங்களை, அறிவித்தல்களை ஒட்டுவதற்காக நன்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. அச்சுவர்களை உற்று நோக்கிய போது அவை மூன்று வகையைச் சேர்ந்த விஷயங்களைக் கொண்டவையாக விளங்கின. அறிவிப்புகள், தகவல்கள், மற்றும் முக்கிய விஷயங்களான சுற்றாடல், புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் பெண்களின் உரிமைகள், சமாதானம், தன்னினச்

சேர்க்கையினரின் உரிமைகள், பெண்களைக் கற்பழித்தல், கொலை செய்தலைக் கண்டித்தல், வீடுகளில் துன்புறுத்தலுக்குள்ளாகும் பெண்கள், விபசாரம், பாலியல் காரணத்துக்கான சுற்றுலா, மணமகளை விற்பனை செய்தல் போன்றவற்றிற்கு ஆதரவை அல்லது எதிர்ப்பை வெளிக்காட்டும் அறிக்கைகளும் இச்சுவர்களில் காணப்பட்டன.

நடைபெற இருக்கும் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிய அறிவித்தல், நிகழ்விட மாற்றம், புதிய நிகழ்வுகள், பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளுக்கு வந்து திரளும் படியான அழைப்பு, முதலியவற்றை உள்ளடக்கியவையாக அறிவிப்புகள் அச்சுவர்களில் எழுதப்பட்டிருந்தன. இசை நிகழ்ச்சிக்குத் தேவையான ஒரு தோல்வாத்தியம் தொலைந்தது தொடக்கம் இன்னாரை இன்னார் இன்ன இடத்தில் சந்திக்கவும் என்பது போன்ற தனிப்பட்ட செய்திகளும் சுவர்களில் இடம்பெற்றிருந்தன.

கருத்தரங்கு நடைபெற்ற 9 நாட்களிலும், அந்த இடத்துக்கு அருகிலுள்ள சுவர்களில் எழுதப் பெற்றிருந்த விஷயங்கள் கோடிக்கணக்கான வார்த்தைகளைப் பேசின. சுவர்களில் முக்கியத்துவம் கொடுத்து அடிக்கடி காணப்பட்ட வாசகங்கள், அங்கு பங்குபற்றிய ஒவ்வொருவரின் கண்களிலும் தென்பட்டு, விஷயங்களின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்து கொள்ளவும், ஒன்று சேர்ந்து அப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண வேண்டிய அவசரத்தை உணர்த்தவும் தவறவில்லை.

சுவர்களில் பின்வருமாறு சில விஷயங்கள் தெரியப்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

- * எமிட்ஸ நோய்க்கு எதிராகப் போராடுவோம்
- * யப்பான் இராணுவத்தின் பாலியல் தேவைக்கு அடிமைகளாக பலியாக்கப்பட்ட பிலிப்பைன் மற்றும்

- ஆசிய நாட்டுப் பெண்களின் நீதிக்கும் ஒருமைப்பாட்டுக்குமான இயக்கத்தை ஆதரிப்பீர்.
- * சுற்றாடல் பாதுகாப்பு சம்பந்தமாக காணப்பட்ட சுலோகங்கள்
- * பூமி எமது அன்னை-நாம் அனவரும் அவளின் மைந்தர்களே!
- * பிராணிகளுக்கு எதிராக செய்யப்படும் பொறுப்பற்ற மனிதச் செய்கை ஒவ்வொன்றும் மிக்க அருவருப்பானது.
- * பூமியில் மனிதன் ஒரு தர்மகர்தாவின் பாத்திரத்தையே வகிக்க வேண்டும்.
- * பூமி என்பது ஒரே தேசம் - அதில் மனித இனம் அதன் பிரஜைகளே.
- * மானிட கௌரவத்தையும் மனித உரிமைகளையும் பாதுகாப்பதற்காக முன் வைக்கப்படும் சுவடாக புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலுள்ள பணியாட்களினதும் அவர்களின் குடும்ப அங்கத்தினர்களினதும் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக கூட்டப்படும் சர்வதேசப் பேரவையை அங்கீகரிப்புகள்.
- * விபச்சாரம், பாலியலுக்கான சுற்றுலா, மணமகளை விற்பனை செய்தல், மனைவியை துஷ்பிரயோகித்தல், கற்பழிப்பு இவை பெண்களுக்கு எதிரான மனித உரிமை மீறல் செயல்களே
- * உலகத்தில் சமாதானமும் தகுந்த பாதுகாப்புமே பெண்களின் முன்னேற்றத்துக்கான முந்தேவை.
- * இயற்கையான பாதுகாவலராக தாயை அங்கீகரிப்பதற்கான சட்டங்களை இயற்றுக.
- * வெளிநாடுகளில் ஆவணங்களின்றி வேலை செய்யும் பெண்கள் கிரிமினல் குற்றவாளிகளல்ல.
- * சமத்துவம் என்பது குறியீடாய் மைந்ததல்ல - அது புனிதமானது.
- * சமமான பெறுமதியுள்ள வேலையைச் செய்யும் பெண்ணுக்கு சமமான சம்பளம் கொடு
- * உத்தியோகபூர்வமான சமாதான முயற்சிகளில் பெண்களை அமர்த்து
- * மனைவியை அடிப்பது ஒரு குற்றச் செயல் என்பதை சமூகம் அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

ஒரு பெண்ணின் பார்வையில் பீஜிங் மகளிர் மகாநாடு

ஈவா ரணவீரா

மக்கள் சீனக்குடியரசில், ஹுவைரோ நகரில் சென்ற 30.8.95 தொடக்கம் 9.9.95 வரை ஏற்பாடு செய்து நடத்தப்பட்ட கருத்தரங்கில் கலந்து கொள்வதற்காக உலக நாடுகளைச் சேர்ந்த 36 ஆயிரம் பெண்கள் ஒழுங்கு திரண்டிருந்தனர். இவர்களுடன் மேலும் சீனநாட்டின் பிரதிநிதி களாக 5000 பெண்களும் பங்கு பற்றினர். இப்பேரரங்குக்குச் சென்று கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. மலைப்பைத் தரும் எண்ணிக்கையில் உணர்ச்சி பூர்வமாக மகளிர் பங்கு பற்றிய இப்பேரரங்கில் கலந்து கொண்டு திரும்பிய என்னிடம், எனது நண்பர்கள் பல கேள்விகளை எழுப்பி விஷயங்களை அறிந்து கொள்ள ஆவல் கொண்டிருப்பர் என்பதை என்னால் உணரமுடிகிறது.

அங்கு என்ன நிகழ்ந்தது? நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? எவற்றை எய்தப் பெற்றீர்கள்?

அங்கு என்ன நடந்தது?

தன் இனச் சேர்க்கையில் ஈடுபட்டு வாழும் பெண்கள் மற்றும் விலை மாதர்கள் (தமது வாழ்வு முறையும் மனித உரிமைதான் என அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற உரிமைக் கோரிக்கைக்காக) நடத்திய கூட்டங்கள், அங்கு பெய்த மழை, அதனால் ஏற்பட்ட சகதி, பிரதிநிதிகளுக்கு நெல் அடையப் பெற்ற தலையணைகளை வழங்கியது,

தங்குமிட வசதிகளில் நிலவிய குறைபாடுகள், சாப்பாட்டின் விலை ஏற்றம் போன்றவற்றைத் தான் தொடர்பு சாதனங்களின் செய்திகள் மூலம் எனது நண்பர்கள் படித்திருந்தனர். இவைதான் ஹுவைரோவில் நடைபெற்ற முக்கிய நிகழ்ச்சிகளா?

தொலைத்தொடர்புச் சாதனத் துறையில் நான் ஈடுபட்டிருக்கின்ற போதிலும், பிரதான பத்திரிகைகளின் போக்கை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியாமலிருக்கிறது.

ஐ.நா.சபை, பாலஸ்தீனத் திலோ, அங்கோலா விலோ, தென் ஆபிரிக்கா விலோ எகிப்திலோ ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளைப்பற்றி அல்லது புதியநாடு ஒன்றினை அங்கத்தவராகச் சேர்த்துக் கொள்வது தொடர்பாக எழுந்த பிரச்சினையை அணுகி ஆராயும் பொழுது, தொடர்பு சாதனங்கள் என்ன நோக்கத்துக்காக சபை கூட்டப்பட்டது என்பதைக் காட்டிலும், உயரும் உணவு விலைவாசி, சீதோஷண நிலைவரம், தமது செய்தியாளர்களின் தங்குமிட வசதிகளில் ஏற்பட்ட குறைபாடுகள் அல்லது ஏதாவது சொந்த நிகழ்வுகள் பற்றியா முக்கியத்துவம் கொடுத்து பெரிதுபடுத்தி செய்தி வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தன? இதனைத் தானா ஆணாதிக்கத்தின் நிழல் என அழைக்கப்படுவது? நீண்ட காலமாக ஆணாதிக்கத்துக்கு ஆட்பட்டிருந்த தொடர்பு சாதனத்துறையில் கால் வைத்தவுடன், பெண் பத்திரிகையாளர்கள் கூட ஆணாதிக்கவாதிகளின் தனமையைக் கொண்டவர்களாக மாறிவிடுகிறார்கள். அல்லது ஆணாதிக்க கருத்துக்களை ஏற்று அங்கீகரித்து அங்கே சாமரம் வீசுபவர்களாக தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறான செய்தி வெளியீட்டு முறைகள் மகாநாட்டில் கருத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட விஷயங்கள் பற்றி வேண்டா வெறுப்பாகவும் பாதகமானதுமான அணுகுமுறை காரணமாக ஏற்பட்டதாகும்.

இனி ; அங்கு நான் என்ன செய்தேன் என்ற விஷயத்தை இப்போது பார்ப்போம்.

அங்கு நடைபெறவுள்ள நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் கொண்ட கையேடு ஒன்றை முன்னரே இலவசமாக வழங்கியிருந்தார்கள். அதனைப் பார்த்து நான் கலந்து கொள்ள விரும்பும் செயலமர்வுகளை முன் கூட்டியே தேர்தெடுத்து அவற்றில் பங்குபற்றினேன். பெண்ணியம் தொடர்பான நாடகங்களைப் பார்த்தேன். நான் உணவு உண்ணும் நேரங்களில் பெரும்பாலும் ஆபிரிக்க நாட்டு கறுப்பு நண்பர்கள் இசைக்கின்ற பெண் விடுதலை தொடர்பான இனிய பாடல்களைக் கேட்டுக் கொண்டே உணவருந்தினேன். விடுதலைப் போராட்டத்தின் ஆரம்பகட்டத்தில் ஈடுபட்ட பெண்களைப் பற்றிய கலாசார நிகழ்வுகளை ரசித்தேன். உலகப் பெண்களின் கூடாரங்கள், புத்தகக் கண்காட்சி, தென்ஆசிய பசுபிக் கண்காட்சி முதலியவற்றுக்கு விஜயம் செய்தேன். சீனத்துப் பெருஞ்சுவர் மற்றும் காட்சிகளைப் பார்த்தேன். பிறமொழிகள் திணைக்கள விற்பனைக் கூடத்தில் ஏராளமான புத்தகங்களை வாங்கினேன். அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கு ஐ.நா. மகாநாட்டில் பார்வையாளர் அர்தஸ்து வழங்கப்படுவதுண்டு. ஐ.நா. மாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்காக என்னையும் பதிவு செய்து கொண்டேன்.

இம்மகாநாட்டில் கலந்து கொண்டதனால் நான் பெற்றுக் கொண்டது என்ன? எங்களுக்கு கிடைத்தவை யாவை? இவ்வாறு பலர் என்னை வினவுகின்றனர். ஹுவைரோ கருத்தரங்கிலும் பீஜிங் கில் நடந்த ஐ.நா. மகாநாட்டிலும் பங்கு பற்றிய ஏனையவர்களிடமும் இவ்வாறு கேள்விகள் எழுப்பக் கூடும். இதனை எவ்வாறு அளவிடுவது? அதற்கான அளவுகோல் என்ன?

பொதுவான அளவு கோல் ஒன்று இருக்க முடியாது எனினும், பங்கு பற்றிய ஒவ்வொரு பிரதிநிதியுடைய அறிவுத்திறன், ஆற்றல், தேவை முதலியவற்றைப் பொறுத்து ஒவ்வொருவருடைய அளவீடும் அமைந்திருக்குமென நான் கருதுகின்றேன். எந்தவித அறிவு அனுபவப்பலனும் பெறாமல் மிகச்சிலர் சென்று வந்திருப்பார்களோ தெரியாது. அப்படியானவர்கள் கூட அழகும் க்லாச் சாரச் செழுமையும் கொண்ட சீனாவைச் சுற்றிப் பார்த்த அனுபவத்தை, கொண்டவர்களாகவும் மூன்றாவது உலகநாடுகளில் தலையை நிமிர்த்தி எழுகின்ற பெரிய நாடு சீனா என்ற உண்மையை உணர்ந்தவர்களாகவும் இருப்பர்.

இந்நிகழ்வுக்காக, கடந்த இரு ஆண்டுகளாக உலகின் பலபகுதிகளிலும் உற்சாகமான தயாரிப்பு வேலைகள் மும்முரமாக நடந்தன. அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளைச் சேர்ந்த சகோதரிகள் முடிந்தளவு அதிகமான பெண்களை பங்கு பற்றச் செய்ய வேண்டுமென்பதில் அக்கறையும் அனுதாபமும் கொண்டிருந்தனர். மகாநாட்டில் கலந்து கொண்ட பிரதிநிதிகளின் பிரயாணச்செலவு, மற்றும் அவர்கள் சீனாவிலிருந்த போது ஏற்பட்ட ஏனைய செலவுகளுக்காக பலர் நிதி உதவியும் புரிந்தனர்.

வறுமை, கல்வி, சுகாதார கவனிப்பு, பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள், ஆயுத மோதல்களினால் ஏற்படும் துன்பவிழைவுகள், பொருளாதாரக் கட்டமைப்பும் கொள்கைகளும், அதிகாரப்பிடிப்பு, பெண்கள் முன்னேற்றம், பெண்களின் மனித உரிமைகள், பெண்களும் தொடர்பு சாதனங்களும், பெண்களும் சுற்றாடலும், பெண்குழந்தைகள் ஆகிய விஷயங்களில் தீவிரமான அக்கறை செலுத்தப்பட வேண்டும். இவை மிக முக்கியமான விஷயங்கள் என, குழுநிலைக்கூட்டங்கள், தேசிய மட்டத்திலும் பிராந்திய மட்டத்திலும்

நடத்த செயலமர்வுகள், மற்றும் நிபுணத்துவக் குழுக் கூட்டம் ஆகியவற்றில் கலந்துரையாடி, விவாதித்து, அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளன. பெண்களின் அந்தஸ்து தொடர்பான பொறுப்பாண்மைக் குழு மூன்று முழு அமர்வுகளையும் இரு இடைநிலை அமர்வுகளையும் நடத்தியது. இக்குழுவே உலக மகளிர் மகாநாட்டிற்கான தயாரிப்புக் குழுவாகவும் செயலாற்றிய தென்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

குறுக்கே இழுக்கும் சுழிகள், ஏற்ற இறக்கங்கள் கொண்ட பிரதான நீரோட்டத்திற்குள் மேற்குறிப்பிட்ட விஷயங்கள் பெண்களையும் அமைத்துச் செல்லும். உதாரணமாக, வறுமை என்னும் விஷயத்தின் கீழ் பெண்களின் வறுமைநிலையைப் போக்குவதற்காக மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் அவர்களுக்கு கடன் மற்றும் உதவிகளைச் செய்து கொடுக்கும் வழிமுறை ஏற்படுத்தப்படும் போது அவ்வாறான உதவிகள் அவர்கள் ஏற்கனவே பட்ட கடனை அடைப்பது போன்ற உற்பத்திதராத விஷயங்களுக்குப் பயன்படுத்தப் படலாம். இவ்வாறு உதவி அளிக்கும் முறை அவர்களின் வறுமைநிலையை மேலும் கூட்டுவதாக அமையலாம்.

இந்த மாதிரியான அபிவிருத்திச் செயற்பாங்கினால், ஒரு காலத்தில் உற்பத்தியிலீடுபடுவதற்கு வலிய கராங்களைக் கொண்ட உறுதியிடைக்கவர்களை அளித்த உண்னையானவன், உணவுக்காக வாயைத் திறந்து ஏங்கும் கூடுதலான குழந்தைகளை அளித்து வறுமையைப் பெருக்குகிறவளாகிறாள். இந்த நடைமுறை தாயின் அந்தஸ்தை தலைகுனிப்பச் செய்கிறது. பெண்ணுக்குரிய பாரம்பரிய விஷயங்களையும் கௌரவத்தையும் இழக்க வைக்கின்றது; அவள் புதிய கருத்துக்கு முகங்கொடுத்து, நிற்க வேண்டியுள்ளது. தொழில்நுட்பம் மற்றும்

புதிய விஞ்ஞான உலகில் அவளின் அடையாளம் எங்கோ தொலைந்து விட்டது. பெண் மனக்கிளர்ச்சியைத் தூண்டிவிடுபவள், விஞ்ஞானம் தொழில்நுட்பம் திட்டமிடல் என்பவற்றைப் பற்றி எதுவும் தெரியாதவள் என்ற ஆணாதிக்க கருத்துக்குரிய தராதரங்களுக்கு அவள் தன்னை தகுதியாக்கிக் கொள்கிறாள்.

“இந்தப் பிரச்சினையைக் கையாண்டு வெற்றி கொள்வதற்கு எமக்கு வறுமையின் தீவிரத்தை கட்டிக்காட்டும் கருவியோ, வறுமையை அளவிடும் தராசோ தேவையில்லை. எமக்குத் தேவை என்ன வென்றால், வறுமையையும் தட்டுப்பாட்டையும் உண்மையாக உருவாக்கிய அபிவிருத்தி வாய்ப்பாட்டின் ஆதிக்கக் கொடுமையைக் கிளித்துக் காட்ட வல்லதான வன்முறைகளின் அட்டவணையே ஆகும்.” இவ்வாறு வறுமை தொடர்பான பிரச்சினையை அணுகுவதற்கான மாற்று வழியை முன்வைத்து ஆசிய பெண்கள் மனித உரிமைகள் கவுன்சில் என்னும் அமைப்பும் விமோச்சனா என்னும் அமைப்பும் கருத்தை தெரிவித்துள்ளன.

ஹுவைரோவில் அரச சார்பற்ற தொண்டர் நிறுவனங்கள் நடத்திய பேரரங்கில், பெண்களினதும் மனித சமுதாயத்தினதும் முன்னேற்றத்துக்காக தீவிர அக்கறை செலுத்தப்பட வேண்டிய விஷயங்களைப் பற்றி முக்கியத்துவமித்து விவாதிக்கப்பட்டன. அதன் பலர் பலனாக ஐ.நா. நடத்திய நான்காவது உலக மகாநாட்டின் இறுதியில் தயாரிக்கப்பட்ட ‘செயலுக்கான தளமேடை’ என்று வர்ணிக்கப்படும் ஆவணத்தில் இவ்விஷயங்கள் முழுமையாக இடம் பெற்றுள்ளன.

செயலுக்கான தளமேடை என்னும் ஆவணம் மூன்று பக்கங்களைக் கொண்ட ஓர் உருவரையாக தொடங்கப்பெற்று; இறுதிக் கொள்கைகளைக் கொண்ட ஆவணம் உருவாகுவதற்கான மையக்கருவாக

இது திகழ்ந்தது. இதனுடைய நோக்கங்கள் நடைமுறை சாத்தியமானதும் உபாய உத்திகளைக் கொண்டதுமாகும். இதன் நோக்கம் அரசாங்கத்தின் பொறுப்புடன் பெண்களின் முன்னேற்றத்தை முடுக்கி விடுதலாகும். இந்த முக்கிய ஆவணமானது நிறுவனங்கள் நடத்திய கருத்தரங்கின் ஊடாக அல்லாமல் எதற்காக ஐ.நா பெண்கள் மகாநாட்டின் பலாபலனாக உருவானது என்பது உபாயஉத்தி முறையின் அடிப்படையில் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள கூடியதாகும். கருத்தரங்கினால் உருவாக்கப்படும் ஆவணத்துக்கு அரசாங்கங்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்து பொறுப்பேற்கமாட்டா. அது ஓர் உரத்த பிரகடனமாக இருக்குமே தவிர, அதில் கண்டுள்ளவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு நாடுகளின் அரசாங்கங்களுக்கு இருப்பதில்லை. ஆனால் ஐ.நா. மகாநாட்டில் தயாரிக்கப்பட்ட 'செயலுக்கான தளமேடை' ஆவணத்திலுள்ளவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கங்களுக்கு உண்டு. தேசிய அறிக்கைகள், குழுக்கூட்டங்கள், பிராந்திய தேசிய மட்டங்களிலான தயாரிப்புக் கூட்டங்கள் முதலியவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்கள், பரிந்துரைகள் முதலியவற்றின் அடிப்படையில் அக்கறை செலுத்தப்பட வேண்டிய விஷயங்களை ஆவணத்தில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு முன்முயற்சி எடுக்கும் சக்தியாக அரசாங்கப்பற்ற தொண்டர் நிறுவனங்கள் விளங்கியிருக்கின்றன. இவற்றை செயற்படுத்துவதில் பின்னணியில் நின்று தீவிரமாக இயங்கும் சக்தியாக இவ்வமைப்புகள் விளங்குகின்றன.

இந்த நூற்றாண்டில் ஐ.நா. நடத்திய மகாநாடுகள் அனைத்தைக் காட்டிலும் விரிவான ஏற்பாடுகள், விஸ்தாரமான தயாரிப்புகள், பரந்த

ளவிலான பங்களிப்புகளுடன் நடத்தப்பட்ட இம்மகாநாட்டின் பலாபலனாக செயலுக்கான தளமேடை என்னும் ஆவணம் 6பகுதிகளையும் 362 பந்திகளையும் கொண்டதாக மகாநாட்டில் உருவாக்கப்பட்டது.

இந்த ஆவணத்தின் 5வது பகுதி, செயற்படுத்துவதற்கான மூலவள ஒதுக்கீடு உட்பட, அனைத்து தேசிய திட்டங்களையும் 1996 அளவில் அபிவிருத்தி செய்யுமாறு அரசாங்கங்களுக்கு அழைப்பு விருத்திருக்கின்றது. மேலும் நடுத்தவணை காலத்தில் ஓர் உலக மகாநாட்டை ஏற்பாடு செய்யுமாறும், ஐ.நா. பொதுச் செயலர் அலுவலகத்தில் ஓர் உயரதிகாரியை இவ்விஷயங்களைக் கவனிப்பதற்காக நியமிக்குமாறும் சிபார்சு செய்துள்ளது.

கெய்ரோவில் நடைபெற்ற சனத்தொகை மகாநாட்டின் பயனாக கிடைத்த நன்மைகளைப் பாதுகாக்கும் வகையில் அ.சா.தொ. நிறுவனங்கள் ஹாவைரோயில் ஒன்று கூடினர். நிதிக்கான மூலவளங்கள் மற்றும் நிதிக்குப் பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டிய கடமைப்பாடு தொடர்பாக செய்யப்பெற்ற சிபார்சுகளை ஆதரித்து இக்கருத்தரங்கில் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டனர்.

எந்த இலட்சியத்தை நோக்கி நாம் எல்லோரும் பயணம் செய்தோமோ, எமது ஐக்கியத்தையும் விழிப்புணர்வையும் தெரியப்படுத்தினோமோ, திக்குமுக்காடச் செய்யக் கூடிய எண்ணங்களையும் சில சந்தர்ப்பங்களில் சகித்துப் பொறுத்துக் கொண்டோமோ, அந்தப் பொது நோக்கம் அங்கீகரிக்கப்பட்டமை முக்கியமான சாதனை என்பதே எனது எண்ணம்.

பெய்ஜிங்(கு)நகரில்.....!

பண்டைச் சிறப்புகள்
பல்லாயிரம் கொண்ட
செஞ்சீன மண்ணின்
பெய்ஜிங்(கு) நகரில்
உலகப்
பெண்களின் மாநாடு!
ஆயிரத்து தொளாயிரத்து
தொண்ணூற்றைந்து
ஆண்டு மாதத்தில்
ஆர்வமாய் அமர்கிறது!
இருபால்,
உலக அரசியலறிநிதிகள்
கூடுவர், விவாதிப்பர்,
மறுபுறமோ,
பெண் தொண்டர் குழாமின்
கண்களைப் போன்றோர்
கூடுவர், விவாதிப்பர்
அப்போது -
ஆண் பெண்மத்துவம் சமாதானம்
சகோதரப் பண்புக்காய்
பெய்ஜிங்(கு) நகரில்
மெய்யாய்க் குரலொலிக்கும்!
மங்கையர்க் கெதிரான
சுரண்டல், அடிமைத்தனம்
அராஜகம் அனைத்துமான
வன்செயல் பேய்களுக்கு
எதிரான குரல்கள்
வன்மையாய் இலிக்கும்!

அகதி முகாம்களிலும்
விபசாரக் குகைகளிலும்
செல்வச் சீமான்களின்
அந்தப் புரங்களிலும்
அந்தகாரச் சிறைகளிலும்
சீரழிந்த இடங்களிலும்
சோதரிகள் நோக்குமிடர்
சரித்திரமாய்ச் சுழன்றுவரும்!

உலககலை கலாசார
கோலங்கள், கருத்துக்கள்
நளினமாய்க் கலந்து
உயிர்வெற்றுக் கொள்ளும்!
அம்புகள் பறப்பதுபோல்
கருத்துக்கள் பீறிட்டு
முட்டி மோதி
அரிய தீர்மானங்கள்
பிறக்கும்!

எம்பெண்ணினம் வாழ
ஆங்கு
வாழ்த்தொலியும் கேட்கும்!
வாழ்க் பெய்ஜிங் மாநாடு!
வாழ்க் உலகப் பெண்ணினம்!

அன்னலட்சுமி

இராஜதுரை

ஆயிரமாவது ஆண்டின் விளிம்பில் நிற்கும் மானிடப் பெண்களாகிய நாம் மனித இனத்தின் பெரும் பான்மையினராயிருந்த போதிலும், நாங்கள் பிறர் நிழலில் வாழ்கிறோம்,

மறைந்து வாழ்கின்றோம், பாமரராய், கூலிகளாய், அகதிகளாய், ஏழைகளாய் வாழ்கிறோம்.

நாம் இனிமேல் இப்படி இருக்க மாட்டோம். உறுதி என சத்தியம் செய்கின்றோம்.

பெண்களாகிய நாம், மற்றவருக்காகவும் எம்க்காகவும்- உணவு உறையுள், சுதந்திரம் என்பவற்றைப் பெறுவதற்காக பசி கொண்டுக்கிறோம்.

பெண்களாகிய நாம் சுத்தமான தண்ணீர், புன்னகை, கல்வி அறிவு, அன்பு என்பவற்றைப் பெறுவதற்காக தாகம் கொண்டு இருக்கின்றோம்.

நாம் எல்லாக் காலத்திலும், ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் வாழ்ந்திருக்கின்றோம் - எமது முத்திரையைப் பதிந்து, தடம் காட்டியுள்ளோம்.

நாம் இடைவிடாத தொடர்பாக - சென்ற காலத்தை எதிர்காலத்துடனும், தருக்க முறையியலை இசைப்பாடலுடனும் இணைப்பவர்களாக விளங்குகிறோம்.

சொந்த அறிவோடு நிமிர்ந்து நிற்கும் நாம் உரத்த குரலில் ஒம் எனச் சொல்வோம்

பெண்களாகிய நாம் உடைந்த எலும்புகள் அழகுரல்கள், இடிந்த எண்ணங்கள், உடைந்த இதய ஆசைகளைச் சுமப்பவர்கள் - எனினும் பெண்களாகிய நாம் மாட்டோம் என்று வாய்சைக்கக் கூடத்துணியாதவர்கள்.

பெண்களாகிய எமது உயிரை அடிப்படை வாதக் கூண்டுக்குள் கூட அடக்கி வைத்துக் கொள்ள இனி முடியாது.

பெண்களாகிய நாம் எமது தோட்டங்களில், வான்வெளியில், நதிகளில், கடல்களில் மரணம் விதைக்கப்படுவதை அனுமதிப்பதற்கு இணங்க மறுக்கின்றோம்.

நாம் ஒவ்வொருவரும் மதிப்புமிக்கவர்கள், தனித்தன்மை வாய்ந்தவர்கள், இன்றியமையாதவர்கள். நாங்கள் ஆற்றல்மிக்கவர்கள், புனிதமானவர்கள், நாம் அனைவரும் ஒரே விதமானவர்களாக அமையாமையையிட்டு ஆறுதலடைகின்றோம். நாங்கள் ஆவலின் புதல்விகள், நாம் 21ம் நூற்றாண்டிற்கான அரசியல் குழந்தையைப் பெறுவதற்கான பிரசவ வேதனைப்பில் துடிக்கும் அன்னையர்கள்

நாம் பெண்கள் என்பதையிட்டு ஆண்கள் எமக்கு முன்னறிவிப்புச் செய்துள்ளனர்.

பெண்களாகிய நாம் பிரச்சினைக்குரிய விஷயங்கள் அனைத்தும் எம்முடையவையே என்பதை அறிவோம். எமது அறிவைச் சீர்செய்வோம், எங்களின் எதிர்காலத்தை புதிதாகக் கண்டுபிடிப்போம். அதிகாரம் உள்ளிட்ட அனைத்து விஷயங்களையும் நுணுகி ஆராய்ந்து, மீள் வரைவு செய்வோம்.

எங்களின் தேவைகள், மனக் கொந்தளிப்புக்கள், எதிர்பார்ப்புகள், எண்ணங்களின் விபரங்களை, தசாப்தங்களாக பாடுபட்டு இனங்கண்டு கொண்டோம். பொறுமையை இழந்து விட்டோம். மௌனத்தை உடைத்துக்

கொண்டோம். எங்களை மகிழ்விப்பதற்காகவோ புறக்கணித்து விடுவதற்காகவோ பட்டியற்படுத்திக் கூறப்படும். எங்கள் துன்ப துயரங்களைக் கேட்டுக் கேட்டுச் சலித்துப் போய்விட்டோம். நடைமுறையான வார்த்தைகளும், உண்மையான காத்திருக்கையும் கொண்டவர்களான நாம் - செயல், கௌரவம் மகிழ்ச்சிக்காகத் தவிக்கிறோம். வெறுமனே சகித்துப் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பதைக்காட்டிலும், கூடுதலாகச் செயலாற்றுவதற்கு திடமான உள்ளங் கொண்டு விட்டோம்.

சிறைப்படுத்தி, அடிமையாக்கி, நாடுகடத்தி, கற்பழித்து அடித்து, கொழுத்தி, புதைகுழியிலிட்டு இவ்வாறாக பல தொந்தரவுகளைப் புரிந்து எம்மைத் தடுத்தார்கள். தமது கட்டுபாட்டு எல்லைக்குள் அடக்கிப் பிடிக்க எத்தனித்தார்கள். எனினும், அவர்களின் செயலிழந்த வகை முறையைப் பாதுகாப்பதற்கான கொடை முனைவு கூட, எம்மை இனி அடக்கிப் பிடிக்க முடியாது.

பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக பெண்களுக்கு பொறுப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன - ஆனால் ஆளும் திறம் அளிக்கப்படவில்லை. அதே வேளையில் ஆண்களிடம் ஆளும் திறம் அளிக்கப்பட்டிருந்தது - பொறுப்புகள் எதுவுமில்லாமல் - எமது சகோதரர்களாக இருப்பதனால் இடர்நிலைக்கு உள்ளாகக் கூடிய இந்த ஆண்களுக்கு நாம் சமநிலையை, எதிர்காலத்தை, துணையாக எமது கரங்களை வழங்குவோம். ஆனால் இவர்கள் எம்முடன் கூட வந்தாலும் சரிவராவிட்டாலும் கூட நாம் முன்னோக்கிச் செல்வோம்.

ஏனெனில் நாம் தொன்மை மிக்கவர்கள். புதிய வார்ப்புகள். இயல்பாகவே உரிமையுடையவர்கள். முதலில் தோன்றி என்றும் நிலைத்திருப்பவர்கள். முழுவதுமே வித்தியாசமான பரிமாணத்தைக் கொண்டிருக்கும் இந்நிலத்துக்குரிய தொன்முதற் குடிகள் நாமே.

சாம்பியாதேசத்தில் நாம் ஒரு பெண்குழந்தை; பர்மாவில் ஒரு பாட்டி; எல்சல்வடோரியலும் ஆப்கானிஸ்தானிலும் பின்லாந்திலும் பீஜித்தீவிலும் மங்கையராக விளங்குகின்றோம். நாம் திமிங்கிலத்தின் பேராசையாகவும் மழைக்காடாகவும் இருக்கின்றோம். ஆர்ப்பரித்து திரண்டெழுகிற பேரலைகள் கரையில் தரித்து நிற்கிற அதிகாரப் பளபளப்புகளை அடித்து துகள் துகளாக நொறுக்கும்; மறக்கப்பட்டவர்களும் இகழப்பட்டவர்களும், அமுதவண்ணம் ஆடி ஆடி வெளிச்சத்துக்கு வருவார்கள். இவர்களே நாம். நாங்கள் தீவிரமானவர்கள்; ஆற்றலும் மிக்கவர்கள், ஜனங்கள் சொல்வது போல “இவர்கள் இனியும் பொறுத்துக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். இவர்களை இனி தடுக்கவும் முடியாது.”

ஆயிரமாவது ஆண்டின் முடிவு எல்லையில் நிற்கின்றோம். நிதானமாக நிற்கின்றோம் - நாம் நடந்து வந்த பாதையில் ஏராளமான அழிவுகள் - எமக்கு எதிரே இது தான் இலக்கு எனக் காட்டும் ஒரு வரைபடம் கூட இல்லை. அச்சம் நாலை நடுங்க வைக்கின்றது. எனினும் நாம் பாய்ந்து குதிப்போம்.

கற்பனை செய்யும்பயிற்சி என்பது ஒரு உற்பவிப்புக்கான செயற்பாடே -

கற்பனைப்படையாற்றலென்பது உறுதிப்பாட்டுக்கான செயற்பாடு தானே?

இவை அனைத்தும் அரசியல் சார்ந்தவை. செய்து முடிக்கக் கூடியவை.

உணவு; சுத்தமான விண்வெளி; செயல்திறமுடைய சமாதானம்; சமையல்

அடுப்பிலிருந்து புகைவருவதைப் போல, பெண்ணின் குரலிலிருந்து பரவிவரும் இதமான இசை, படையணியினைக் கலைத்து எங்குமுள்ள வயல்களில் ஏராளமான நெல்விளைச்சல்; ஒழிந்து மறைந்து விட்ட துன்பங்கள்; ஆசையோடு விரும்பிப் பெறப்படும் குழந்தைகள்; சிறைக் கூடங்களிலோ குற்றவாளிகளில்லை; உடம்பின் முழுமை மதித்துக்கனம் பண்ணப்படுகிறது; பிரிவுற்ற காதலர் ஒன்று சேர்கின்றனர்; புள்ளி விபரங்களை உருப்போடுவதில் ஓடுபடுத்தப்படும் திறமை செயலாற்றுவதற்குப் பயனாகிறது; சமமானதும் நீதியானதுமான தொழில்; அதற்குரிய சரியான பெறுமானம்; பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு கருத்தொருமை எய்துவதை மகிழ்ச்சியான சவாலாக ஏற்கும்நிலை; வணங்குவதற்கோ வாழ்த்துவதற்கோ தவிர, வேறு எதற்காகவும் கைகள் உயரவே மாட்டாது.

உள்ளம், இல்லம், காணி ஆகியவற்றின் உட்புறங்கள் மிகப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கப்பட வேண்டும். அதன் மூலம் இறுதியில் பாதுகாப்பு என்பதே தேவையற்றதென்ற நிலை ஏற்பட்டுவிடும்.

எங்கும்சிரிப்பு, அன்பான ஆதரவு, கொண்டாட்டம், ஆடல் பாடல்கள், நிறைவுப் பூரிப்பு - விரைவில் சொர்க்கம் பூத்துவிட்டது போல.....!

ஆம். இதனை நாம் நிஜமாக்குவோம். எம்முடைய தாக்குவோம். இதற்காக கொள்கையை, வரலாற்றை சமாதானத்தை உருவாக்குவோம். இந்த அற்புதத்தை ஏற்படுத்த தயாராகுவோம்.

நம்புங்கள் பெண்களாகிய நாம் இந்த உலகத்தை மாற்றியமைப்போம்.

(1994 ல் நடைபெற்ற பெண்களின் சுற்றாடல் அபிவிருத்தி நிறுவனத்தின் உலக உபாய உத்திகளை வகுப்பதற் கான கூட்டத்தில் வெளியிடப்பட்ட பிரகடனம்)

எழுந்து வா தோழி

தோழி

பேர்க்களத்தில் பூவும் பிஞ்சும்
காயும் கனியும்
உதிர்ந்தது போதும்

வளமிகும் பூமியை
சாம்பற் தீவுகளாய்
மாற்றிடும்
சரித்திர நாயக்களாய்
பொன்னேடுகளில்
பெயர்
பொறித்தது போதும்
இன்றே, வா
ஐக்கிய பூங்கா
அமைப்போம்
சமாதான
தென்றலுக்கு
சாளரங்களை
திறந்து வைப்போம்

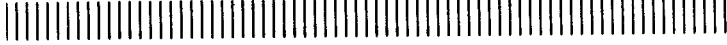
மானாடப் பூக்கள்
மலர்வதற்கு
அகம் நிறைந்த
அன்பின் நீரை
பாய்ச்சுவோம்
உனதும் எனதும்
எண்ணங்களும்
வியர்வைகளும்
கண்ணீரும்
இங்கு -
ஒடும் நதிகளில்
ஒன்றிக் கலக்கட்டும்

பொடியப்பு ஹாமியும்
பொன்னுசாமியும்
சிமி நோனாவும்
சின்னத் தங்கமும்
கட்டித்தழுவி
கைகள் இணைத்து
செத்துக் கொண்டிருக்கும்
மானிடத்திற்கு
ஜீவன் தருவோம்
இன்னும் -
என்ன தயக்கம்
எழுந்து
வா தோழி!

- குறிஞ்சி தென்னவன்

வீட்டுப் பணிப் பெண் வேலைக்கு

வெளிநாடு செல்லும் பெண்கள்

- டானியல் எற்கின்ஸ் -

வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று வேலை செய்கின்ற ப்யிற்றப்படாத பெண்தொழிலாளர்களின் பரிதாப நிலை அண்மைக்காலமாக பலரின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. அந்நாடுகளில் அவர்கள் கொடுமைக்குள்ளாக்கப்படுகின்ற உண்மையை அறிந்து கொண்ட உள்ளூர் சமூகம் இதனை அவசரமாக கவனஞ் செலுத்தப்பட வேண்டிய பிரச்சினை என ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

1970 களிலிருந்து வெளிநாட்டு வேலை மோகம் படிப்படியாக அதிகரித்தது. அயல் நாடுகளைப் போல் அல்லாமல், தொழில் பயிற்சியுடைய மற்றும் பயிற்சி எதுவுமில்லாத தொழிலாளர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் வெளிநாட்டுக்கு வேலை தேடிச் செல்வதற்கு இலங்கை கட்டுப்பாடு எதனையும் விதிக்கவில்லை. இவ்வாறு சென்றவர்களில் 78 வீதமானவர்கள் தொழிற்பயிற்சி எதுவும் பெற்றிராத பெண்கள். இவர்கள் வீட்டுப் பணிப்பெண்களாக அந்நாடுகளில் தொழில் பெற்றனர்.

வறுமையிலிருந்து தம்மையும் தமது குடும்பத்தையும் காப்பாற்றுவதற்கான வேறு மார்க்கமில்லாமையினாலேயே இப்பெண்கள் புலம் பெயர்ந்து சென்றனர். க.பொ.த சாதாரணம் மற்றும் உயர்தரத் தகையுடைய பெண்களின் தொகை அதிகரித்து வருவதனாலும் இவர்களுக்கு போதிய தொழில் வாய்ப்புகளின்மையாலும், இவர்களில் அநேகமானவர்கள் ஆடைத் தொழிற்சாலைகளையே தஞ்சமடைய வேண்டியுள்ளது. வெளிநாடு செல்லும் பெரும்பாலான பெண்களின் கல்வி (பெரும்பாலும் 8 ஆண்டுப் படிப்பும்) அவர்களுக்குரிய அனுபவமும் வீட்டுப் பணிப்பெண் அல்லது தொழிற்சாலைக்கூலிக்குரிய தகையாகவே உள்ளது. ஆடை தயாரிப்புத் தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான வயதெல்லைகளைக் கடந்தவர்களாக

பெரும்பாலான பெண்கள் இருப்பதனால் வெளிநாட்டுக்கு பணிப் பெண்ணாகச் செல்லுவதை அவர்கள் நாடவேண்டியதாயுள்ளது. மேலும் உணவின் விலை, சுகாதாரம் மற்றும் செலவுகள் அதிகரித்து விட்டதனால், இங்கு பெறமுடியாத வாழ்க்கை வசதிகளை வெளிநாடுகளில் வேலை செய்வதன் மூலம் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என அநேகர் வெளிநாடு செல்லவிரும்புகின்றனர்.

ஆரம்பத்தில் கொழும்பைச் சேர்ந்த பெண்களே வெளிநாட்டு வேலைக்காகப் புலம் பெயர்ந்தனர். இன்றோதீவின் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் புலம்பெயர்ந்து செல்கிறார்கள். எல்லாச் சாகிய, சமய பின்னணியைச் சேர்ந்தவர்களும் சென்றார்கள். ஆனால் அண்மைக் காலமாக வெளிநாட்டுக்கு வேலை தேடிச் செல்லும் இளம் முஸ்லிம் பெண்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. வெளிநாடுகளுக்கு வேலைக்காகச் சென்ற முஸ்லிம் பெண்களின் தொகை 1985ல் 7.1 வீதமாக இருந்தது. இது 1994ல் 79 வீதமாக அதிகரித்துள்ளது. பின்வருவன உட்பட பல காரணங்கள் இந்த அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தின: இவர்கள் சென்ற நாடுகளில் பெரும்பாலானவை முஸ்லிம் நாடுகள் (சவுதி அரேபியாவிலும் குவைத்திலும் பெருந்தொகையான இலங்கைப் பெண்கள் வீட்டுப் பணியாளர்களாக உள்ளனர்), தொழில் ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கும் பெருந்தொகையான (80 வீதமானவர்கள்) முகவர்கள் முஸ்லிம் பெண்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கின்றனர். முஸ்லிம் பணியாளர்களுக்கு இலவச பயணச்சீட்டு அளிக்கப்படுகின்றது. இதனால் முஸ்லிம் பெயர்களில் போலிக்கடவுச்சீட்டு என்ற பிரச்சினை வெகுவாக அதிகரித்து வருகிறது. இதனைத் தடுப்பதற்காக, வெளிநாட்டு வேலைக்குச் செல்லும் பெண்கள் அனைவருக்கும் சாதிமத பாகு பாட்டின்றி விமானப்

பயணச்சீட்டு வழங்கவேண்டுமென்ற குரல் எழுந்துள்ளது.

வறுமையிலிருந்து தப்பிக்கவா?

வேலைக்காக வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும் பெண்கள் தாம் நல்ல வாழ்க்கை வசதிகளை அனுபவிக்கலாம் என்ற எண்ணத்தைக் காட்டிலும், தமது குடும்பத்தின் பொருளாதாரமுடையைப் போக்கலாம் என்ற நோக்கமுடையவர்களாகவுள்ளனர். பெண்கள் தகவல் புள்ளி விபரச்சேகரிப்பு ஆய்வொன்றின் படி இவ்வாறு வெளிநாடுகளுக்கு வேலைக்காகச் செல்லும் பெண்களில்

அடி - உதை - கொடுமை

கடந்த மாதம் பீஜிங் நகரில் கூடிய சர்வதேச பெண்கள் மாநாட்டில், அரபு நாடுகளில் வீட்டு வேலைகள் செய்யும் ஆசிய நாட்டு பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமை பற்றி அறிக்கை ஒன்று தாக்கல் செய்யப்பட்டது. அதில் கூறப்பட்டிருந்ததாவது.

“அரபு நாடுகளில் வீட்டு வேலைக்கு எனபணியில் அமர்த்தப்படும் பெண்கள், பெரும்பாலும் பாலியல் வன்முறைக்குள்ளாகின்றனர். இளம் பெண்கள் அவர்களின் இச்சைக்கு தொடர்ந்து பலியாக்கப்படுகின்றனர். அரபு நாட்டு பெண்கள் போதிய கல்வி அறிவு பெற்றிருக்காததால், அவர்கள் வீட்டு வேலை செய்பவர்களை கரடு முரடாக நடத்துகின்றனர். பெரும்பாலான பெண்கள் வீட்டு எஜமானியின் அடி உதைக்கு உள்ளாகின்றனர்.

இவை எல்லாவற்றையும் விட கொடுமை அவர்கள் எதற்காக தாய் நாட்டை விட்டு ஆசைக் கனவுடன் அங்கு வேலைக்கு சென்றார்களோ அந்த சம்பளம் கூட கொடுக்கப்படுவதில்லை. இத்தகைய கொடுமைக்கு ஆளான பெண்கள் வேலை செய்வதற்கு நேரம் காலம் எதுவும் கிடையாது. அதிகாலையில் தொடங்கும் வேலை நள்ளிரவு வரை தொடர்கிறது. வார விடுமுறை என்று எதுவும் இல்லை. அவர்கள் மிருகங்கள் போல நடத்தப்படுகின்றனர்.”

58வீதமானவர்கள் மாசமொன்றுக்கு ரூபா 500 க்கு குறைந்த வருமான முள்ள குடும்பங்களிலிருந்தும் 93 வீதமானவர்கள் ரூபா 1000த்துக்கு குறைந்த வருமானமுள்ள குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் எனத் தெரிகிறது. இக்குடும்பங்கள் தமது பெண் பிள்ளைகள் அனுப்பும் பணத்தைக் கொண்டு தத்தமது முடையைத் தீர்ப்பதற்குப் பதிலாக, இப்பெண்பிள்ளைகளை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்காக ஏற்பட்ட கடனை அடைப்பதற்கே அப்பணத்தை பயன்படுத்த வேண்டி ஏற்படுகிறது. குறைந்தது ஆறு மாதங்களுக்காவது வேறு தேவை எதற்காவது பயன்படுத்த முடியாதநிலையிலேயே அக்குடும்பங்களிலிருக்கின்றன.

வெளிநாடுகளுக்கு வேலைக்குச் செல்லும் அனைவரும் இலங்கையை விட்டு அவ்வாறு செல்லுமுன் ரூபா 3000த்தை காப்புறுதிக்கட்டணம், பதிவுக் கட்டணம் எனச் செலுத்த வேண்டும். ஒரு தனியார் முகவருடாக செல்வதாயிருந்தால், அவருக்கு கொடுக்க வேண்டிய தொகையோ மிகப்பெரிது. பதிவுசெய்யாமல் முகவர் நிலையங்கள் இயங்குவது சட்டவிரோதம் எனவும், முகவர்கள் ரூபா 150 மட்டுமே கட்டணமாக அறவிட வேண்டுமெனச் சட்டங்களிலிருந்த போதிலும், இச்சட்டங்கள் அமல்நடத்தப்படுவதரிது. முகவர்கள் 1000த்திலிருந்து 50 ஆயிரம் ரூபா வரை தமது சேவைக்காக அறவிடுகின்றனர். பெண்கள் இவ்வாறு பெருந்தொகையைக் கடன்பட்டு முகவர்களுக்குச் செலுத்தி வெளிநாடுகளுக்கு வேலைக்குச் செல்ல முனைவது அவர்களுக்குள்ள உறுதியையும் இங்கு அவர்கள் அனுபவிக்கும் நம்பிக்கையற்ற நிலைமையையும் புலப்படுத்துவதாயுள்ளது.

வெளிநாடுகளுக்கு செல்லும் வேலையாட்களின் நலவுரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும், முகவர் நிலையங்களைப் பதிவு செய்து நியதிகட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவதற்காகவும் 1985ல் அரசாங்கம், இலங்கை வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு பணியகம் என்ற சட்டபூர்வமான சபையை தொழிலமைச்சின் கீழ் ஏற்படுத்தியது. இச்சபை தொழி

சாராவுக்கு மரண தண்டனை

தன்னை கற்பழிக்க வந்த வீட்டு எஜமானைக் கத்தியால் குத்திக் கொன்ற சாரா பாலபாகன். என்ற பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டு பெண்ணுக்கு ஐக்கிய அரபு குடியரசுகளின் நீதிமன்றம் மரண தண்டனை விதித்தது. பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டினரை மட்டுமல்ல உலகத்தினரையே, குறிப்பாக சர்வதேச பெண்களை இக் கொடுமைக்கு எதிராக போராட வைத்துவிட்டது.

கொலை செய்யும் அளவிற்கு சாரா உள்ளாக்கப்பட்டது எதனால்? பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டின் தெற்குப் பகுதியில் உள்ள மின்டனா தீவைச் சேர்ந்த சாரா பாலபாகன் தன் குடும்பத்தை காப்பாற்ற வேண்டிய ஏழ்மை நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார். 17 மாதங்களுக்கு முன்பு ஐக்கிய அரபு குடியரசை சேர்ந்த அபுதாபியில் கால் பதித்த சாரா அல்மால் முகமது பாலாஷி என்பவரின் வீட்டு வேலைகளைச் செய்ய அமர்த்தப்பட்டாள். பார்ப்பதற்குக் கவர்ச்சிப் பதுமையாக இருந்த 16 வயது இளம் பெண்ணான சாராவை அவர் வீட்டு வேலைக்கு மட்டும் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. வயதான காலத்தில் ஓய்வு பெற்று முடங்கிக் கிடக்கும் நிலையை அடைந்து விட்டாலும் அவரது உடல் முறுக்குக்கு சாரா தேவைப்பட்டாள்.

சாராவின் உடம்பில் தொடக்கூடாத இடங்களில் தொடுவதில் பாலாஷிக்கு ஒரு அலாதி பிரியம்.

பாலாஷியின் கொடுமைகளில்

வெறுத்துப் போன சாரா தன்னை வேலைக்கு அழைத்து சென்ற ஏஜன்சியினரிடம் முறையிட அவர்கள் எதுவும் செய்யாமல் கையை விரித்து விட்ட நிலையில் சாரா வெதும்பி போய்விட்டாள்.

கையில் கத்தியுடன் அறைக்குள் புகுந்து அவளை கத்தி முனையில் அவர் கற்பழிக்க முயல் இதுவரை பொறுத்திருந்த சாரா பெண் புலியாக மாறி விட்டாள்.

தான் என்ன செய்கிறேன் என்பதை அறியாமல் கற்பழிக்க வந்தவனின் கையில் இருந்த கத்தியை பிடுங்கி அவனைச் சரமரியாகக் கத்தியால் குத்தி தள்ளி விட்டாள் சாரா.

பாலாஷி இரத்த வெள்ளத்தில் பிணமானான். தனது எஜமானைக் கத்தியால் குத்திக் கொன்றதாக சாரா மீது தொடரப்பட்ட வழக்கில் சாராவிற்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட கற்பழிக்க வந்தவனை எதிர்த்து போராடிய சாராவிற்கு கொலை செய்யும் நோக்கம் இருக்கவில்லை. தற்பாதுகாப்பாகவே தான் சாரா கத்தியை பயன்படுத்தினாள். இதில் தவறு இல்லை என சர்வதேச பெண்கள் அமைப்பு போராடத் தொடங்கியது.

பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டிலும் சாராவைக் காப்பாற்று என்ற போராட்டம் பெரிதாக உருவெடுத்தது. இதில் அரசு தலையிட வேண்டும். என பிலிப்பைன்ஸில் எதிர்க்கட்சிகளும், கடுமையாக போராட, பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டு ஜனாதிபதி உடனடி நடவடிக்கையில் இறங்கினார்.

பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டு அதிகாரிகளையும் இதற்காக அனுப்பி ஐக்கிய அரபு குடியரசின் ஜனாதிபதியை சந்திக்க வைத்து பிரச்சினைகளை விளக்கி சாராவின் விடுதலையில் முழு அக்கறை எடுத்தார்.

இதனால் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட சாரா, மறு விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டாள். விசாரணையின் முடிவில் சாரா தற்பாதுகாப்பிற்காகத் தான் கத்தியை பயன்படுத்தி உள்ளாள் என்பதாலும் அவளுக்கு வயதான தாயாரையும் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு இருப்பதாலும், சாரா மன்னித்து விடுதலை செய்யப்படுகிறாள். என்று தீர்ப்பு திருத்தி எழுதப்பட்டது.

மனித உரிமை, கழகத்தின் கோரிக்கையும், சர்வதேச பெண்கள் அமைப்பின் போராட்டத்தாலும் சாராவை மரணத்தின் பிடியில் இருந்து விடுவிக்க முடிந்தது.

அதிகாலை முதல் நள்ளிரவு வரை.....

இலங்கை அனு ராதபுரத்தைச் சேர்ந்த 26 வயது இளம் பெண் து சாரியின் அனு பவம், இது :

“குவைத் நாட்டில் ஒரு குடும்பத்தில் வீட்டு வேலைக்காரியாக பணி புரிந்து வந்தேன். வீட்டு குழந்தைகளை பார்த்துக் கொள்வது, வீட்டை சுத்தம் செய்வது என அதிகாலையில் ஆரம்பித்தால் எப்போது இரவில் முடியும் எனக் கூற முடியாது. நிச்சயம் நள்ளிரவைத்தாண்டி விடும். வீட்டு வேலையோடு வீட்டு எஜமானி நடத்தி வந்த அழகு நிலையத்திலும் எடுபிடி வேலை செய்ய வேண்டும். வேலையில் திருப்தி இல்லாவிட்டால் அடித்து உதைத்து விடுவாள் எஜமானி, சில நேரம் அடிவயிற்றில் உதைத்து விடுவாள். இந்தக் கொடுமை தாங்காமல் ஒப்பந்தக் காலம் முடியும் முன்பே இலங்கை திரும்பி விட்டேன். அவர்கள் பணக்காரர்கள். நாங்கள் ஏழைதான் என்றாலும் நாங்களும் மனிதர்கள் தான் என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை.”

லாளி ஒருவர் வெளிநாட்டு வேலைக்காகச் செல்வதற்கு முன்பு, வேலை புரிவோரும் வேலை கொள்வோருமாகிய இருபகுதியாரும் ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்து கொள்ள வேண்டுமென விதித்தது. எனினும் இது மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. ஏராளமான பெண்கள் வெளிநாட்டு வேலைக்குச் செல்ல விரும்புவதால், குறைந்தபட்ச சம்பளம் எவ்வளவு என்பதை தீர்மானித்துக் கொள்வதில்லை. இவர்கள் நியாயமற்ற பெருந்தொகையை முகவர்களுக்கு முன்கூட்டியே செலுத்திவிட்டு பலகாலம் காத்திருந்த பின் சிறு தொகையை கூலியாக பெறக்கூடிய தொழில்களைச் செய்வதற்காக பிறநாடுகளுக்கு அனுப்பிவைக்கப் படுகிறார்கள்.

வெளிநாடுகளிலுள்ள வேலை கொள்வோரின் மீது கட்டுப்பாடு அல்லது பேரம் பேசித்தீர்க்கக்கூடிய ஒப்பந்த மெதுவுமில்லாத நிலையில்,

விலைப்பண்டமாக இப்பெண்கள் சுரண்டப்படுகின்றனர்.

சர்வதேச தொழிற்சபை, வெளிநாட்டுத் தொழிலாளர்கள் உள்ளூர் தொழிலாளர்களுக்குச் சமமான வர்கள், வேலை நேரம், ஓய்வு காலம், சம்பளத்தோடு கூடியவிடுமுறை, மற்றும் வசதிகள் அளிக்கப்படவேண்டும் என தெரிவித்திருக்கிற போதிலும், வெளிநாட்டுத் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு வைத்திருக்கும் பல நாடுகள் இவற்றுக்கிணங்க நடந்து கொள்வதில்லை. வீட்டுப்பணி, ஒரு தொழில் என்ற அங்கீகாரத்துள் அடங்காததால், அவர்களை வேலைக்கு வைத்திருப்போர்தாம் அவர்களுக்கு இழைக்கும் செயல்களைப் பற்றி எவருக்கும் கணக்குச் சொல்லத்தேவையில்லை.

சிலகாலம் வெளிநாட்டில் வேலைசெய்து விட்டு ஊருக்குத் திரும்பி வரும் பெண்கள் தம்முடன் கொண்டு வந்த ஊதிபத்தைக் கொண்டு வாழ்க்கையை ஓரளவு விருத்தி செய்து கொண்ட போதிலும், அவ்விருத்தி தொடர்ந்து இருக்காததால், மீண்டும் வெளிநாட்டு வேலைக்காகச் செல்ல வேண்டியுள்ளது. வெளிநாட்டில் பெண் பாடுபட்டு உழைத்து அனுப்பும் பணத்தை குடும்ப அங்கத்தவர் எவராவது அபகரித்துக் கொண்டு ஓடி மறைந்து விடும் நிலைக்கும் குறைவில்லை. திரும்பி வந்த பெண் தனது குடும்ப உழைப்பின் பலாபலன் எதனையும் காணவோ அனுபவிக் கவோ முடியாமல் ஏமாற்றமடைகிறாள். இதன் காரணமாகவும், தனது எதிர்கால வருமானத்தை எப்படி நிர்வகிக்கலாம் என்பதை தெரிந்து கொண்டிருப்பதனாலும், மீண்டும் வெளிநாட்டு வேலைக்குச் செல்லும் பெண்கள், தமது வருமானத்தை வங்கிக் கணக்குகளில் வைப்பிலிடத் தொடங்கியுள்ளனர். இப்பெண்களுக்கு பெரிய பொருளாதார லாபத்தைப் பெறும் வாய்ப்புகள் மிகக் குறைவே சாதாரண பணிப்பெண் ஒருத்தியின் சராசரி மாத சம்பளம் ரூபா 2761, அதேவேளையில் பயிற்சி பெறாத ஓர் ஆண் தொழிலாளியின் சராசரி மாத வருமானம் ரூபா 4416/= ஆகும். இது வீட்டுப் பணிப்பெண் ஒருத்தியின்

வருமானத்தில் 188 வீதமானது.

ஓய்வொழிவற்ற வேலை

கூலி கொடுக்கப்படாமை, குடும்பத்தாருக்கு கடிதமெழுத அனுமதிக்கப்படாமை, உள உடல் நிர்ப்பந்தங்கள் ஆகிய முக்கிய மூன்று பிரச்சினைகளுக்கு இப்பெண்கள் முகம் கொடுப்பதாக வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு பணியகம் விபரித்துள்ளது.

வெளிநாடுகளில் வேலை பார்த்து விட்டுத் திரும்பிய 1224 பெண்களிடம் 1988 ல் நடத்தப்பட்ட மதிப்பீடொன்றின் மூலம், இவர்களில் 12 வீதத்தினர் திருப்தியில்லாத வேலை நிபந்தனைகளின் காரணமாகவும், 18 வீதமானவர்கள் வாரத்துக்கு அரைநாள் லீவு கூட பெற்றுக்கொள்ள முடியாமை யினாலும், 37 வீத வீட்டுப் பணிப் பெண்கள் துன்புறுத்தல்களை சகித்துக் கொள்ள முடியாமல் திரும்பியதாகவும் தெரிவித்தனர். வெளிநாட்டில் வேலைபுரிபவர்களின் பிரச்சினைக்கு வழியாக நிதி

பாலியல் வன்முறைக்கு பலியான மரியத்தை கணவன் நிராகரிப்பு

திருமணமான 25 வயது இளம் பெண், மரியம் இன்று சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட ஜீவனாக வாழுகிறார். அவளின் அனுபவம் இதோ:

“அரபு நாட்டிற்கு சென்றால் குடும்பத்தை முன்னேற்றலாம் என்ற நம்பிக்கையில், இரண்டு வருட ஒப்பந்த அடிப்படையில் ஆசைக் கனவுகளை சுமந்து சென்ற என் வாழ்க்கை பாழ்பட்டுவிட்டது. வேலை பார்த்த வீட்டுக்காரரின் மகன் என்னைக் கற்பழித்ததால் ஒரு குழந்தைக்கு தாயாக்கப் பட்டேன். இதனால் 8 மாதங்கள் பொலீஸ் விசாரணை என்று இழுத் தடிக்கப் பட்டு கடைசியில் வீட்டுக் காரரின் மகன்தான் குற்றவாளி என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு, தண்டனையிலிருந்து தப்பி விட்டேன். நான் கற்பழிக்கப் பட்டதை தெரிந்து கொண்ட எனது கணவர் மற்றும் என்னை சார்ந்த எல்லோருமே என்னை விலக்கி வைத்து விட்டனர். இதனால் கைக்குழந்தையுடன் எங்கு செல்வது என்று திணறிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

ஒன்றினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற ஆலோசனையொன்றும் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சமையல், உடுப்புக் கழுவுதல், கூட்டித் துப்புரவாக்குதல், குழந்தைகளைப் பார்த்தல் முதலிய வேலைப் பளுவோடு ஓய்வொழிச்சலின்றி அதிக நேரம் வீட்டுப் பணிப்பெண்கள் இந்நாடுகளில் வேலை செய்ய வேண்டியுள்ளது. அதிர்ச்சி தரும் கோரிக்கைகளுக்கும் பணிப் பெண்கள் உட்படுத்தப்படுவதாக வரும் தகவல்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. சிங்கப்பூரில் தொழில் தருநர்கள் சீன கட்டமைப்பை கடுமையாக பின்பற்றுகின்றனர். சுத்தமாயிருப்பதற்காக வீட்டுப் பணிப் பெண்களின் தலைமயிரைக் கட்டையாக வெட்டிக் கொள்ளச் செய்ததாகவும், ஆறு மாதத்துக்கு ஒரு தடவை கர்ப்ப முற்றிருக்கவில்லையென்பதற்கு அத்தாட்சியாக மருத்துவசோதனைக்கு உட்படுத்தியதாகவும் சம்பங்கள் நடந்திருக்கின்றன.

இது பெண்ணுடைய அந்தரங்கத்தை முழுமையாக ஆக்கிரமிக்கும் செயல்மட்டுமல்ல, அப்பெண்ணின் கலாசார அடையாளத்தை துடைத்தெறிந்து அடக்கப்பட்ட அடிமை நிலைக்கு உள்ளாக்கும் அவமதிப்பதாகும். தன்னம்பிக்கையை வளர்த்துக்கொள்ளவும் பணியாளர்கள் என்ற வகையில் அவர்களின் உரிமைகள், நலன்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வை பெற்றுக்கொள்ளவும், வெளிநாடுகளில் எதிர்நோக்குகின்ற சவால்களுக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும் முகங் கொடுத்து அவற்றுக்கு எதிராக பயன்படுத்தக் கூடிய உபாய உத்திகளை உணர்ந்து கொள்ளவும், தேவையான முற்பயிற்சியை வெளிநாடுகளுக்குப் புறப்படுமுன் பெண்களுக்கு அளிக்கப்படுவது கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டும். அப்பெண் வெளி நாட்டிலிருக்கும் போது குடும்ப நிர்வாகத்தை எப்படி நடத்துவது என்ற நுட்பத்தையும் அவளின் குடும்பத்தார்க்கு பயிற்றுவிக்க வேண்டும்.

லாபமீட்டுவது யார்?

சட்டம், கட்டுப்பாடு என்பன சட்டவிரோத நடவடிக்கைகளை தடுப்பதற்காக இருப்பதாக கூறிக்

கொள்ளப்படுகின்ற போதிலும், இவற்றையெல்லாம் தாண்டி, வெளிநாடுகளுக்கு வீட்டுப் பணிப்பெண்களை அனுப்பும் விவகாரத்தில், பெரும் பணத்தை ஈட்டிக் கொள்பவர்கள் இடையிலுள்ள வேலை முகவர்களே, வேலைவாய்ப்புப் பெறுவதில் நம்பிக்கையிழந்த நிலையில், பெண்கள் தமது விருப்பத்துடனேயே முகவர்களுடனான பேரத்தில் பங்குபற்றுவதனால், அவர்கள் இது பற்றி முறைப்பாடு எதுவும் செய்யத் தயங்குகின்றனர். இதனால் பதிவுபெறாத முகவர்களைக் கண்டுபிடிப்பது சிரமமானது.

வெளிநாட்டில் வேலைபார்ப்பவர்கள் தமது நாட்டுக்கு அனுப்பும் பணத்தினால் அந்நாடு பயன்பெறும் நிலையிலிருக்கிறது. வெளிநாட்டில் வேலைபார்ப்பவர்கள் அனைவரும் அனுப்பும் பணத்தின் முழுத் தொகையும் இலங்கையின் வெளிநாட்டுச் செலாவணி வருமானத்தின் உச்சபங்காக விளங்குகிறது. இந்தவழியினால் ஆண்டொன்றுக்கு கிடைக்கும் 180கோடி ரூபாய் வருமானத்தின் மீது தனது கொடுக்கு மதிகளைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் தங்கியுள்ளது. மேலும் தொழிலாளர்கள் வெளிநாடுகளில் வேலைபார்க்கச் செல்வது, பெருகிவரும் வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சினையையும் தீர்ப்பதற்கும் உதவியாக உள்ளது.

தமக்கு எதுவித பொறுப்புக் களமில்லாத வகையில், மலிவான கூலிகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடிவதனால், தொழில் வழங்கும் நாடுகளும் நன்மை பெறுகின்றன. சில நாடுகள் வீட்டுப் பணிப் பெண்களை வேலைக்கு வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து அவ்வாறான ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் வரி செலுத்த வேண்டுமென பணம் அறவிடுகின்றன. (சிங்கப்பூரில் இந்த வரி ஆளுக்கு 300 டொலர்)

வீட்டுப் பணிப்பெண்களாகச் சென்றோரின் பெரும்பாலான குடும்பங்களின் ஜீவனோபாயம் பரவாயில்லை; சில குடும்பங்கள் தமது பொருளாதார வசதிகளை அபி

(26ம் பக்கம் பார்க்க)

கொடுமைகளைத் தடுக்க சட்டப்பாதுகாப்பில்லை

அரபுநாடுகளில் பணி புரியும் இந்தியா, இலங்கை, பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த ஆண்களில் பெரும்பாலோர் “கம்ப்யூட்டர் புரோகிராமர்”கள், ஹோட்டல் மனேஜர்கள், அடிப்படைகட்டுமான வசதிகள் போன்ற தொழில் நுட்பத்திறனுள்ள வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளதால், அவர்களில் பெரும்பாலோருக்கு எந்த பாதிப்பும் ஏற்படுவதில்லை. அவர்கள் அந்நாட்டு தொழிலாளர் பாதுகாப்பு சட்டத்தின் கீழ் வந்து விடுவதால், பாதிப்பிற்கு ஆளாகாமல் தப்பிவிடுகின்றனர். அப்படியே பாதிக்கப்பட்டாலும், சட்டம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறது.

ஆனால் பெண்களின் நிலையோ பரிதாபமானது. அவர்கள் பெரும்பாலும் வீட்டு வேலைகளைச் செய்ய ஈடுபடுத்தப்படுவதால், அவர்களை வேலையில் அமர்த்தும் வீட்டுக்காரரின் இச்சைக்கும், கொடுமைக்கும் உட்பட நேரிடுகிறது.

வீட்டு வேலை செய்வதற்கு 5 ஆயிரம் ரூபாய் வரை சம்பளம் மற்றும் பலசலுகைகள், என ஏஜெண்டுகளால் ஆசைவார்த்தை காட்டப்படுவது, பெரும்பாலானவறுமையில் வாடும் பெண்களை அரபு நாடுகளை நோக்கி இழுக்கவைக்கிறது.

இப்படி குடும்ப சூழ்நிலை காரணமாக பல்லாயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் பணி புரியச் செல்லும் இப்பெண்களுக்கு, இக்கட்டான சூழ்நிலை ஏற்படும் போது, இவர்களை பணிக்கு அழைத்து சென்ற ஏஜெண்டோ அல்லது அந்நாட்டு சட்டமோ இவர்களுக்கு உதவுவதில்லை.

வீட்டு வேலை செய்யும் பெண்கள், “தொழிலாளர் சட்டத்தின்” கீழ் கொண்டு வரப்படாதது, அவர்களுக்கு கொடுமை இழைக்கப்படும் போது, பாதுகாப்பின்றி தவிக்க வைத்து விடுகிறது

கண்டியில் நடைபெற்ற மலையக மகளிர்க்கான ஆக்க இலக்கியப் பயிற்சியரங்கில், பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவன நிர்வாக இயக்குநர் கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன், பத்மா சோமகாந்தன் ஆகியோர் மங்கல விளக்கேற்றுவதையும், மற்றும் வண பிதா. போல். கஸ்பர்ஸ், மத்திய மாகாண (தமிழ்) கல்வி கலாசார அமைச்சர் வீ. புத்திரசிகாமணி ஆகியோரைப் படத்தில் காணலாம்.

சித்தி உன்னிசாவின் மரண தண்டனையை மாற்றமுடியவில்லை

ஐக்கிய அராபிய இராஜ்ய த்திலுள்ள ஒரு பின் தங்கிய பகுதியான ராஸ் அல்கை மாவில் ஒரு பொலீஸ் காரரின் குடும்பத்தின் வீட்டுப் பணிப்பெண்ணாக இரு ஆண்டு களுக்கும் மேல் வேலை பார்த்த இலங்கையைச் சேர்ந்த இளம் பெண்ணான ஏழைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சித்தி உன்னிசா பாருக் தனது எஜமானின் நாலு வயசுக் குழந்தையைக் கொலை செய்தாள் என்ற குற்றச்சாட்டின் மீது அந்நாட்டு உயர் நீதிமன்றம் அவளுக்கு மரணதண்டனை அளித்து விட்டது. அவளின் இருபதாவது பிறந்தநாளுக்கு முதல் தினம் காலையில் தண்டனையும் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது.

அந்த வீட்டுக்கு 18 வயதில் பணிப் பெண்ணாகச் சென்று - அப்போது அந்த வீட்டின் எஜமானிக்கு 11 குழந்தைகள் - பின்னர் இரு ஆண்டுகளில் 15 ஆகப் பெருகும் வரை அவர்கள் எல்லோரையும் பக்குவமாகப் பார்த்துப் பராமரித்த அவள் மீது குழந்தையைக் கொன்று விட்டாள் என்ற கொடிய குற்றச் சாட்டு, அதற்கு அவளுக்கு மரணதண்டனை! வேலை ப்பளு காரணமாக சலித்துக் குழம்பிப் போன மனநிலையில், சிலவேளையில் சுயபுத்தியின்றி அப்பேதைப் பெண் இப்படிச் செய்திருப்பாளோ?

கொலைக்குக் கொலை என்ற நியதி நிலவும் அந்நாட்டில், கொஞ்ச மாவது இரக்கங்காட்டி, தண்டனையை குறைத்துக் கொள்ள அவளின் எஜமானரும் நீதிமன்றமும் இறங்கிவர மறுத்தே விட்டனர்!

சித்தி இனி வரமாட்டாள்..... இவளைப் போல் வெளிநாடுகளில் வேலை பாரக்கும் பெண்களில் பலர் எதிர்நோக்கும் கொடிய தண்டனைகள் தற்கொலைகள் - துன்பங்கள் பெருகிக் கொண்டே செல்ல வேண்டியது தானா?

வெளிநாடுகளில் வேலை செய்யும் பெண்களின் நிலைபற்றி அரசின் ஏனோ தானோ என்ற போக்கும், சுணக்கமின்றிச் நடவடிக்கை எடுக்க இயலாமையும் தொடருமேயானால் சித்திபருக்குக்கு ஏற்பட்ட முடிவு இன்னும் பல பெண் களுக்கு ஏற்படுவதை தடுக்க முடியாமற் போய்விடும்.

இலங்கையிலுள்ள பொது அமைப்பு களுடன் 'பெண்ணின் குரல்' (வொய்ஸ் ஒவ் விமின்) நிறுவனமும் சேர்த்து இச்சம்பவம் தொடர்பாக குமுறி எழுந்தன. இக் கொடூரநிலைமைக்கு இட்டுச் சென்ற சம்பவங்கள் தொடர்பாக விளக்கத் தருமாறு அரசாங்கத்தையும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையும் கோரின. இது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் மேற் கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும், எவ்வாறான சூழ்நிலையில் இந்நடவடிக்கைகள் பயனளிக்காமல் போயின என்பதையும் விளக்கி அரசாங்க சார்பில் வெளிநாட்டமைச்சின் செயலாளர் பெண்கள் தொடர்பான தேசியக்குழுவுக்கு மறுமொழி அனுப்பி வைத்துள்ளார்.

ஆக்க இலக்கியப் பயிற்சி வகுப்பு

மலையககலை இலக்கியப் பேரவையும், பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனமும் இணைந்து, இலக்கிய ஆக்கத்தில் ஆர்வமுள்ள மலையக இளம் பெண்களுக்காக நடத்திய முழு நாள் பயிற்சி வகுப்பு சென்ற ஜூலை மாதம் கண்டி சத்தியோதய மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. நாவலப்பிட்டி, புசல்லாவை, கம்பளை, ஹட்டன், மாத்தளை, உக்குவளை, கலகெதர போன்ற இடங்களிலிருந்து பலர் கலந்து கொண்டனர்.

'பெண்ணின் குரல்' ஆசிரியர் பத்மா சோமகாந்தன் தலைமையில் நடைபெற்ற ஆரம்ப வைபவத்தில், சத்தியோதய இயக்குநர் வண. போல். கஸ்பர்ஸ், மத்திய மாகாண (தமிழ்) கல்வி கலாசார அமைச்சர் வீ.புத்திரசிகாமணி, ஸ்ரீலங்கா சிகாமணி

சமுதாய விமோசனமும் பெண் விடுதலையும்

பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனமும் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கமும் இணைந்து நடத்திய கருத்தரங்கம் சென்ற 6.8.95 அன்று கொள்ளப்பிட்டியிலுள்ள இலங்கை - யப்பான் நட்புறவுச் சங்க சச்சகாவ மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

'பெண்ணின் குரல்' ஆசிரியர் பத்மா சோமகாந்தன் தலைமையில் நடந்த இக்கருத்தரங்கில், பெண் விடுதலை, மலையகப் பெண்களின் பிரச்சினைகள், வாசிப்புக் கலாசாரமும் பெண்களும் போன்ற விஷயங்களைப் பற்றி சதா விவேகானந்தன், மேனகா கந்தசாமி, நளாயினி கணபதிப்பிள்ளை, அன்ன லட்சுமி ராஜதுரை, சாந்தி சச்சிதானந்தன், சந்திரிகா சுப்பிரமணியம், பிரேமஜி ஞான சுந்தரம், அந்தனிஜீவா முதலியோர் ஆய்வுரைகள் நிகழ்த்தினர்.

நா. இரத்தின சபாபதி கல்வி ஆலோசகர் ஞானா ஞானசேகரன், பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவன நிர்வாக இயக்குநர் கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன், இ.மு.எ.ச.பொதுச்செயலாளர் பிரேமஜி ஞான சுந்தரம், மலையக கலை இலக்கியப் பேரவைச் செயலாளர் அந்தணி ஜீவா ஆகியோர் மங்கல விளக்கேற்றி வாழ்த்துரை வழங்கினர்.

நயிமாசித்தீக்தலைமையில் நடைபெற்ற பயிற்சி அமர்வின் பிரதான உரையையும் விளக்கத்தையும் 'ஈழத்துச் சோமு' நிகழ்த்தினார். அன்னலட்சுமி ராஜதுரை தலைமையில் நடந்த கவிதைப்பயிற்சி அமர்வின் பிரதான உரையையும் விளக்கத்தையும் முரளிதரன் நிகழ்த்தினார். குறிஞ்சி தென்னவன், சாரல் நாடன் முதலியோரும் உரை யாற்றினர்.

- செல்வி ஜெயகலா நாவலப்பிட்டி.

பாலியல் துன்புறுத்தல் பற்றிய கருத்தரங்கு

பாலியல் துன்புறுத்தல் பிரச்சினை பற்றி கீழைத் தேயங்களுக்கும் மேற்குநாடுகளுக்கிடையிலும் நிலவும் கருத்தனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும், இத்துன்புறுத்தல்களைத் தடுப்பதற்கான உபாய உத்திகளைப் பற்றி ஆலோசிப்பதற்கும் இரு நாள் கருத்தரங்கு இலங்கை மன்றக் கல்லூரியில் நடத்தப்பட்டது. இத்துறை தொடர்பாக ஜெர்மனியிலும் ஐரோப்பாவிலும் பல ஆய்வுகளை நடத்தியவர் களான ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த திருமதி போல் மெசுதாத் அவர்களும் திருமதி மொனிக்கா ஹோல்ஸ்பேகர் அவர்களும் பிரதம அதிதிகளாக இதில் கலந்து கொண்டனர்.

நைரோபி மகாநாட்டுக்குப் பின் ...

1985ல் நைரோபியில் நடந்த உலக மகளிர் மகாநாட்டுக்குப் பின், சென்ற தசாப்தகாலத்தில் மகளிர் நல உரிமைகள் தொடர்பாக ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்களை மதிப்பிடுவதற்கும், எதிர்காலத்தில் பெண்களை மேலும் ஆற்றல்மிக்கவர்களாக்குவது தொடர்பான விஷயங்களைப் பற்றி கலந்தாலோசிப்பதற்கு மென, சென்ற ஆகஸ்ட் மாசம் பெண்கள் ஆய்வு நிலையம் (CENWOR) இருநாள் செயலமர்வை ஏற்பாடு செய்திருந்தது.

பெண்களின் உரிமைகள், பெண்களுக்கு கெதிரானவன் முறைகள் வெளிநாடுகளில் வேலைபார்க்கும் பணிப்பெண்கள், முதலிய விஷயங்களையும், சமூகம், சுகாதாரம், தொடர்பு சாதனத்துறை, கல்வி, தொழில்நுட்பம், விஞ்ஞானம், பொருளாதாரம், சுகாதாரம், சுற்றாடல் போன்ற துறைகளில் பெண்களின் நிலை பற்றியும் பல ஆய்வு அறிக்கைகளை முன் வைத்துக் கலந்துரையாடப்பட்டது பின்வருவன கருத்தில் கொள்ளப்பட்டன. எந்த விஷயத்திலாவது பெண்களின் நன்மைக்காக மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு, கோரிக்கையை முன் வைப்பவர்களிடம் ஐக்கியமும், அரசு சார்பிலான ஈடுபாடும் சட்டத்தை நிறைவேற்று வோரின் ஒத்துழைப்பும் அவசியம் என வலியுறுத்தப்பட்டது. நாட்டின் அபிவிருத்தி முயற்சிகளில் பெண்களின் முழுமையானதும் சமவாய்ப்புள்ளதுமான பங்களிப்பு அவசியமானது என்பதுடன் அபிவிருத்தியின் பலா பலன்கள் சமமாகப் பெண்களுக்கும் கிட்ட வேண்டுமென்னும் விழிப்புணர்வு சகல மட்டங்களிலும் ஏற்படுவது அவசியமானது. திறந்தபொருளாதாரக் கொள்கை, உள்நாட்டுச் சச்சரவுகள் போன்ற காரணங்களினால் சென்ற தசாப்தத்தில் பெண்கள் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகள் அதிகரித்ததை அவதானிக்க முடிகிறது.

தொண்டர்நிறு வனங்களில் பெண்களின் சிறப்பான பங்களிப்பு காரணமாக விழிப்புணர்வும், புரிந்துணர்வும், ஏற்படுத்தப் பட்டன. 1988ல் தேர்தலுக்கான இயக்கமும் 1993ல், சிறு மிகள் பாலியல் வன்முறைக்கு எதிரான

இயக்கமும், அண்மையில் குற்றவியல் சட்டதிருத்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டதும் முக்கிய நிகழ்வுகளாகும். தொடர்பு சாதனங்கள் பெண்களுக்கு கெதிரானவன் முறைகள், வெளிநாடுகளில் வீட்டுப்பணிப் பெண்களாக வேலை செய்வோரின் பிரச்சினைகளை பற்றிய செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவ மளித்தன.

சென்ற தசாப்தத்தில் நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் பெண்களின் ஈடுபாடு பெருகிய போதிலும், பெண்களின் மனிதவளம் சுரண்டப்படுவதும் துரதிஷ்ட வசமாக அதிகரித்திருக்கின்றது.

பெண்களின் நலவுரிமைகளுக்காக சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் நடவடிக்கைகளுக்கு பெண்கள் ஓரணியில் ஒருங்கு சேர வேண்டியது அவசியமென்ற போதிலும் மரபாந்தகட்டுப்பாடுகள் இம்மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கு தடை செய்யாமலிருப்பதற்காக, பெண்களின் முன்னேற்ற நடவடிக்கைகளுக்கு ஆண்களின் பங்களிப்பும் ஒத்துழைப்பும் பெறப்படுவது அவசியம். ஏனெனில் பெண்களின் பிரச்சினை அவர்களை மட்டுமல்ல முழு சமூகத்தையுமே பாதிப்பதாகும்.

பெண்களும் பொருளாதாரநீதியும்

உலகத் திருச்சபை கவுன்சில் சென்ற மே மாதம் முதலாம் திகதி முதல் 6ந் திகதிவரை பெண்களுக்கான பொருளாதார நீதி என்னும் பொருளிலான செயலமர்வை கண்டியில் நடத்தியது இலங்கை, இந்தியா, பாகிஸ்தான், பங்களா தேஷ், நேபாளம் ஆகிய நாடுகளிலுள்ள பெண்கள் அமைப்புக்களையும், தொண்டர் நிறுவனங்களையும் சேர்ந்த 32 பெண் பிரதிநிதி இதில் பங்குபற்றினர்.

ஆண் பெண்களுக்கிடையில் சமத்துவமற்றநிலை நிலவுவதற்கு மூல காரணமாக இருப்பது அரசாங்கங்களும் மதங்களும் ஏற்படுத்திய ஆண்களை குடும்ப முதல்வனாகக் கொண்ட சமுதாய முறையும் அதன் நிறுவனமயப் படுத்தலுமேயாகும் என இங்கு நடைபெற்ற விவாதங்களில் இனங்காணப்பட்டது.

பின்வரும் விஷயங்கள் அனைத்து பெண்களிலும் ஏதோ ஒரு வகையில், பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துவதாக அடையாளங் கண்டுணரப்பட்டது.

உலகமட்டத்தில்:-

சமயம்வகையில் உலகத்தின் வடபகுதி நாடுகளுக்கும் தென்பகுதி நாடுகளுக்கும் இடையில் மூலவளங்கள் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பது. வறிய நாடுகள் மீது கட்டுப்பாடுகளை வைத்திருப்பதற்காக மனித உரிமை துஷ்பிரயோகத்தை ஒரு கருவியாக செல்வந்த நாடுகள் பிரயோகிப்பது. புலம் பெயர்ந்து வந்த தொழிலாளரை 'மிக அபாயகரமான தென்கருதப்படும்பணிகளைச் செய்வதற்கு நிர்ப்பந்தியதும், மிகச் சிறு

தொகையை அவர்களுக்கு சம்பளமாக வழங்குவதும். உலகத்தை 'ஒரே கிராமம்' என்ற பெயரில் ஒரே படித்தாமிருக்கச் செய்வதனால் வெவ்வேறு வகையான அனுபவங்கள் உணர்வுகள் நசுக்கப்பட்டு விடுவதுடன், வித்தியாசமான கலாசாரங்கள், மரபுகள், மொழிகள், சூழ்நிலை அமைவுகள் என்பன அங்கீகரிக்கப்படாத நிலைமை ஏற்படும். பிராந்திய மட்டத்தில் :

பிராந்தியத்திலுள்ள நாடுகளிடையே தகவல்கள், தொலை தொடர்புகள் அதிகளவில் பரிமாறிக் கொள்ளப்படாமல் இருப்பது. வித்தியாசங்கள் விரிவடைவது; குடும்பங்களுக்கு வருமானத்தைப் பெறுவதற்காக ஏழைப் பெண்களையும், சிறார்கள்ையும் நாடுகளுக்கிடையில் பாலியல் வியாபாரத்திலீடுபடுத்துவது, எமிட்ஸ் நோய் ஆபத்து நிலவுகின்ற போதிலும், பாலியலை நோக்கமாகக் கொண்ட சுற்றுலாக்களை நாடுகள் மத்தியில் நடத்துவது.

தேசிய மட்டத்தில் :

அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளில் பெண்களின் பங்களிப்புகள் அங்கீகரிக்கப்படாமல்; கொள்கை வகுப்பு நடைமுறையில் சகல பிரஜைகளும் பங்களிப்புச் செய்யக்கூடிய அமைப்பின்மை; சமயம்வகையிலான மூலவள ஒதுக்கீடு; அபிவிருத்திக் கொள்கைகள் மக்களை மையமாகக் கொண்டதாயில்லாமல், யதார்த்தத்துக்கு ஒவ்வாததும் நிலைத்திருக்க முடியாததுமான வகையில் வெளியாரால் முன்வைக்கப்படுவதால் பெண்களிடையே வறுமை சமூக பொருளாதாரப் பாதுபாடுகளினால் ஏற்படும் ஸ்திரமற்ற அரசியல் நிலைமை, உள்நாட்டுச் சண்டை, சொந்த இடங்க ளிலிருந்து "அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்காக மக்களை இடம் பெயரச் செய்வதினால், ஏற்படும் சீவனோபாயச் சீர்குலைவு, கலாசார, உடைவு, சமூக அழிவு.

இச்செயலமர்வில், இப்பிரச்சினைகள் தொடர்பாக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்காக ஆசியப் பெண்கள் மத்தியில் கூட்டொருமைப்பாட்டுக்கான அமைப்பு (SOLIDARY AMONGST ASIAN WOMEN) ஏற்படுத்தப்பட்டது.

குவைத் கொடுமைகள் ஒரு கண் காட்சி

சென்ற அக்டோபர் 24, 25 நாட்களில் 'ராவய' பத்திரிகை ஏற்பாட்டில் கொழும்பு பொது நூலக மண்டபத்தில், குவைத் நாட்டில் வீட்டுப் பணிக்கென எமது நாட்டிலிருந்து சென்ற பெண்கள் அனுபவிக்கும் அல்லல் அவலங்களை சித்தரிக்கும் கண்காட்சி நடைபெற்றது. அப் பெண்கள் அனுபவிக்கும் கொடுமைகளுக்கு பரிகாரம் காணப்பட வேண்டுமெனவும், அவர்களுக்குரிய மனித உரிமைகள் காக்கப்பட வேண்டுமென வலியுறுத்துவதாகவும், அக் கண் காட்சி அமைந்திருந்தது.

சித்திரப்பயிற்சி பெற்ற சிறுமிகள்

வளர்ந்துவரும் ஒவியர்களான செல்விகள் சந்தனி சேனரத்யாப்பா, சந்திரிகா பெரேரா, அமித்தா இந்திராணி ஆகியோரின் ஒவியங்களைக் கொண்ட கண்காட்சி சென்ற 4.9.95ல் லயனல் வென்ட் அரங்கத்தில் அவுஸ்திரேலிய ஹை கமிஷன் ஆதரவோடு சிறப்பாக நடந்தது.

செல்வி சந்தனி சேனரத்யாப்பா 'பெண்ணின் குரல்' (காந்த ஹன்ட்) அமைப்பு சுவரொட்டி வரையவும் வண்ணம் தீட்டவுமென நடத்திய பயிற்சி பட்டறையில் காந்தஹன்ட் வின், பயிற்சி இயக்குனர் சிபில் வெத்த சிங்கவிடம் தனது ஆரம்ப பயிற்சியைப் பெற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்பயிற்சி வகுப்பில் பயின்ற மற்றொரு பெண்ணான ஜானகி சாமந்தி பத்திராகே என்ற இளம் ஒவியர் சென்ற ஜூன் 22 முதல் 30

வரை பாங்கொக்கில் நடைபெற்ற வலது குறைந்தவர் களுக்கான பயிற்சிப்பட்டறையில் பங்குபற்றினார். அந்தப்பயிற்சிப் பட்டறையில் பிஜிங் மாநாட்டில் காட்சிக்கு வைப்பதற்கென சித்திரங்கள் பின்னல்களைக் கொண்ட அழகிய துணிநாடா ஒன்றினைத் தயாரிப்பதிலும் இவர் பங்களிப்புச் செய்தார்.

பெண்ணின் குரல் (Voice of Women) சுவரொட்டிப் பயிற்சி வகுப்பில் சுற்ற 12 ஒவியர்களுக்கு சான்றிதழ் வழங்கும் வைப்பம் 16.11.95ல் நடைபெற்றது. இப்பயிற்சி வகுப்பை நடத்துவதற்கு உதவி வழங்கிய UNDP - UNIFEM அமைப்பின் திட்ட அதிகாரி மானல் டி சில்வா சான்றிதழ்களை வழங்கினார். பயிற்சி வகுப்புக்களை நடத்திய சிபில் வெத்தசிங்க, சாரித திசநாயக்க ஆகியோரும் சமூக மளித்திருந்தனர்.

'கொழும்பில் நடைபெற்ற சமூகாய விமோசனமும் பெண் விடுதலையும்' கருத்தரங்கில் பதமா சோமகாந்தன் தலைமையுடைய வந்தையும் மேடையில் மேனகா கந்தசாமி, நளாயினி கணபதிப்பிள்ளை, சாந்தி சச்சிதானந்தம், சதா விவேகானந்தன், சந்திரிகா கப்பிரமணியம் ஆகியோரையும் காணலாம்.

நூலக சேவையில் பெண்கள் நிறு வனம்

சமூகவியல், பாலியல் ஆய்வு, அரசியல், மானிடவியல், கலாசார ஆய்வு, மதம், தத்துவம், வரலாறு பெண்ணிலைவாதக் கோட்பாடு, சுற்றாடல், மனித உரிமை சார்பான மும்மொழிகளிலுமுள்ள அரிய நூல்லை அடக்கிய சிறந்த ஆய்வநூலகம் ஒன்று கொழும்பு - 6, தர்மராம வீதி 58ம் இலக்க

த்திலமைந்துள்ள பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தில் இயங்கி வருகின்றது. பத்திரிகைகளில் வெளியாகும் முக்கிய அரசியல், சமூக நிகழ்வு செய்திகளும் இங்கு சிறந்த முறையில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆய்வாளர்கள், மாணவர்கள், புத்தி ஜீவிகள் இந்நூலகத்தைப் பயன்படுத்தலாம்.

வேலைப்பழுவைத்
தாங்க முடியாமல்
திரும்பி வந்த பெண்

முஸ்லிம் வீட்டுப் பணிப் பெண் களுக்கு சுவதியில் மிகுந்த கிராக்கியிருப்பதனால் முகவர்கள் போலி வயதைக் குறிப்பிட்டு அங்கு சிறு மிகளைக் கூட அனுப்ப வைக்கின்றார்கள். இச் சிறு மிகள் அங்குள்ள வேலைப்பழுவை எதிர்கொள்ள முடியாமலிருப்பதனால் அங்கிருந்து திருப்பி அனுப்பபடுகின்ற சம்பவங்கள் அண்மையில் பெருகி வருகின்றன.

சென்ற நவம்பர் மாச இறுதி வாரத்தில் இவ்வாறு பலர் இலங்கைக்கு திருப்பி அனுப்பப் பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் பொய்வயதைக் கொடுத்து கடவுச் சீட்டுப் பெற்றவர்கள் எனக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

மசாஹிரா ஜுனைதீன் என்ற 16 வயதுச் சிறு மியை 30 வயது பெண் எனச் சொல்லி முகவர்கள் சென்ற 27.2.95ல் சுவதிக்கு வீட்டுப் பணிப்பெண் வேலைக்கு அனுப்பி வைத்தனர். அங்கு அவள் வேலைக்குச் சேர்ந்த குடும்பத்தில் 14 உருப்படிகள்! - அவர்களின் வேலைப்பளுவைச் சமாளிக்கச் சிறு மி மறுத்துவிட்டாள். அதனால் அவளுக்கு அடி - உதை - துன்புறுத்தல்கள்! பின்றியாத்திலுள்ள இலங்கைத் தூதரகத்தில் அவளைக் கையளித்தனர். சுவதி அரசாங்கத்தின் செலவில் அவள் சென்ற நவம்பர் 29ம் திகதி இலங்கைக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறாள்.

கந்தளாயைச் சேர்ந்த இச்சிறு மியின் குடும்பத்தில் ஏழு பிள்ளைகள், ஏழைக் குடும்பம். நான்காம் வகுப்பு மட்டுமே படித்துவிட்டு, வீட்டில் மனஞ்சோர்ந்திருந்த இவளை, அக்கிராமத்துக்கு வந்த உபமுகவர் ஒருவர் சந்தித்த அன்றே இவளின் சோக அனுபவத்துக்கான பிள்ளையார் சுழி போடப்பட்டது!

பெண் நிலைவாதமும் மதக்கோட்பாடுகளும்

— சாந்தி சச்சிதானந்தம்

தற்போதைய பெண்கள் பிரச்சினைகள் பற்றிய எந்த விவாதமும் வெவ்வேறு மதக்கோட்பாடுகளையொட்டிய சர்ச்சைகளைக் கிளப்புவது தவிர்க்க முடியாததொன்றாகும். இன்னும் கூட சமுதாயங்களில் பெண்களின் வாழ்நிலை அவர்களுடைய சமயங்கள் நிர்ணயித்த வரையறைகளுக்குள்ளேயே பெருமளவு ஒடுங்கியிருக்கின்றது தான் இதற்குக் காரணமாகும். ஆயினும் சமய நம்பிக்கைகள் அவரவர்க்குரியதாகவும், கலாசாரரீதியாக மனிதர்களின் குணபாங்கினில் உள்வாங்கப்பட்ட சிந்தனைகளாகவும் இருப்பதனால் ஒரு பொது மட்டத்தில் கூட உணர்ச்சி வசப்படாது பாரபட்சமின்றி இவற்றை ஆராய முடிவதில்லை. பெண்கள் மத்தியில் பிளவுகளையும் இது ஏற்படுத்துகின்றது. இல்லாததை விட இந்து மதம் பெண்களுக்கு அதிக சுதந்திரத்தைத் தருகின்றது என மார்தட்டிக் கொள்வர் இந்துப் பெண்கள், இந்துப் பெண்களை விடதாம்தான் புத்தபிரான் வகுத்த படியே சகலதுறைகளிலும் ஆண்களுக்கு சரிசமமாக இருக்கின்றோம் என இறு மாப்படைவர் பௌத்த பெண்கள், இவர்களெல்லாரையும் விட இயேசு போதித்த மதமே பெண்கள் மீது ஒரு விதகட்டுப்பாடுகளையும் விதிக்கவில்லை என்பர் கிறிஸ்துவப் பெண்கள், இல்லாமல் மற்ற மதங்களை விட பெண்களை அதிகம் போற்று வதனாலேயே இவ்வளவு பாதுகாப்பினை விதிக்கின்றது என்று முனு முனுப்பர் முஸ்லிம் பெண்கள். இவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் தத்தமது சமயங்களில் பெண்களைப் பற்றிச் சிலா கித்துக் கூறப்பட்டவற்றைத் தேடிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்க, அடிமைத்துவத்திலிருந்து மீள வழிகோலும்

பெண்களுக்கு மதக் கோட்பாடுகளைப் பற்றிய கண்ணோட்டம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்னும் முக்கிய கருத்து எங்கோ விடுபட்டுப் போயிருக்கும்.

சமயம் என்பது ஒரு மக்கள் தமக்கிடையேயும் தமக்கும் இப்பிரபஞ்சத்திற்குமிடையேயும் உள்ள உறவினைச் சீர்படுத்து ம் மனப்பூர்வமான கொள்கைகளின் கூட்டு என வரைவிலக்கணம் தருகின்றனர் சமூகவியலாளர்கள். இந்தக் கொள்கைகளும் மனித வரலாற்றில் சதா சர்வகாலமும் ஒரே மாதிரி இருந்த தில்லை. மானுடர்களின் சமூகபரிணாம வளர்ச்சியின் (Social evolution) வெவ்வேறு நிலைகளுடனும் தொடர்புடைத்தான திட்டமாக வரையறுக்கக் கூடியதாகவே இவை மாற்றமடைந்து வந்திருக்கின்றன. ஆதியில் வாழ்ந்த மனிதர்கள் கடவுள் என்னும் கருப்பொருளினை உணராதவர்கள். ஏனெனில் இயற்கையிலிருந்து தம்மை வேறு படுத்தி நோக்கும் திறன் ற்றிருந்தனர். கூட்டு வாழ்க்கை தமக்களித்த சக்தியினையே அவர்கள் நிதர்சனமாகக் கண்டனர்.

இவ்வாறாக, மனிதன் மனிதனாக வாழ உதவிய அந்த இனத் தெரியாத மூதாதையர் ஆவிகளுக்கு தமது வந்தனங்களைத் தெரிவித்தனர். இதைத்தவிர உலகத்தின் சம்பவங்கள் மீதும் ஏதும் கட்டுபாடுகள் கொண்டவையாய் இந்த ஆவிகள் செயற்படவில்லை. இம் மக்களின் சடங்குகளும் எங்கோ என்றோ இருந்த கனவுகத்தில் மனிதன் உருவான வரலாற்றினை நடித்துக் காட்டும் நாடகங்களாகவே இருந்தன. இந்த ஆரம்பமே பின்னைய கால கட்டங்களில் தனித்தியங்கும் பெரு விருட்சங்களான சமயஸ்தாபனங்க

ளுக்கு வழிகோலிற்று. இந்த வளர்ச்சியில் தான் எவ்வளவு மாற்றங்கள், ஒன்றுக்கொன்று முரணான எத்தனை தத்துவங்கள், உலகெங்கணும். நாம் கற்பனை செய்யக்கூடிய சகல வகையான நம்பிக்கைகளும் வேறு வேறு கால கட்டங்களில் துளிர விட்டுத் தழைத்தன. கடவுள் உண்டு என்று ம் கோரப்பட்டது. இல்லை ஆத்மா ஒன்றே நித்தியம் என்று ம் விவாதிக்கப்பட்டது. பல தெய்வங்கள் உண்டு எனவும் நம்பப்பட்டது. ஒன்றே கடவுள் என்று ம் நிறுவப்பட்டது தெய்வத்திற்கு உருவமுண்டு என்றார்கள். இதற்கு நேர்மாறாக அருவவழிபாடுதான் நடத்த வேண்டும் என்ற கொள்கையையும் கடுமையாக அமுல்படுத்தினார்கள். எந்தக் கொள்கைக்கும் எதிரான கொள்கையினை என்றோ எங்கோ ஒரு மக்கள் பரிபூரணமாக நம்பினார்கள். தெய்வங்கள் கூட பலவித உருவங்களில் காட்சி தந்தன. மொங்கோலியரின் தெய்வங்கள் சாய்ந்த கீற்றுக்கண்களை உடையவையாக இருந்தன. எத்தியோப்பியரின் கடவுள் சப்பை மூக்கும் சுருட்டை முடித்தலையும் கொண்டவராக இருந்தார். கிரேக்க கடவுள்கள் நீலக்கண்களும் பொன்னிற தலை முடியும் கொண்டனவாய் இருந்தன. உலகத்து மதங்களை ஒரு கட்டுக் கோப்பாகப் படிக்கவிழைகின்றவர்களுக்கு இதெல்லாம் பெரும் குழப்பத்தினை விளைவிக்கக்கூடும். சார்பற்ற உண்மை என்று ஒன்றில்லையா என வினவலாம். எவ்வாறு நீக்ரோ மக்களின் கடவுள் நீக்ரோ உருவையொத்தவராகவும் இந்தியக் கடவுள் இந்தியரை ஒத்தவராகவும் இருக்கின்றார்களோ அதே போல் எந்த மக்களின் தத்துவங்களும்

கூட்டாக அவர்களுடைய அனுபவங்களினதும் அபிலாஷைகளினதும் பிரதிபலிப்புகளாகவே இருக்கும்.

மனித சமுதாயம் வர்க்கங்களாகக் கூறு போடப்பட்ட காலகட்டத்திற்றான் சமய தத்துவங்களில் பெரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன எனலாம். பெண்களைப் பொறுத்த வரையிலும் கூட தாம் ஆணாதிக் கத்துக்குட்பட்ட தொடங்கிய காலமும் இதுதான். இதுவரை காலமும் குழாம் அங்கத்தவர்களுக்கெல்லாம் பொதுவாக இருந்த சமயங்கள் இதன்பின் சமூகத்தின் அதிகார பீடங்களில் அமர்ந்தவர்களின் ஏக போக உரிமையாகியது. மக்களின் வாழ்வில் வழிகாட்டும் பெரும் சக்தியாக இருந்த மதங்களை ஆளும் குழுவினர் தமதாக்க முயற்சித்ததில் ஆச்சரியமில்லைதான். அந்த மதங்களும் அவ்வாறே மக்களின் அபிலாஷைகளை முழுதாகப் பிரதிபலிப்பதை விட்டு அந்த ஆளும் வர்க்கத்தின் தன்மைகளின் பிரதிபலிப்பாக மாறின. அவர்கள் கையில் அதிகாரத்தினைப் பிரயோகித்து அடக்கியாள உதவும் சிறந்த கருவியாகவும் செயற்பட்டது. இந்த மதங்கள் முன்புபோல் குழு ஒற்றுமையை வேண்டுவனவாகவும் கூட்டு வாழ்க்கையின் சிறப்புக்களையும் ஒப்புவனவாகவும் இருக்கவில்லை. உலகில் காணப்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் அதன்பயனாக மலிந்த துன்பங்களையும் பாவ புண்ணியம், இவ்வுலகம் மறுவுலகம், இப்பிறப்பு மறுபிறப்பு என்னும் ரீதியில் நியாயப் படுத்த ஆரம்பித்தன. இதுவரை காலமும் வணங்கப்பட்டுவந்த அண்ணைத் தெய்வங்கள் ஒன்றில் வழக்கிலாது ஒழிந்தன. அல்லது புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட ஆண் தெய்வங்களுக்கும் மனைவியராக இரண்டாம் பட்சமாய்த் தள்ளப்பட்டன. தெய்வங்களும் உயர்வர்க்கத்தினரின் பிம்பங்களில் தான் உருவகிக்கப்பட்டன. உதாரணத்திற்கு கடவுள்

களொன்றும் கோவணம் உடுத்து கலப்பை தூக்கவில்லை. மாறாக, இந்து சமயத்தில் பிரபலமாக வழங்கிய வழிபாடுகளின் பட்டாபரணங்கள் பூண்டு அங்கங்கே உட்கார்ந்து சயனித்திருக்கக் காணப்பட்டன. பெண் தெய்வங்களும் ஆண் தெய்வங்களுக்குப் பணிவிடை செய்து கொண்டு கிடக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டன. ஒவ்வொரு சமயத்தினையும் தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த வர்க்கங்களில் பெண்கள் என்ன அந்தஸ்தினை வகித்தாரோ அதே அந்தஸ்து அவ்வச் சமயக் கோட்பாடுகளில் பெண்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது. இதன் காரணமாகவே ஒவ்வோர் சமயக் கொள்கைகளிலும் பெண்களுக்கு ஒவ்வோர் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கின்றோம். இதிலிருந்து பெறக் கூடிய முடிவு என்னவெனில், எந்தவொரு வரலாற்றுக் காலச் சமுதாயத்திலும் பெண்கள் சம உரிமை பெற்றிருக்கவில்லை என்பது உண்மையானால் ஒரு மதத்திலும் பெண்களுக்கு சம உரிமை அளிக்கப்படவில்லை என்பதாகும்.

27ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

நாவலாசிரியை கோகிலம் சுப்பையா, இலங்கை இந்தியன் காங்கிரசில் மிக முக்கிய நபரான தொழிற்சங்கவாதியாகத் திகழ்ந்த எஸ். எம். சுப்பையாவின் மனைவியாவார். இவரும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுடன் நெருக்கமாக பழகியவர். தோட்டத் தொழிலாளரின் முன்னேற்றத் திறகாக குரல் கொடுத்தார். அவர்களின் இன்ப துன்பங்களில் பங்கெடுத்த இத் 'தூரத்துப் பச்சை' நாவலின் மூலம் அந்த மக்களின் சோகமிக்க வரலாற்றை மிகச் சிறப்பாக எடுத்து கூறியுள்ளார்.

மலையக நாவல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் இந்த பெண்கள் அவல வாழ்வை அறிந்து கொள்ளலாம்.

(இன்னும் வரும்)

கவிதை

பெண்ணாகப் பிறந்தவள்

பேன் பார்க்கும் அத்தை
நரை மயிர் பிடுங்கிச் சொல்வாள்
“உனக்கு வயசாச்சு.....”

காதல் கடுதாசி
அனுப்பியவன்,
பாப்பாவோடு வந்து -
“ஆண்டிக்கு வணக்கம் சொல்”
என்பான்.

நான் இல்லாத சமயத்தில்
அம்மாவை
வைவார் அப்பா
‘பீடை’
பெண்ணாய்ப் பெத்தியே..... !

மஞ்சள் காணா என்
நிலவு முகத்தில்
தளிர்க்கும்
மெல்லிய மீசை !

- நேஷா

(நன்றி: கணையாழி)

பெண் விடுதலையும் யதார்த்தமும்

////////////////////////////////////

- சதா விவேகானந்தன். //////////////////////////////////////

பெண்களது நிலையிலும், அவர்களது நோக்கிலும், அவர்கள் தொடர்பான கொள்கைகளும், நிகழ்ச்சித் திட்டங்களும் தோற்று வித்தவற்றை ஆராயவும், இடர் பாடுகளை கண்டறியவும் மாற்றங்களை மதிப்பீடு செய்யவும், இக் கட்டுரை ஒரு சந்தர்ப்பமாகும். பெண்விடுதலையும் இன்றைய யதார்த்தமும் பற்றிய எனது தலைப்பு, ஒரு பொதுவான நோக்கிலேயே அமைந்துள்ளது.

பெண்களுக்கான அபிவிருத்திகள் நீண்ட வரலாற்று நிகழ்வுடனும், சமூக, பொருளாதார சூழலுடனும், இரண்டறப் பிணைந்திருக்கின்றது. ஐந்தாறு ஆண்டுகால வரலாற்றின் கதேச சமூக அமைப்பில் பெண்களும், ஆண்களும் பொருளாதார கருமங்களில் வெளிப்படையாக பங்குபற்றிய அதே வேளையில் பிதா வழியமைந்த சமூக நியதிகளே பாற் தொடர்புகளை நிர்ணயித்தன. குடும்ப உறவுகள், சொத்துரிமைகள் சார்ந்த, ஒப்பீட்டு ரீதியில் நெகிழ் வான பாரம்பரிய சட்டங்களினால் தோன்றிய மாறுபட்ட செல்வாக்குகளினாலும், தொன்று தொட்டு நிலவிய இந்து, பௌத்த மற்றும் கிறிஸ்தவ, இஸ்லாம் சமய தத்துவங்களின் பாரம்பரியங்களினாலும் தீவகத்திலுள்ள பல்வேறு இனங்களின் உன்னத இலக்கியங்கள் பல வற்றில் பிரதிபலிக்கும் பெண்கள் பற்றிய எதிர்மறைத் தோற்றங்களினாலும் சமூகரீதியான கணிப்புக்கள் வலுப் பெற்றன.

பெண் விடுதலை என்று கூறும் போது, முக்கியமாக அரசியல் பொருளாதார சமூக பிரச்சினைகளில் ஆணுக்குரிய பங்கு, பெண்ணுக்கும் தரப்பட வேண்டும். உத்தியோகங்கள் சில ஆணுக்குரியன, சில பெண்ணுக்குரியன என்ற வேறுபாடு அகற்றப்பட வேண்டும். கதைகளும், கட்டுரைகளும் சஞ்சிகைகளும் பெண்களை இனக் கவர்ச்சி சின்னமாக உபயோகித்து விற்பனைப் பண்டமாக வைத்து வியாபாரம் செய்வது நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் பெண்களின் பங்கு முதலீடு செய்யப்பட வேண்டும். அடக்கி, ஒடுக்கப்பட்ட பெண்ணினம், சமையல், பிள்ளை வளர்ப்பு, கணவனைக் கவனித்தல் என்ற சிறுவட்டத்தில் இருந்து விடுதலைபெற்று நாட்டின்

முன்னேற்றத்தில் பங்கு கொள்ள வேண்டும்.

இவ்விதமான பெண் விடுதலையை எழுத்தாளர், அறிவு ஜீவிகள், அரசியல்வாதிகள் எவ்வாறு நோக்கினர் எனின், பெண்களின் உரிமைக்காகவும், விடுதலைக்காகவும் தென்னிந்தியாவில் குரல் எழுப்பி வலியுறுத்திய எழுத்தாளர்கள் கவிஞர்களில் சுப்பிரமணிய பாரதியார் மிக முக்கியமானவர். வாயில்லாப் பூச்சிகளாக வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைத்திருப்பதைக் கண்டித்து, அவர்களுக்கு கல்வி அறிவும் உரிமைகளும் அளிக்கப்பட வேண்டுமென ஒங்கிக் குரல் கொடுத்தார். இந்திய நாட்டை "அன்னை இந்தியா" என பெண்ணுக்கு ஒப்பிட்டு அன்னை அடிமைப்பட்டிருப்பது போல் பெண்ணும் அடிமையாக்கப்படுகிறாள் என எடுத்துச் சொல்லி ஒதுக்கப்பட்டவர்களின் எழுச்சிக்காக குரல் எழுப்பினார். அந்தயுகத்தின் "புதுமைப் பெண்" ணை வரவேற்று எழுச்சி கீதம் எழுப்பினார்.

நேருவும் பெண்ணுரிமையும்

நேரு, அக்காலத்தின் விழிப்புற்ற சமுதாய, சீர்திருத்தக்காரர்களின் கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். திருமணத்தைப் பெண்கள் ஒரு தொழிலாகக் கருதக் கூடாதென்றும், வீட்டிற்கு வெளியே போய் உழைத்து, பொருளாதாரத்தில் சொந்தக் காலில் பெண்கள் நிற்க வேண்டுமென்றும் அவர் வலியுறுத்தினார். பெண் விடுதலைக்கு அரசியல் சுதந்திரத்திலும் பார்க்க பொருளாதார நிலையே அவசியமானது. பெண் தானாக உழைத்து பொருளாதாரத்தில், சுதந்திரமானவளாக இல்லையெனில், கணவனிலோ அல்லது வேறு ஒருவரிலோ தான் தங்கியிருக்க வேண்டும். மற்றொருவரில் தங்கியிருப்பவர் எவரும் எப்போதாவது சுதந்திரமாக இருக்க முடியாது. என்ற கருத்தை அழுத்திக் கூறினார்.

பெண்களுக்கான கல்வி வளர்ச்சியை வலியுறுத்தவதில், மற்றொரு சிறப்பான அம்சம் ஆக்க இலக்கியத் துறையில் ஏற்பட்டது. இந்தியப் பண்பாடு கலை இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்கெனவும், மற்றும் கலாசார விருத்திக்குமென ரவிந்திர நாத் தாகூர் சாந்தி நிகேதனில் பெண்களையும் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ததுடன், பெண்கள் டமுள்ள ஆக்கத்திறனை வளர்ப்பதில் மிகுந்த அக்கறை எடுத்தார்.

காந்தியடிகளும் பெண்ணுரிமையும்

பெண்களுக்கு சில துறைகளில் சமத்துவமும், அவர்களை வளர்த்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு வசதிகளும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படைக் கருத்தை காந்தி கொண்டிருந்தார். 'பெண் என்பவள் ஆணின் துணை' ஆணுக்கு சமமான மனவளம் மிக்கவள், அவளுடைய தாழ்வு நிலைக்கு காரணம் ஆணின் ஆதிக்க மனப்பான்மையே. சட்டத்தினாலும், சம்பிரதாய பழக்க வழக்கங்களினாலும் அவள் ஒடுக்கப்பட்டதற்கான முழுப் பொறுப்பும் ஆணைச் சார்ந்ததே என அவர் சொன்னார். சட்டத்தையும், சம்பிரதாயங்களையும் உருவாக்குவதில் அவளுக்கு எவ்வித இடமும் இருக்கவில்லை. சமுதாய ஒழுங்கு என்பது கூட்டுறவு, கலந்தாலோசனை என்ற அடிப்படையிலேயே வளர்க்கப்பட வேண்டியதே தவிர ஒருவர் மீது திணிக்கப்படுவதல்ல என அவர் வாதிட்டார்.

பெண்களும் ஆண்களைப் போல சமுதாயத்தின் அங்கமாக வாழ்பவர்கள். கூட இருந்து, பணி புரிபவர்கள், நண்பர்கள் என கருதுவதற்குப் பதிலாக ஆண்கள் தம்மை பெண்களின் எஜமானர்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டார்கள் என்றார். சமுதாய முன்னேற்றத்தில் ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் சம உரிமை உண்டு என கருதினார்.

இவ்விதமாக, பெண்ணின் சம உரிமை, பெண்ணிற்கு எவ்விதமாக விடுதலை அளிக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார்கள்.

உலகமெங்கும் பெண்கள் சமஉரிமை கோரி நடாத்தும் போராட்டங்களும் ஏனைய நடவடிக்கைகளும் 20ம் நூற்றாண்டில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. பெண்விடுதலை கோரி இயங்கும் இயக்கங்கள் பல உள்ளன. எனினும் ஆசியாக் கண்டத்திலும், குறிப்பாக இலங்கையிலும் இவற்றின் தாக்கம் மிகக் குறைவே.

பெண்ணிற்கு சில நாடுகளில், சில உரிமைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன எனினும், 80% மான பெண்கள் இன்னும் இரண்டாம்தர உரிமையுடையவர்களாகவே நடாத்தப்படுகின்றனர்.

துன்புறுத்தல் காரணமாக பெரும் பாலான மனித உரிமை மீறல்கள்

நவீன பாலகண்டம்

சிவகாசியில்

சிவசிவ பால மகா கங்கை

இங்கே இனிய குழந்தைப் பருவம்
கந்தகக் கிடங்குகளில் கரியாகிறது

உன்னுடைய மத்தாப்புப் புன்னகைகள்
வண்ணப் பெட்டிகளில்
அடக்கம் செய்யப்படுகின்றன

உன்னுடைய கணவுகள்
உயிர்க்காமலே கரிந்து போகிற
பூவாணம்
மௌனமாக நீ உதிர்க்கிற
கசந்த வார்த்தைகள்
சாந்திபெறாத ஆவிகளைப்போல
அலைந்து திரிகின்றன

பிஞ்சு வயதிலேயே
நு கத்தடியைச் சுமக்கும் நீ
ஓர் இந்தியக் கேள்விக்குறி

திருப்பூரில்
உன்னுடைய இளமைப் பருவம்
இரவும் பகலுமாக
'பிளீச்சிங்' செய்யப்படுகின்றது

சில்லறைக் காசுகளின் சலசலப்பில்
உன்னுடைய கிளிக் கொஞ்சல்கள்
சிறகொடிந்து விழுகின்றன

உன்னுடைய பிஞ்சு விரல்களின்
மென்மையான அழகுகள்
அந்நியச் சந்தைகளில்
அறுத்தெடுக்கப்படுகின்றன

பவானியாற்றின் பிஞ்சு அலைகளிலும்
உன்னுடைய தளிர்க் கணவுகளிலும்
நஞ்சின் நீலம்பார்க்கிறது

மலையாளம் :

விஜயகுமார் குனிசேரி

தமிழில் :

சி. ஆர். ரவிந்திரன்

நன்றி - நிகழ் 29

பெண்கள் மத்தியில் காணப்படுகின்றன.
(ஆண்கள் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல)
கற்பழிப்பு, வலோத்தாரம், பெண்சிசுக்
கொலை போன்ற பெண்ணுக்கெதிரான
கொடுமைகள், அரசாங்கத்தினாலும்,
சர்வதேச நிறுவனங்களினாலும் குற்றத்
துக்குரியவை என அண்மையில் அடையாளங்
காணப்படும் வரை, பெருமளவில்
பெண்களினால் எதிர் நோக்கப் பட்டது.

குடியியல், அரசியல், பொரு
ளாதாரம் மற்றும் பண்பாட்டுத்
துறைகளில் பெண்களுக்குரிய உரிமைகள்,
அவர்களின் நிஜ வாழ்க்கையிலிருந்து
ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்க முடியா
தவை. எனவே குடியியல் அரசியல்
உரிமைகளுக்கும் சட்டப் பாதுகாப்பு
அளித்து வருவது மட்டும் போதுமான
தல்ல. வங்காள தேசத்தில் ஆடைத்
தொழிற்சாலைகளில் பெண்களுக்கு
சிவில் உரிமை அளிப்பதற்காக எடுக்கும்
முயற்சி அவர்களின் பொருளாதார
உரிமைக்குப் பாதகம் ஏற்படுவதாக
அமைந்திருப்பதை கேவர் நயீம்
வஹாராவும் பெர்டேசர் ரஹ்மான்
கண்டிக்கிறார்கள். ஒரு உரிமையை
அடைவதற்காக மற்றொரு உரிமையை
நசுக்கப்படாது என்கிறார்கள்.

பெண்ணின் நிலையும் உரிமைகளும் :
சட்டத்தின் முன் சகலரும் சமம் என
சட்ட வாசகங்கள் மேலெழுந்த வாரியாக
தோற்றங் காட்டுகின்ற போதிலும், அது
அப்படி அல்ல. ஆண், பெண் என்ற
வேறுபாடு சட்டத்துக்கு முன்பு இல்லை.
இருபாலரும் நீதிக்கு முன் சமமாக
நடத்தப்படுவார்கள் என்று கூறப்
படுகின்றது. ஆனால் நடைபெறுவது
எதிர்மாறாக உள்ளது. சர்வதேச, தேசிய
கட்டமைப்பு முறைகள் ஆண் என்றும்,
பெண் என்றும் அடையாளப்படுத்தி
சமூகத்தில், பால், அந்தஸ்து என்ற
வித்தியாசத்தை நிலைநாட்டுகின்றன. இது
பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில்
ஆண்களுக்கு சாதகமாக அமைந்து
விடுகின்றது. சமூக, சமய நோக்கில்
பலப்படுத்தப்பட்டுள்ள பண்பாட்டு
நம்பிக்கைகள், மரபுவழி விதிமுறைகள்,
கடப்பாடுகளைக் காரணங்காட்டி
பெண்ணுக் கெதிரான பாகுபாடுகள்
இழைக்கப் படுகின்றன.

சொத்துடைமைச் சட்டம்

மேற்கு நாடுகளில் 17ம் நூற்றாண்
டிலும், 18ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி
களிலும் நிலவியது போன்ற சொத்து
டைமைச் சட்டத்தை ஒத்தான ஆபிரிக்க
மரபு வழிச்சட்டங்களின் கீழ், பெண்கள்
ஆதனங்களை பெறுவதற்கோ வைத்தி
ருப்பதற்கோ, விற்பதற்கோ தடைசெய்யப்
பட்டுள்ளது. இது பெண்களின்
பொருளாதார, சமூக கலாசார உரிமை
களுக்கு பாரதூரமான நட்டத்தை

ஏற்படுத்துவதாகும். குறிப்பாக, திருமண
மாகியிருந்த காலத்தில் கணவனால்,
குத்தகைக்கு விடப்பட்ட நிலத்தை, அவன்
இறந்தபின் விதவை மனைவி பெற்றுக்
கொள்வதற்கு இவ் வகைச் சட்டங்கள்
இடையூறாக உள்ளன.

தேசிய இனச்சட்டங்கள்

இச்சட்டமும் பெண்களுக்குப்
பாகுபாடுகாட்டுவதாகும். ஆணுக்கு
இருப்பதுபோல், ஒரு பெண் தனது
தேசிய இனத்தை தனது கணவனுக்கோ,
பிள்ளைகளுக்கோ வழங்கமுடிய தில்லை.
தனது தேசிய இனத்தைக்கூட ஒரு
அந்நிய நாட்டவரை திருமணம் புரியும்
போது இழந்துவிட நேரிடுகின்றது.
அண்மையில் இலங்கை அந்நியர்
ஒருவரிடமிருந்து இவ்வுரிமை வழங்க மறுத்த
தால் தற்கொலை செய்து கொண்ட
சம்பவமும் ஏற்பட்டது. எனவே
இச்சட்டங்களால் பெண் தாழ்த்தப்
படுகின்றாள்.

பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள்

வன்முறைகள் பலதரப் பட்டவை,
வீட்டில் பெண்ணுக்கு அடி, உதை,
கொலை, கற்பழிப்பு என கணவனால்
அல்லது துணையாக உள்ள ஆண்
மகனால் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன.
பொலிஸ், இராணுவம் போன்றவற்றால்
ஆயுதச்சண்டை இடம் பெறும் வேளையில்
பாலியல் துன்புறுத்தல் பெண்களுக்கு
ஏற்படுகின்றது. சிறைக்கூடங்களில், தடுப்பு
முகாம் களில், அகதிமுகாம் களில்
இவ்வாறான துன்புறுத்தல்கள் நிகழு
கின்றன. விபசாரம், நிர்வாணப் படப்
பிடிப்பு முதலிய தொல்லைகளை எதிர்
நோக்குவதுடன், வேலைத்தலங்களில்,
பலாத்தாரக் கர்ப்பம், கர்ப்பச் சிதைவு
மலடாக்கப்படுதல் போன்ற வன்முறை
களும் ஏற்படுகின்றன. பெண்களுக்கு
எதிரான வன்முறைகள் பற்றி விரிவாக
ஐக்கிய நாடுகள் விசேட அறிவிப்பாளர்
கலாநிதி ராதிகா குமாரசாமி தமது
அறிக்கையில் மிகவும் தெளிவாக
குறிப்பிட்டுள்ளார். எல்லா சமயங்களும்,
ஆண், பெண் ணை, சரிசமமாகவே
மதித்துள்ளது. எனினும் மனிதனால்
ஆக்கப்பட்ட சில முறைகள் சர்வ தேச
ரீதியாக இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் பெண்
ணின் உரிமைகளை பறித்துள்ளது
என்கிறார்.

பெண் விடுதலையும், இன்றைய
யதார்த்தமும் என்னும் போது
பெண்ணிற்கு வாக்குரிமை, கல்வியறிவு
பெறும் உரிமை, உத்தியோகம் பார்க்கும்
உரிமை என்பன வழங்கப்பட்டாலும்
இவை யாவும் குறிக்கப்பட்ட சில
கட்டுக்கோப்புக்குள்ளேயே அமைந்து
ள்ளன. என்ற நிஜமான உண்மையை
அறிய முடிகின்றது.

முஸ்லிம் சமூகத்தில் நிலவும் சீதன முறையை ஒழிக்க சட்டம் வேண்டும்

அன்று முதல் இன்றுவரை நம் நாட்டில் உள்ள முஸ்லிம் கன்னிப் பெண்கள் கண்ணீர் வடிக்கின்றார்கள். வாழ வழி இன்றி. தனக்கொரு வரன் இன்றி சமூகத்தில் இடமின்றி. ஏழை முஸ்லிம் கன்னிப் பெண்கள் கண்ணீர் வடிக்கின்றார்கள்.

சீதனம் பெறுவது இஸ்லாத்தில் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இஸ்லாத்திலே பிறந்து இஸ்லாத்திலே வளர்ந்து இஸ்லாமிய ஒழுக்கப்பண்பாடுகளை பின்பற்றுகிறோம் என்று கூறுகின்ற இஸ்லாமிய சமூகத்திலே இஸ்லாத்திலே வெறுக்கப்பட்ட தடை செய்யப்பட்ட சீதனம், இன்று இஸ்லாமிய சமூக ஆண்களால் நடைமுறைப்படுத்தப்படாமல் உள்ளது.

“சீதனம் வேண்டாம். அது ஆணினத்துக்கு அடிமைத் தனம் உன் சகோதரியை எண்ணிப் பார்” என்று உபதேசம் செய்தவர்கள் கூட “தனக்கு சீ-தனம் வேண்டாம். வீடு தாருங்கள்” என்று பெண்ணைப் பெற்றவர்களிடம் கேட்பதும் நடப்பதும் நாடறிந்த உண்மை.

சீ-தனம் பணம் கொடுத்தால் அடிமையாவதுடன். அவமானமும் அடைய நேரிடுவதால் பல வாலிபர்கள், கற்றவர்கள் சில முஸ்லிம் அமைப்புகளை சேர்ந்தவர்கள், “எமக்குப்பணம் வேண்டாம் எம் மதத்தில் இஸ்லாத்தில் சொல்லாததை நாம் செய்ய மாட்டோம்” என்று கூறிக் கொண்டு அதற்கு பதிலாக பெண்ணை பெற்றவர்களிடம் வீடு கேட்கின்றார்கள்

ஏழைப் பெற்றோர்களிடம், ஆண்கள் கேட்கும் வீட்டை கட்ட காணி இல்லை. அழகான-வசதி

யான கல் வீடு கட்டிக் கொடுக்க லட்சக் கணக்கான பணம் வேண்டும். அன்றாட ஜீவனத்துக்கே கஸ்டப்படும் ஏழை பெற்றோர்களால் வீடு கேட்கும் ஆண்களுக்கு வீடு கொடுக்க முடியுமா? தன் மகளை முடித்துக் கொடுக்க முடியுமா?

புத்தளம் மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்களை பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட ஊரில், இஸ்லாத்தின் பால் வாழும் சமூகத்தினர் தமது வழக்கப்படி சீதனம் கேட்கவோ எடுக்கவோ மாட்டார்கள். ஆனால் வீடு கேட்பார்கள் கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். வீடு கொடுக்காவிட்டால் திருமணம் நடக்காது. வீடு கொடுத்தால் பெண் வீட்டுக்கு மணமகன் அடிமையாகப் போவார்.

அதே முஸ்லிம் ஊரில் மாப்பிள்ளைகளுக்கு வீடு கொடுக்க முடியாததினால் வாழ வழியற்ற ஏழைக் கன்னிப் பெண்கள் பலர் வீட்டு மூலையில் முடங்கி கிடந்து கண்ணீர் வடிக்கின்றார்கள். எவ்வளவு பெண்கள் வீட்டு மூலையில் கிடந்து கண்ணீர் வடித்தாலும் “வீடு தராவிட்டால் நான் பெண்ணை மணம் முடிக்க மாட்டேன்” என்று வாலிபர்களும் சில அமைப்புக்களை சேர்ந்தவர்களும் கூறுவது வேடிக்கையாகவுள்ளது.

உண்மையைக்கூறுவதானால் மேலே குறிப்பிட்ட முஸ்லிம் ஊரில் அழகான வசதியான வீடு கட்டிப் போட்டுள்ளது. கன்னிப் பெண் அழகு குறைந்தவள் என்ற காரணத்திற்காக இதுவரை ஒரு வரனும் கிடைக்கவில்லை. வயதுக்கு வந்த கன்னிப் பெண்ணின் ஏக்கத்தை மார்க்கம் பேசுபவர்கள் அறிவார்களா?

அதே ஊரில்படித்த ஆசிரியை தொழில் செய்யும் கன்னிப் பெண் நிறம் குறைந்தவள் என்பதற்காக இன்னும் வரன் கிடைக்காமல் உள்ளார்.

நான் 1994 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் 25ம் திகதி குளியாப்பிட்டி பகுதியில் உள்ள ஒரு முஸ்லிம் கிராமத்தில் நடந்த திருமண வீட்டுக்குப் போய் இருந்தேன். பெற்றோர்கள் கல்வி கற்ற அமைதியான இரண்டு கன்னிப்பெண்களையும் ஒரு இளம் வாலிபரையும் சிறுவர்கள் இருவரையும் கொண்ட கண்ணியமான குடும்பத்தை சேர்ந்தவர்கள். குடும்பத் தலைவர் தொழிலேதும் செய்திட முடியாத சுகமீனக்காரர். அவரின் மூத்த மகளுக்கே 25.12.94ல் திருமணம் நடைபெற்றிருந்தது. திருமண விடயமாக நானும் பெண்ணின் தந்தையும் அலசிய போது “மாப்பிள்ளை மேசன் தொழில் செய்பவர். நல்லவர் 40,000 ரூபா பணமும் 45,000 ரூபா நகையும் கேட்டார்கள். கொடுக்கிறோம். நாம் வேதாந்தம் பேசிப் பேசி இஸ்லாமிய முறைப்படி சீதனம் இன்றி மாப்பிள்ளை தேடினால் அது நடக்காத காரியம். எங்கள் பிள்ளைகளும் கிழவி ஆகிவிட வேண்டியதுதான். எனவே சமூக சீர்கேடுகளை எங்களாலும் எங்கள் மக்களாலும் ஒழிக்க முடியாது. அதனால் நான் எமது உறவினர்களிடமும் நண்பர்களிடமும் விடயத்தை கூறினேன். அவர்கள் தான் மேற்படி 85,000 ரூபா எமக்கு தந்தார்கள்” என்று கூறினார்.

மேற்படி சம்பவத்திலிருந்து என்ன தெரிகின்றதென்றால் நாம் இஸ்லாமியர்கள் என்று கூறுகின்றோம் இஸ்லாமிய சட்ட திட்டங்களை கடைப்பிடிப்பதாகவும் என்றும் கூறுகின்றோம் நபி(ஸல்) அவர்கள் தான் எமது வழி காட்டி போதகர் தலைவர் என்றெல்லாம் கூறுகின்றோம்.

ஆனால் நாம் உதட்டளவில் தான் இஸ்லாமியர்களாக வாழ்கிறோமே தவிர உண்மையான முஸ்லிம் குர் ஆணை ஹதீஸ் பின்பற்றும்

முஸ்லிம்களாக இஸ்லாம் எதைத் தடை செய்கிறதோ அதை வெறுத்த வர் களாக மகர் கொடுத்து திருமணம் செய்யும்படி கூறிய நபி (ஸல்) அவர் களின் போதனைக்கு மாறாக வாழ்கிறோம்.

விதவைகளுக்கு வாழ்வு அளிக்கும்படி இஸ்லாம் கூறுவதாகவும். அதை கடைப்பிடித்து வாழ்வதே ஆணினத்தின் நோக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்றும் உபதேசம் செய்கிறவர்கள் யாராவது விதவைகளுக்கு வாழ்வு கொடுத்திருப்பார்களா என்பது சந்தேகமே!

இன்றுநூற்றுக்கு தொண்ணூறு வீதமான ஆண்(வாலிபர்) கள் சீதனமோ வீடோ நகையோ காணியோ பூமியோ கேட்காமல் எடுக்காமல் திருமணம் செய்து உள்ளார்களா என்றால் அது மிக மிக குறைவாகவே உள்ளது.

இந்த 20ம் நூற்றாண்டில் மதத்தாலோ மதவாதிகளாலோ பாரிய கொடுமையான சீதனக்கொடுமையை தடுத்து நிறுத்தவோ ஒழிக்கவோ முடியாது.

அரசாங்கம் சீதன தடைச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். போதைவஸ்துகளுக்கு கடுமையான சட்டம் இயற்றியது போல் சீதனத்திற்கும் கடுமையான சட்டம் இயற்றி அமல் படுத்தினால் தான் சீதனக் கொடுமையை இல்லா தொழிக்க முடியும். போதை வஸ்து வினால் எப்படி குடும்பம். நாடு சமுதாயம். குறிப்பாக பெண்களின் வாழ்வு சீரழிகிறதோ அதைப்போன்று சீதனக்கொடுமையினால் கன்னிப் பெண்களுடைய குறிப்பாக தமிழ் முஸ்லிம் பெண்களுடைய மணவாழ்வு சீரழிகின்றது.

நம்நாட்டில் பெண்களின் தலை வியாக ஒரு பெண் தலைமை தாங்கி ஆட்சி நடத்துகின்றார். நம் ஏழைப் பெண்களுடைய வாழ்வு சிறக்க சீதனத் தடை சட்டம் கொண்டு வந்து பெண்களின் கண்ணீரை துடைக்கும் படி வேண்டுகிறேன்.

புதுமலர் புத்தளம் என்.பி. ஆர்

உடல் நலம்:

கர்ப்பை வாசல் புற்று நோய்

இலங்கைப் பெண்களுக்கு உயிராபத்து ஏற்படுத்தக்கூடியதென அஞ்சப்படும் கருப்பையின் கழுத்துப் பகுதியில் ஏற்படும் புற்று நோய் முற்றாகக் குணப்படுத்தக் கூடியதே. இவ்வகைப்புற்று நோய் பொதுவாக கருப்பையின் கழுத்துப் பகுதியில் செதில்கள் போலத் தோற்றமளிக்கும். இது squamous carcinoma என அழைக்கப்படுவது. அநேகமாக 40 வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்களிடமே இது காணப்படுகிறது. இளம் பெண்களிடம் வேறொருவகையான உயிரணுவே பாதிக்கப்படுகின்றது. இது அடினோ கார்சினோமா (Adino carcinoma) என இனங் காணப்பட்டுள்ளது.

நோயாளி முற்றாகப் பாதிக்கப்படுமுன், ஆரம்பகட்டத்திலேயே இப்புற்று நோயைக் கண்டுபிடித்து சிகிச்சை செய்து கொள்ளமுடியும். வழமையான மருத்துவ சோதனையைச் செய்யும் போதே, அப்பெண்ணின் உயிரணுக்களில் மாற்றமேற்பட்டிருக்கிறதா என்பதை குடும்ப மருத்துவர் அவதானித்து, அவ்வாறு ஏதாவது அடையாளமிருப்பின், நோய் மேலும் பரவாது உரிய சிகிச்சையை அப்பெண் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நோயாளியின் கர்ப்பையின் கழுத்துப்பகுதியை மருத்துவர் துடைத்து எடுத்து பரிசோதனை செய்வதனால் நோயாளிக்கு பக்கவிளைவோ, பாதிப்போ, உடல்வலியோ ஏற்படமாட்டாது. எனினாகவும் விரைவாகவும் முடித்துவிடக் கூடிய பரிசோதனை இது. இப்பரிசோதனை மூலமே அப்பெண்ணின் உயிரணுக்களில் மாற்றமேற்பட்டிருக்கிறதா என்பதை தீர்மானிக்க முடியும். இவ்வாறான மருத்துவ பரிசோதனையை உடலுறவில் அடிக்கடி ஈடுபடும் பெண்களும், 30 வயசுக்கு மேற்பட்ட எல்லாப் பெண்களும் இரு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தடவையேனும் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

இப்புற்றுநோய் உடம்பிலிருப்பதென்பதனை இனங்காணக் கூடிய ஏனைய ஆரம்ப கால அறிகுறிகளாவன:- புணர்ச்சிக்குப் பின் இரத்தம் வெளியேறும், யோனிக் குழாயில் திரவத்தன்மை தொடர்ந்து காணப்படும். நோய் பரவிவிட்ட கட்டத்தில், வழமையான மாதவிடாய் ஏற்படுவதற்கு முன்பே, இரத்தம் வெளியேறுவதுமுண்டு.

கருப்பையின் கழுத்துப் பகுதியில் புற்றுநோயினால் பாதிக்கப்பட்ட உயிரணுக்கள், அதிஷ்டவசமாக, விரைவாகப் பரவுவதில்லை. மெல்ல மெல்ல 4 கட்டங்களிலேயே இவை பரவும். ஆரம்ப கட்டத்தில் கருப்பையின் கழுத்துப் பகுதியிலுள்ள உயிர்த்தசைமங்கள் சார்ந்த பகுதியில் மாற்றங்கள் ஏற்படும். 1வது கட்டத்தில் இந்நோய் கருப்பையின் கழுத்துப்பகுதியில் மட்டும் இருக்கும். 2, 3, 4 ஆகிய கட்டங்களிலேயே இது உடம்பின் ஏனைய பகுதிகளுக்கு பரவும்.

கர்ப்பைவாசல் புற்றுநோயை சத்திரசிகிச்சை அல்லது ஊடுகதிர்கதிரியக்க மருத்துவமுறை (Radio Therapy) மூலம் குணமாக்கலாம். ஆரம்ப கட்டத்தில் இலகுவானதான ஹிஸ்டோ ரக்டமி சத்திர சிகிச்சை மூலம் குணமாக்கிவிடலாம். 1வது கட்டத்துக்கு நோய் பெருகிவிட்டதெனில் ஹிஸ்டோரெக்டம் என்ற சத்திர சிகிச்சை மேற்கொள்ளப்படும். அடுத்த கட்டங்களுக்கு நோய் பெருகி விட்டதெனில் சத்திரசிகிச்சையால் பயன் ஏற்படாது. புற்றுநோய் அணுக்களை அழிப்பதற்கு ரேடியோ தெராபி முறையே மேற்கொள்ளப்படும்.

இப்புற்றுநோய் ஏற்படுவதற்கான காரணம் யாது என்பது இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. எனினும், பெண் முழுமையாக வளர்ச்சி பெறுவதற்கு முன் இளம் வயதில் உடலுறவு நடவடிக்கைகளிலீடுபடுவதும், ஆண்களின் விந்து முன் இளம் வயதில் உடலுறவு நடவடிக்கைகளிலீடுபடுவதும், ஆண்களின் விந்து நீர்மமும் இப்புற்று நோய் ஏற்படுவதற்குரிய காரணமாக இருக்கலாமோ என ஊகிக்கப்படுகின்றது. குழந்தைப் பேறு இப்புற்றுநோயை ஏற்படுத்துகிறது என நிரூபிக்கப்படவில்லை. எனினும் கர்ப்பந்தரிக்கிற காலத்தில் இந்நோய் பெருகும்.

அச்சம் வேண்டாம். இது முழுமையாகக் குணமாக்க கூடிய நோயே.

நான் இன்னும் நானே!

தீக்குளித்தும் எந்தன் கற்பை நீங்க நம்பலை- சீதை
சாகலையே என்ற கவலை உங்க மனசிலே
வாக்களித்தபடி எனக்கு வாழ்க்கை கிடைக்கலே-
என்வழக்கை உங்க பட்டி மன்றம் தீர்க்க முடியலே.

தூண்கணக்கா நீங்க சபையில் நிக்கையிலேயே - என்னைத்
துகிலுரிந்த கையை வெட்ட வக்கு இல்லையே
ஆண் மகனா நீங்க? அட வெக்கமில்லையா? - என்னை
அடகுப் பொருளைப் போலச் சூதில் வைக்க வில்லையா?

அரிச்சந்திரன் மனைவியாக அரியணை மீது - நான்
அரசியாக அமர்ந்திருந்தும் உரிமைகள் ஏது?
தரகுச் சந்தை மாட்டைப் போல என்னை வித்தீங்க - உங்க
சரித்திரத்தில் பெண்ணுக்காக எதைக் கிழிச்சீங்க.

சூடையிலே குஷ்டரோகி உங்களை வைத்து - நீங்க
சூடும் ஆசை நாயகியின் வீட்டிலே விட்டு
வாடி நின்றேன் 'பதிவிரதை' பட்டத்துக்காக - துளி
வருத்த முண்டா நான் சிறுமை பட்டதற்காக?

நட்ட நடுக் காட்டில் என்னை விட்டு ஓடினாய் - உன்னை
நம்பி வந்த என் கழுத்தில் நாகம் சூடினாய்
அப்படியும் சுயம் வரத்தில் உன்னை நாடினேன் - இந்த
அடிமைக்குணம் போற்றிப் புகழேந்தி பாடினான்.

மேடையிலே நின்றபோது மாதவியானேன் - உங்க
மிருக இச்சை வடிந்த பின்பு பாதகியானேன்
வேடர்களின் வெறியினின்று விடுதலையாக - வேறு
வழிகளின்றித் துறவு பூண்டேன் மேகலையாக.

விற்பதற்கு நான் அளித்த சிலம்பிருந்ததால் - என்னை
விற்கவில்லை! கோவலனின் குணம் புரிந்ததா?

கற்பு என்னும் ஆரக்காலில் பக்திக்கயிற்றிலே - கட்டிக்
கதற வைத்தீர் காரைக்காலின் அம்மை கழுத்திலே.

பட்டமகிஷி என்பதும் ஓர் அடிமைப்பட்டமே - டில்லி
பாதுஷாவின் பாதையெங்கும் எனது ரத்தமே
கட்டிடங்கள் வாணை முட்டும் நிஜாமின் செழுமை - அதன்
கலசங்களில் குருதி நாளும் கன்னியர் இளமை.

ராஜசபையின் வடிவம் இன்று சட்டசபைகளே - உங்கள்
ரதங்களிலே பூட்டியுள்ள குதிரை நாங்களே
ராணுவத்தை மகிழவைக்க நாங்கள் இரைகளே - உங்கள்
ராஜியத்தில் பாதி சிவப்புச் சேரித் தெருக்களே.

என்ன மாற்றம் அன்று முதல் இன்று வரையிலே - பரத்தை
என்றும் உங்கள் தேவையாக இருக்கும் வரையிலே?
பெண்ணைச் சுற்றி லட்சுமணன் போட்ட கோட்டிணைத் - தாண்டிப்
போனவளின் மேலடித்தீர் நரகல் சேற்றினை.

லட்சுமியின் தெய்வப்படம் தொங்கும் சுவரின் கீழ் - போலிஸ்
லத்திகளில் வடிகிறது என்னுடைய சீழ்?

எத்தனையோ ஜமீலாக்கள் கல்பனாக்களாய் - இதோ
இன்னுமொரு பத்மினியாய் தொடர் வினாக்களாய்.....

நான் இருந்தேன்; 'பொய்ப்பனை' யாய் நான் இருக்கிறேன் - இனி
நானழித்துப் புதியவளாய்த் தோலுரிக்கிறேன்
ஏன் பிறந்தேன் என்று இனியும் வியர்த்திடமாட்டேன் - உலகம்
என்னில் பாதி அதனை விட்டுக் கொடுத்திட மாட்டேன்.

— தணிகைச்செல்வன்

(15ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

விருத்தி செய்துள்ளார்கள். எனினும் இக்குடும்பங்களின் உணர்ச்சிப் பாதிப்புகள் பிரகாச மானதாயில்லை. **மறக்கப்பட்ட விஷயங்கள்**

வெளிநாடுகளுக்கு பெண்கள் வேலைக்குச் சென்றதனால் உடைந்து போன குடும்பங்கள் சமுதாயச் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தியுள்ள போதிலும், அதன் விளைவுகளை யிட்டு மிகச் சிறிய அக்கறையே காட்டப்படுகிறது. தகப்பனிடமோ பெண் உறவினர் ஒருவரிடமோ, அயலவரிடமோ கவனிப்புக்காக விட்டுச் செல்லப்பட்ட குழந்தைகள் உணர்வுரீதியாகவும் உடல் ரீதியாகவும் பாதிப்படைகின்றனர். வகுப்பில் முன்னேற்றமின்மை, ஒழுங்காகப் பாடசாலை செல்லாமை, சுகாதார கவனிப்பின்மை, போஷாக்கின்மை முதலியவற்றால் இதனை அறிய முடிகிறது. 1987ல் நடத்தப் பட்ட மதிப்பீடொன்றின் படி, ஐந்து வயதுக்கு உட்பட்ட 40000 குழந்தைகளின் தாய்மார் மத்திய கிழக்கில் தொழிலாற்றுவதாக தெரிய வந்தது. தாய்மார் வெளிநாடு சென்றுவிடுவதனால் குழந்தைகளிடம் ஏற்படக்கூடிய தாக்கத்தை நுட்பமாக கண்காணித்த சுகாதார கவனிப்பு நிபுணர்குழு ஒன்று இக்குழந்தைகளின் நலனுக்கு வேண்டிய உதவிகளை புரிந்து உதவுமாறு அரசாங்கத்தையும் உதவி நிறுவனங்களையும் கோரியுள்ளது.

இவ்வாறான குழந்தைகளிடம் மிகக் கடுமையான போஷாக்கின்மை காணப்படுகிறது. திடீரெனத் தாய்ப்பாலை நிறுத்தியது இவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பெரிய பிரச்சினையாகும். நிறை குறைவு, மற்றும் மனச்சிக்கல்களின் எதிர்கால விளைவுகள் பயங்கரமானது. காலப்போக்கில் இக்குழந்தைகள், வளர்ச்சிகுன்றி, மனநோயால் பாதிக்கப்படும் அபாயத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர்.

குடும்பம் பிரிந்திருப்பதால், குழந்தைகள் மட்டுமல்ல, இளம் பெண்பிள்ளைகள், சிறுவர்கள் கூட உணர்ச்சிமான அளவு மன நெருக்கடியினால் இடர்ப்படுகின்றனர். இளம் பெண்பிள்ளைகள் தாயின் ஸ்தானத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, தமது எதிர்கால

வளர்ச்சிக்கான கல்வி பெறும் வாய்ப்பை கைவிட்டுவிடுகின்றனர். தாய் குடும்பத்துக்கு வெளியே இருப்பதனால், சிறுமிகள் பாலியல் சேட்டைகளுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதும் அதிகரித்து வருகிறது.

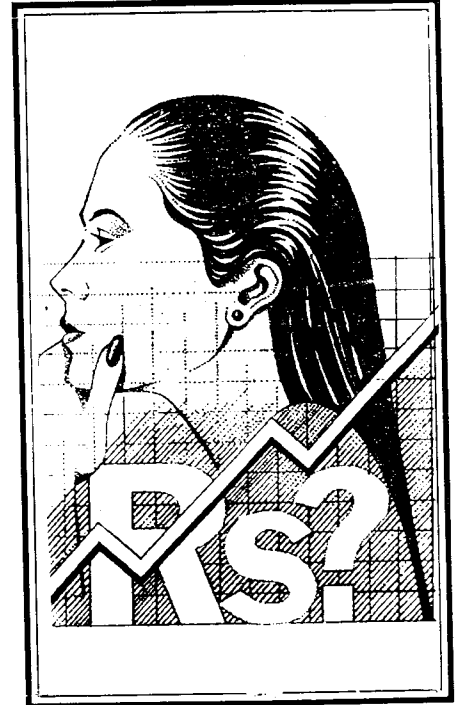
சீர் செய்ய சில வழிகள்

வெளிநாடுகளில் வேலைக்குச் சென்றுள்ள பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் வெளியே தெரியக்கூடியதாக சர்வதேச மட்டத்துக்கு 1992ல் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்த ஆண்டில் ஆசியப் பெண் அமைப்புகளின் இணையகம் என்னும் நிறுவனம் நடத்திய சர்வதேச புலம் பெயர்வும் பிராந்தியக் கொள்கைகளுக்குமான கருத்தரங்கின் பலா பலனாக தேசிய மதியுரைக்குழு ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது புதிய அரசாங்கத்தின் கீழ் சீர் செய்யப்பட்டது. வெளிநாடுகளுக்கு வேலைக்குச் செல்லும். பெண்களின் வயதெல்லை பற்றி இக்குழுவில் விவாதிக்கப்பட்டது. 14 வயதுச் சிறுமிகள் பெரிய மனுஷிகள் என்ற போர்வையில் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட இக்குழு இவ்விஷயமாக ஆழ்ந்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டது.

வியாபாரப் பண்டமாக பெண்களைக் கருதி தொழில் வழங்குநர்கள் சுரண்டுவதை தவிர்ப்பதற்காகவும், பாதுகாப்பு உரிமையையும், சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதையும் அளிக்கவல்லதான இரு நாட்டு தொழில் ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்வது அவசியம். எத்தனை பேர் அந்நாட்டுக்கு வேலைக்குச் சென்றுள்ளார்கள் என்ற கணக்கை அறிந்து கொள்ளக்கூடிய வகையில் அந்நாட்டுக்குச் சென்றுள்ளவர்களைப் பற்றிய விபரப்பதிவை அவர்களை வேலைக்கு வைத்திருக்கும் நாடுகள் ஏற்படுத்த வேண்டும். ஏனெனில், பெரும்பாலான நாடுகள் வீட்டுப் பணிப் பெண்களின் நெருக்கடி நிலைமையை ஒரு பிரச்சினையாக அங்கீகரிப்பதில்லை. இப் பெண்களின் பாதுகாப்புக்காக, எதுவித கண்காணிப்பு வழிவகைமோ சட்டக் கட்டுப்பாடோ இல்லை வெளிநாடுகளிலுள்ள இலங்கைத் தூதர

கத்திலும் பெண் அதிகாரி ஒருவர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். இந்நாடுகளில் வேலைபுரியும் இலங்கையரின் மனித உரிமைகள் வேலை உரிமைகள் மீறப்படுமிடத்து அவற்றை சென்று முறையிடுவதற்கு இது வசதியாக இருக்கும்.

வெளிநாட்டுக்கு வேலைக்காகச் செல்லவிருக்கும் பெண்ணுக்கு அவளின் சொந்த நாட்டில் வேலைவாய்ப்புக்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டால் அவளுக்கும்

அவளது குடும்பத்துக்கும் அது உன்னதமான வாய்ப்பை அளிப்பதாகும். வெளிநாட்டுக்கு வேலைக்குப் போய் உழைக்க வேண்டுமென்ற முனைப்பு உள்நாட்டில் உழைப்புத் தேடுவதில் நம்பிக்கையற்ற நிலைமையின் நிர்ப்பந்தத்தினாலேயே ஏற்படுகிறது. சொந்த நாட்டிலேயே அவள் இருப்பதற்கான ஊக்கமுட்டும் வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். குடும்ப உறவைப் பெரிதாகப் போற்ற மதிக்கும் கலாசாரத்தைக் கொண்ட நாட்டில், குடும்பங்கள் உடைந்து பிரிந்து போவதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய முன்வர வேண்டும்.

மலையக நாவல்களில்

SAMY

பெண்கள்

அந்தனி ஜீவா

‘தூரத்துப் பச்சை’ சொல்லும் சோக வரலாறு

கோகிலம் சுப்பையாவின் “தூரத்துப் பச்சை” நாவலில் பாலியல் ரீதியாக ஒடுக்கு முறைக்கு உள்ளாகும் சிவசாமி பாத்திரத்தின் மூலம் பலயதார்த்த ரீதியான உண்மைகள் வெளிச்சத்திற்கு வருகிறது.

தேயிலைத் தோட்டங்களில் பெண்கள் எவ்வாறு கங்காணிமார்களின் காமப் பசிக்கு இரையானார்கள் என்பதனை நாவலாசிரியை மிகவும் அவதானத்துடன் சித்தரிக்கிறார்.

“சிவகாமி தன்னுடைய அங்கப் பூரிப்பையும், செதுக்கிய உடல் அழகையும் நன்கறிந்தவள். அவளிடம் உள்ள தெல்லாம் அது ஒன்று தான் என்பதையும் நன்கறிவாள் அதை எந்த விதத்தில் பயன்படுத்திக் கொள்வதென்பதையும் அறிவாள்.

அவள் எல்லோரையும் சுழல்விட்டு துரையின் மீது ஒரு கண் மெதுவாக இழையோட விடுவாள். அவள் திரும்புகையில் ஒரு புன்சிரிப்பு அவள் முகத்தில் நெளிந்து இழையும். கண்களை விளக்கு திரியைப் போல் படபடக்க விடுவாள். திமிறி மதர்ந்து நிற்கும் உடற்கட்டை இறுக்கி புடவை இழுத்துக் கட்டிக் கொண்டு டால் துரையின் வெறி பாய்ந்த கண்கள் அவளைப் பார்க்காமல் விடுவதில்லை”

(பக்கம் 55)

இப்படி பலரின் பார்வை அவளின் மீது விழுகிறது. சிவகாமியை தன் பசிக்கு இரையாக்க கங்காணி முனைகிறான். அவளும் இதற்கு உடந்தையாகிறாள். நாவலின் இன்னொரு கதாபாத்திரமான முத்தம்மாள் இதனைக் கவனிக்கிறாள்.

கங்காணி பார்வை முத்தம்மாளின் மீது விழுகிறது. ஆனால் சிவகாமியை தன் பக்கம் ஈர்க்க முடியவில்லை. கங்காணியின் சபல வார்த்தைகளுக்கு அவள் பலியாக வில்லை. “எங்களைப்

போல ஏழைகளுக்கு இருக்கும் மானம் மரியாதை கூட உனக்கெல்லாம் எங்கே இருக்கு என்று தன் கையிலிருந்த புல் வெட்டும் முள்ளை உயர்த்தினாள்.

ஆனாலும் கங்காணி பலர் முன்னிலையில் அவளை சுடு சொற்களால் பேசத் தவறவில்லை.

நாவலில் சிவகாமி என்ற கதாபாத்திரம் பாலியல் சுரண்டலுக்கு எவ்வாறு உள்ளாக் கப்படுகிறதோ, அதே போல் வள்ளி என்ற கதா பாத்திரம் மாமியார், மச்சினிமார்களின் கொடுமைக்கு உள்ளாக் கப்படுவதைப் பார்க்கிறோம்.

“வள்ளி வேலை முடித்து வந்து சமையல் செய்து போட்டும் அவளுக்கு சாப்பிடுவதற்கு மிச்சம் தான் கொடுப்பார்கள். அதுக்கும் கூட சில நாட்களுக்குப் பஞ்சம் வந்துவிடும். இந்த நிலையில் குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுக்க வேண்டும். என்று ஏங்குவாள். வேலைக்குப் போகும் பொழுது, பலயினத்தால் அவளுக்கு கைகால் நடுக்கம் எடுக்கும். அழுது கொண்டே வேலைக்குப் போவாள் ஒரு நாள் முடியாத நிலையில் ஏங்கித்தவித்து தன் இதயத்தில் வைத்திருக்கும் வேதனையை ஆற்றங்கரையில் உட்கார்ந்து புலம்பித் தீர்த்தாள்.....

(பக்கம் 139)

இவ்வாறு நாவலாசிரியை வள்ளியைப் பற்றி சொல்கிறார். தூரத்துப் பச்சை நாவலில் பெண்கள் பாலியல் சுரண்டலுக்கு மாத்திரமல்ல கொடுமைக்கும் உள்ளாக்கப் பட்டார்கள். அவர்களின் உழைப்பும் சுரண்டப்பட்டது. பெண்கள் என்ற படியால் ஒதுக்கப்பட்டார்கள். ஆண்களுக்கு இருந்த சுதந்திரம் கிடையாது தன் கணவன், குடும்பத்தினிடையே அடிமையாக வாய்ப்பேச முடியாத ஊமைகளாக வாழவேண்டிய நிலை.

தேயிலைத் தோட்டதிலுழைக்கும் பெண்களின் வாழ்வும் தேயிலையைப் போலத்தான். தூரத்துப் பச்சை நாவலில்

இந்த பெண்களின் சோக வரலாற்றை கண்ணீர் கதையை ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் பார்க்கலாம். இதோ இன்னொரு காட்சியை அவர் விவரிக்கிறார் “பெண்கள் கூடைகளையாட்டிக் கொண்டு அணிவகுத்து மலைமீது ஏறிச்சென்றார்கள். காலைக் கதிரவனின் செங்கதிர்கள் அவர்கள் மீது பாய்ந்து வீழ்ந்து அந்த மலை எங்கும் பரவியது. அவர்களுடைய கிழிசல் நிறைந்த முரட்டு புடவைகள் கூட அந்த கதிரவனின் ஒளிப்பட்டு வர்ணஜாலம் புரிந்தன. எல்லோரும் சிரித்து பேசிக் கொண்டு, வேலைத்தலத்திற்கு நடந்து சென்றார்கள். இது அவர்கள் நித்தம் அனுபவிக்கும் காட்சி. கதிரவனின் கதிர்கள் பட்டு மின்னிய பனித்துளிகளும், இளம் பச்சை நிறக்கொழுந்து நிறைந்த தேயிலைச் செடிகளும் அந்தப் பெண்களின் ஸ்பரிசத்தில் நெகிழ்ந்தன. அன்புடன் செடிகளை தடவிக் கொடுத்து, “பாரேன்!” இந்தத் தூரிலே தான் கொழுந்து நல்லா விட்டிருக்கு பாரடி” என்று சொல்லி இன்பத்திலே லயித்துப் போகும் அந்தப் பெண்ணின் உயிரும், உடலும் அந்த செடிகளின் உயிரோடு கலந்து ஒன்றிவிடும். அவர்கள் தங்களுடைய இன்ப துன்பங்களை யெல்லாம் அந்ததேயிலைச் செடிகளோடு பகிர்ந்து கொள்வார்கள். செடிகளுக்கு மட்டும் வாயிருந்தால் கதை கதைகளாகச் சொல்லும்

(பக்கம் 146)

“அட்டை ஒரு புறம் அவர்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சியது. கொசுவும், செல்லும், குளிரும் இரவில் தூங்க விடாமல் வதைத்தன. ஆனால் வருடக் கணக்கில் இவைகள் மத்தியில் அவர்கள் வாழ்ந்து பழகிவிட்டதோடு அவற்றை பொருட்படுத்துவது கூட இல்லை.” என்கிறார் தூரத்துப் பச்சை நாவலாசிரியை கோகிலம் சுப்பையா.

(20ம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழ் சமூகத்தில் சீதனப்பேயை ஒழிக்க

வள்ளல் இராமநாதன் தன் பண்பாட்டையும் மேம்பாட்டையும் ஈழம் வாழ் மக்கள் அறிந்து அதன்படி ஒழுக்கு வார்கள் என்ற தின்மையான மனப்போக்கால் எழுப்பப்பட்டது இராமநாதன் கல்லூரி என்ற கலைக்கோவில். பச்சைப்பச்சேலென விளங்கும் இந்த மருத நிலத்திலே செம்மை நிறைந்த இக் கல்லூரியைப் படைத்துத் தமிழ் மக்களும், தமிழ் கலாசாரமும், தமிழ் மொழியும் வளர்ந்து கொண்டே போவதற்கு உதவி செய்த அந்த வள்ளலைத் தமிழ் மக்கள் உள்ளளவும், தமிழ்மொழி உயிருள்ள மொழியாக விளங்கு மளவும் மறக்க முடியாது.

ஆண்களுக்காகவே இந்த உலகம், ஆண்கள் இட்டதே சட்டம் என்ற காலத்தில் வாழ்ந்தவர் இராமநாதன். இக்காலத்தில் பலவித முன்னேற்றங்களடைந்த மேற்கத்திய நாடுகளில், ஆண்களின் ஆதிக்கம் வேரூன்றி, சமூகத்தில் பெண்களுக்கு ஓர் உரிமை, அவர்களுக்கு ஒருவாக்கு என்ற சம்பிரதாயமே இல்லாதகாலம். இது ஓர் இருளடைந்த காலம். சமூகத்தின் தாய், வீட்டிற்குள் அடைக்கப்பட்டிருந்த காலம். பெருமைபெற்ற புதல்வர்களைப்பெற்ற தாய், கணவனே கண்கண்டதெய்வமென, நம்பிவீட்டிற்குள் அடைக்கப்பட்டிருந்த காலம். பெருமை பெற்ற புதல்வர்களைப் பெற்றதாய், கணவனே கண்கண்ட தெய்வமென நம்பி வீட்டிற்குள் ஒளிந்திருந்த காலம். புகழ் பெற்ற தமிழனுக்கு இது ஒரு புதிய விந்தையான காலம். திரும்பிப் பார் என்று அறிஞர்கள் சொல்லுவார்கள். ஆதலால் சரித்திரத்தைப் புரட்டுங்கள், இலக்கியங்களை வாசியுங்கள், இசையைக் கேளுங்கள். அவற்றுள் எல்லாம் மிளிர்ந்தான் “அவன்” என்ற பெண்.

பெண்ணைக் கடவுளாக வணங்கிய முதல் மனிதன் தமிழன் ஆவான். பொங்கி வழியும் சிந்துநதிக் கரையில் பிறந்தான் தமிழனின் மூதாதை. அவனுடன் பிறந்தது அவன் மொழி, அவன் பண்பாடு. சிந்து நதிப் பிரவாகத்தில் ஆடினான் புரண்டான் தமிழ்நங்கை அங்கு தோன்றியது ரிக்வேதம். அம்மையும்

அப்பனும் என்று தாயை முன்னுக்கு வைத்தே வளர்த்தார்கள். வேதத்தை மங்கையாக மலர்ந்த தமிழ் மொழி, சங்கப் புலவர்களின் திருநாவில் தெய்வவாக்காக மிளிர்ந்தாள். செஞ்சொல் நிறைந்த செந்தமிழில் செங்கனியாய் திறந்து தீந்தமிழ் பேசினாள். தமிழ் மங்கை, சங்கப் புலவர்களின் மத்தியில் சமஉரிமையுடனும், பெரும் புகழுடனும் வீற்றிருந்தாள். பல பெண்மணிப் புலவர்கள். பெண்மைக்குத் தனிமையான சிறப்பான ஒரு இடத்தைத் தமிழ் மக்கள் கொடுத்திருந்தார்கள். அம்மையும் நீ அப்பனும் நீ என்று தேவாரம் அறை கூறிற்று.

ஆனால், 19ம் நூற்றாண்டில் புனிதம் நிறைந்த பெண்மை சுயநலங் கொண்ட ஆண்மையின் கீழ் ஒடுங்கிற்று ; அடங்கிற்று. பழமையை மறந்து, புதுமை என்ற பெயரில் சோபை அற்ற ஒரு சமூகத்தை தமிழன் படைத்தான். பெண்மை வீட்டில் ஒரு வேலைப் பொருளாக மாறிற்று.

அக்காலத்தில் எவரும் வியக்கத் தக்க முறையில் பெண்மை முன்னேற வேண்டுமென்ற விருப் பத்தில் ஈழத்துப் பெண் குழந்தைகளுக்காக இக் கலைக் கோவிலை எழுப்பினார் இராமநாதன் வள்ளல்.

பெண்மையின் பெருமை பெருகிடும் காலம் தொடங்கிற்று. ஏராளமான பெண்மணிகள் அறிவுச் சுரங் கத்தில் இறங்கி ஆற்றலைப் பெற்றார்கள். பழமையை உணர்ந்து புதுமைக்கு ஒரு புது வழி காட்டத் தொடங்கினார்கள். ஆண்கள் வகித்த இடங்களில் பெண்கள் அமர்ந்து திறமையுடன் வேலை செய்தார்கள். அகப்பை பிடித்த சுரங்கள் ஏரைப் பிடித்தன. மினுக்குப் பூசின விரல்களில் எழுதுகோல் தாண்டவமாடிற்று. நன்மையாகத் தோன்றிய விழிப்புணர்ச்சி ஒரு சில இடங்களில் ஆவேசமாக மாறிற்று. பெண்கள் விடுதலை என்ற போர்வையில் ஆண் சமுதாயமே தேவையில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டது. இந்தப் போர்வையை நாம் எடுத்தெறியா விட்டால் ஆண்மையும் ஒதுங்கி நின்று பெண்மை அனுபவித்த

குறைகளை அநுபவிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஆண்மையும் பெண்மை யும் ஒன்றாகச் சேர்ந்தே சமுதாயத்தின் பொருளாதாரத்தையும் கலாச்சாரத்தையும் பண்பாட்டையும் வளர்க்க முடியும். எங்கள் சமுதாயம் வளர வேண்டில் ஆண்மையும் பெண்மையும் கைகோர்த்து அன்புடனும் மதிப்புடனும் முன்னேற வேண்டும்.

பெருமையான பெண்மையின் தன்மையைப் பெருமைப்படுத்துவது என்ன? ஆடை அலங்காரம் செய்து மலரணிந்து திலகமிட்டு ஓய்யார நடை நடந்து போவதல்ல பெண்ணின் பெருமை. புற அழகில் மயங்குபவன் அகத்தின் அழகைக் காணமாட்டான். அகத்தின் அழகில் தான் அன்பு பரிமளிக்கின்றது. அந்த அழகில் தான் ஆண்டவன் தன்னைக் காட்டுகின்றான். இன்று பெண்மை பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை உடையிலும், நடையிலும், ஆபரணத் திலும் செலவழித்துக் கொண்டு வருகின்றது. மின்னும் வைரங்களும், வைபிரியங்களும், மினுக்குப் பொன் ஆபரணங்களும் நிறைந்த தங்கள் மேனியில் தான் பெண்ணின் பெருமை இருக்கின்றது என்று சில பெண்மணிகள் நினைக்கின்றார்கள். அழகு வேண்டியது தான், ஆனால் அழகுக்கு அழகு படுத்த வேண்டியதில்லை. புறத்தை அழகு படுத்த பல நேரம் கழிக்கும் பெண்கள் அகத்தின் அழகைப் பெருக்க ஒரு நிமிட நேரமும் செலவழிப்பதில்லை. அகத்தை அழகு படுத்துவது என்ன? கல்வியும், கலாசாரமும். பரந்த நோக்கும் விரிந்த மனப் பான்மையும் செம்மையான மனமும் அழகான உடலும் பெண்மையைப் பெருமைப் படுத்துகின்றன.

பெண்மையைப் பெருமைப் படுத்துவதற்கு வைராக்கியம் தேவை. அறிவு கொண்டு ஆற்றலுடன் கருத்துக்களை கைப்பிடிப்பதே வைராக்கியம். மயானத்தில் பிணம் எரியும் பொழுது ‘சீ, சீ இது ஒரு வாழ்வா?’ என்று நினைத்து, வீடு திரும்பியவுடன் மறப்பதை மயான வைராக்கியம் என்று பெரியோர் கூறுவார்கள். நான் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது நான் கூறுவதெல்லாம் சரியென்று உங்கள் மனம் கூறும். ஆனால் வீட்டுக்குத் திரும்பியவுடன் நான் கூறிய கருத்துக்களை மறந்துவிடக்கூடும்.

பிற்காலத் தாய்மையை நான்

//////////////////// (31ம் பக்கம் பார்க்க)

ஒரு தீக்கோழி தலையை உயர்த்திப் பார்க்கிறது !

- பத்மா சோம.

வ

சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள், நீலம், ஊதா என வகைவகையான வண்ணச் சேலைகள், சுடிதார்கள் அப்பெண்களின் உடல்களைத் தழுவிவிருந்தன. அந்த அழகிய நிறங்களும், வெவ்வேறு தோற்றங்களைக் கொண்ட அப்பெண்களின் உற்சாகம், ஆர்வம் பொங்கும் முகங்களும் இணைந்து அந்தச் சபைக்கு மெருகேற்றின.

அந்தக் கருத்தரங்கத்துக்கும் எனக்கும் ஆரம்பத்தில் தொடர்பிருக்கவில்லை. அமைப்பாளரின் சம்பிரதாய பூர்வமான அழைப்புக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ப தற்காக அதில் சிறிது நேரம் பார்வை யாளனாக இருந்து விட்டுத் திரும்பி விடலாமென எண்ணிக் கொண்டு போயிருந்தேன்.

புனர்வாழ்வு தொடர்பான விஷயங்களிலுட்பட்டுள்ள எனது நிறுவனத்தில் நான் சேர்ந்து பணி யாற்றத் தொடங்கிய பின் பல கரந்துரையாடல்கள், கருத்தரங்குகள், கூட்டங்களை நான் ஏற்பாடு செய்து நடத்தியிருக்கின்றேன். இவ்விஷயம் தொடர்பாக வெளிநாட்டில் நடந்த சில மாநாடுகளிலும் பங்கு பற்றியிருக்கிறேன்.

இம்முறை புதுடில்லியில் தொண்டர் நிறுவனங்களின் சம்மேளனம் நடத்திய புனர்வாழ்வுப் பிரச்சினைகள் பற்றிய மகாநாட்டில் பங்குபற்றச் சென்றிருந்த போது, இடம் பெயர்ந்த மக்களின் உணவு, சுகாதாரம், வீட்டு வசதி மற்றும் அவர்களின் அத்தியாவசியத் தேவைகள் பற்றிய அமர்வுகளிலேயே முழு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டேன். இவ்விஷயங்கள் தொடர்பாக எழும் சிக்கல்களுக்கு எப்படித் தீர்வு காணலாம்? என்ன வழிவகைகளில் அவற்றை அணுகலாம்? புதிய உத்திகளை எவ்வாறு கையாளலாம்? இவற்றால் மக்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய, சமூக பொருளாதார கலாசாரப்பாதிப்புகள் எப்படி அமையும்? போன்ற விஷயங்கள் தொடர்பாக மற்றநாட்டுப் பிரதிநிதிகளுடன் கலந்துரையாடிப் பகிர்வு செய்து கொண்டிருத்துக்களைச் சுற்றியே எனது சிந்தனை லயித்துப் போயிருந்தது. பெண்கள் தொடர்பான அமர்வுக்கு தலைமையேற்க வேண்டியவர் இன்னும் வரவில்லை.

விடுதலை வேட்கை கொண்ட பெண்கள் தமது உரிமைகளுக்காக தாமே முன்வந்து உரிமைக்குரல் எழுப்பத் தொடங்கிவிட்டனர். பெண்களின் சமத்துவத்துக்கான சமுதாய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் பணியில் ஆண்களுக்கும் பங்குண்டு. பெண்கள் பிரச்சனை

என்பது அவர்களின் சொந்தப் பிரச்சனை அல்ல..... அது முழுச் சமுதாயத்தையும் பாதிக்கும் பிரச்சனையே..... சமுதாயம் என்பது ஆண்களையும் பெண்களையும் உள்ளடக்கியதே. புனர்வாழ்வுப் பிரச்சனைகளை நுணுகி ஆராய்ந்து அத் துறையில் ஈடுபாட்டுடன் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் இலங்கையில் இருந்து வந்த அதிதி அவர்களை இந்த அமர்வுக்கு தலைமை தாங்கி நடத்தி தருமாறு அழைக்கிறேன்.

-எனது முகத்தைப் பார்த்தபடி சிரித்துச் சிரித்து, அந்த அமர்வின் அமைப்பாளரான பெண்மணி திடீரென அழைத்த போது, எனது மன அதிர்வைச் சமாளிக்கச் சில கணங்கள் எடுத்தன. எனக்கு இவர்களின் பிரச்சனையின் முழுமையான ஆழநீளம் தெரியாது. வெளிநாட்டு அரங்கொன்றில் 'முடியாது, மாட்டேன்' எனச் சொல்வதும் மரபல்ல.

முற்றும் புதிதான சூழல், முன்னர் அறிமுகமில்லாத முகங்கள், பிரச்சனைகளைக் கொட்டி அலசுவதற்காக ஆவேசங்கொண்ட மனங்கள், அவர்களில் பலர் விஷயத்தெளிவு, பிரச்சனையை அணுகும் அனுபவம், ஆற்றல்மிக்கவர்களாகவும் இருக்கக் கூடும். நான் தலைமைக் கதிரையை நோக்கிச் சென்று போது அவர்கள் எழுந்து நின்று கரகோஷம் செய்து மகிழ்வான வரவேற்பைத் தெரிவித்தனர்.

"பால், பண்பாடு, எண்ணிக்கை, வாழ்வு முறை, மொழி, இனம், நிறம், உருவத்தோற்றம் முதலிய வற்றில் வெவ்வேறு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களிடம் வேறுபாடு களுண்டு. எனினும் எல்லோரும் மனித சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களே மனித சமுதாயத்தில் பெண்கள் அரைவாசிப் பங்கினர், ஆண்களால் செய்ய இயலாத மனித உருவின் கருவைச் சுமக்கும் புனித கடமையைச் செய்யும் பேராற்றல் கொண்டவள் பெண் என்பதனால், பெண்ணினத்துக்கு சகல துறைகளிலும் உரிமைகள் அளித்து மேன்மைப்படுத்த வேண்டும். பெண்களின் உரிமைகள் தொடர்பாக உலக அரங்கில் இன்று அதிகமாகப் பேசப்படுகிறது. தங்களை முதன்மைப்படுத்தி மேன்மை அளியுங்கள் என பெண்கள் கேட்கவில்லை. சகலதுறைகளிலும் சமமாக நடத்துங்கள் என்றே கோருகிறார்கள். இந்த நியாயமான கோரிக்கைகள் நிறைவடையக் கூடிய சமுதாய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் பெண்களின் முனைப்புகளில் ஆண்களும் முழுமையாகத் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளவேண்டும்." எனச்

சொல்லி சுருக்கமாக எனது உரையை முடித்த போது அந்தப் பெண்கள் சபையிலிருந்து இரண்டாவது முறையாகவும் பலத்த கரகோஷம் எழுந்தது. பிரதானமாக பெண்கள் கூடியிருந்த அச்சபையில் சிறுதொகையாக காணப்பட்ட ஆண்களும் அப்பெண்களின் கரவொலியில் தம்மை இணைத்துக் கொண்டது, எனது கருத்தை ஆண்கள் சமுதாயமும் அங்கீகரித்துப் பிரதிபலிப்பது போலிருந்தது.

அந்நிகழ்வின் ஏற்பாட்டாளராகிய பெண்மணி தொடக்க வரையாற்றும் போது, பிரச்சனையின் ஆழத்துக்குச் சென்று பல கருத்துக்களைப் பிட்டுப்பிட்டு எடுத்து முன் வைத்தாள்.

பலமானிலங்களிலிருந்தும் வந்த பிரதிநிதிகள் ஒவ்வொருவராகத் தம்மை அறிமுகப்படுத்தி விட்டுத் தத்தமது ஊர்களில் பெண்களுக்கெதிராக இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளை புள்ளிவிபரங்களுடன் சொல்லத்துவங்கினர்.

"12 வயதுச் சிறுவன் ஒருவன் தனது எஜமானன் வீட்டில் பசித்த வயிற்றை நிரப்ப பிஸ்கட் திருடி விட்டானாம். அதற்குத் தண்டனையாக அவனின் தாயின் சேலையை உருவி எறிந்து விட்டு அவளை நிர்வாண ஊர்வலம் செய்து மானப்பங்கம் செய்தார்கள்....."

"வேலையற்ற கணவன் கடன் பட்டுக் குடித்துவிட்டு இரவு வீட்டுக்கு வந்து, பசுவல்லாம் பாடுபட்டு உழைத்து குழந்தைகளின் பசிதீர்க்க கொண்டு வந்த மனைவியின் ஊதியத்தை, தான் மேலும் குடிப்பதற்குத் தருமாறு அவளுக்கு ஆய்க்கினை கொடுத்தான். கொடுக்கமுற்றத அவளின் மண்டையை பொல்லால் அடித்து

உடைத்து விட்டான்.”

வறுமை காரணமாக வேலைக்குப் போகிற பெண்ணைப் பார்த்து “வேறு ஆள்பிடிக்கப் போறியா? வீட்டில் அவன் போதாது என்றால் என்னோடு வா...” என வீதியில் சொல்லால் அடிக்கப்படும் பெண்கள்.....

வேலைத்தளத்தில் - கோழிகளைப் போல விரட்டிப்பிடிக்கப் பட்டு, நிரப்ப நதப்பாலியல் தொந்தரவுக்குள்ளாக் கப்படும் பெண்கள்.....

இப்படி அனேக விபரங்கள் அங்கு அரங்கேறிமுடிய, நடுத்தர வயதுப் பெண் பெயர் சாவித்திரி அம்மாள் மேடைக்கு வந்து, சீற்றத் துடன் சீறினாள்.

“நம்நாட்டு பெண்கள் அனுபவிக்கிற தொல்லைகளை எல்லாம் இங்கு பேசினவங்க ரொம்ப விஸ்தாரமாகச் சொன்னாங்க. புலாத்காரம், பாலியல் துன்புறுத்தல் போன்ற அசிங்கங்கள் நம்நாட்டுக்கும் சமூகத்துக்கும் ஒவ்வாததுங்க. இந்தச் சனியன்பீடைகள் ஒழிந்து போக வேணும், நான் சொல்றதையும் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கோ. காலேல எழுந்ததும் காப்பி போட ணும், சாப்பாடு செய்யணும் எனச் சக்கரமாக சுழல்றம். இந்த ஆண் பிள்ளைகள் என்ன பண்ணாங்க? கூடமாட ஒத்தாசை செய்யவேணாம். சும்மா வாயை வச்சிட்டு இருக்கவாவது வேணாமோ.....

ஏ கழுதை! காப்பிக்கு சர்க்கரை ரொம்பக்கம்மி. ஏ தடிமாதே! தவலை எங்கே போட்டாயிட. நாயே, பேயே, முண்டமே என காலங்கார்த்தாலே ருந்தே கத்திக்கரிச்சுக்கொட்டுறான்க. ஆத்தி ரத்தில் அடி உதையும் அவ்வப் போது உண்டு. எவ்வளவு கொடிய வார்த்தையால நம் மனையெல்லாம் சுட்டுப் பொசுக்கிறான்க.....

கலியாணமாகி 6, 7 வருமாச்சு இரண்டு பெண்களும் பிறந்தாச்சு. நாங்களும் ஒரு உயிர் நமக்கும் மானமிருக்கு சுரணையிருக்கு மனம் நோக வைக்கப்படாது என எண்ணி நாலு வார்த்தை ஒருநாள் பார்த்து அன் பாகச் சொல்றாகளோ.... இல்லியே, தமது தேவைகளுக்கு மட்டும் பாலே தேனே என பல்லை இழிக்கிறான்க.... நாம் அடிமை என்ற அவர்களின் நெனைப்பை மாத்தணும், ஏச்சுக்களை நிறுத்தச் செய்யணும்.”

அந்த அரங்கில் அவள் வெட்கத்தை விட்டு இவற்றைச் சொல்கிறாளென்றால், எத்தனை காலமாக அவள் மனசில் ஆணின் செயல் உறைத்து உறுத்திக் கொண்டிருந்து வருகிற தென்பதை உணர முடிந்தது.

பலத்த மழை அடித்து ஓய்ந்து விட்டது போல ஒரு அமைதி...

“நான் எனது அலுவலகக் கடமையிலிருக்கிற போது பலர் என்னைப் பார்க்க வருவதுண்டு. அவர்கள் பல தரத்தினர், வெவ்வேறு பிரச்சனைகள் சிக் கல் களுக்கு முகம் கொடுத்து,

அவற்றைத் தீர்க்க ஒரு வழியைக் காணத் தவிப்பவர்கள். மலையிருந்து கொட்டும் நீர்வீழ்ச்சி போல அவர்களின் பிரச்சனைகளை என் தலையில் ஏற்றிவிட்டு, சுமை குறைந்த சுகத்தில் ஆறுதல் காணும் அவர்களைப் பார்த்து எனக்கு அனுதாபம் கலந்த இரக்கம் ஏற்படும்.

இரத்தம், உணர்வு, நாடி நரம்பு, புத்தி என்பவை இன்ப உணர்வுகளை அனுபவிக்கவும் அலசிரசிக்கவும் மட்டும் அமைந்தவை அல்ல. துன்ப துயரங்களைக் கேள்விப்பட்டவுடன் அவை மரக்கட்டைகளாகி மாறி விடுவதில்லை.

மற்றவர்கள் சொல்கிற பிரச்சனைகளை காதால் ஏற்று, மனதில் இருத்தி, மூளை நரம்புகளை உசார்

படுத்தி சிந்தனையைக் கசக்கிப் பிழிந்து இது எனது பழக்க சபாவமாகிவிட்டது.

பிரச்சனைகளை அலசி ஆராய்ந்து தீர்மானம் எடுக்கப்படும் போது, நான் அந்தக் கூட்டத்தில் இருக்க முடியவில்லை. கலந்துரையாடலின் நடுவில், அந்த அமர்வுக்கு தலைமையேற்க இருந்த பெண் சுணங்கி வந்ததற்கு மன்னிப்புக் கேட்டபடி திடீரென வந்து சேர்ந்து விட்டாள். அவள் பயணித்த “புகைவண்டிக்கு பாதி வழியில் கால் சுழுக்கி வழியில் படுத்து நித்திரையாகி விட்டது. அது சுகமாகி விழித்தெழுந்து ஓடி வந்து அப்போது தான் புதுடில்லிக்கு வந்தது” எனக்கூறி புகைவண்டி பழுது பட்ட சம்பவத்தை நகைச்சுவையாகச் சொல்லிச் சிரித்தாள்.

தலைமைப் பொறுப்பை அவளிடம் ஒப்படைத்து விட்டு, அடுத்த வளாகத்தில் நடந்து கொண்டிருந்த நிவாரணப்பணிகள் தொடர்பான அமர்வில் கலந்து கொள்ளச் சென்று விட்டேன்.

அன்றிரவு பல மணி நேரமாக அப்பெண்கள் சுந்தரங்கில் நிகழ் ததப்பட்ட உரைகள் என் காதுகளில் ஒலித்தபடியிருந்தன.

எனது குடும்பத்தில் இப்படி எதுவும் நடந்ததில்லை. எனது மனைவி, மகள்மார் எதுவித குற்றச்சாட்டும் சொன்னதில்லை. அன்பாகவும் சந்தோஷமாகவுமே சாணப்படுகின்றனர். இப்படி தமது குடும்பங்களில் நடப்பதாக எனது நண்பர்களும் சொல்வதில்லை - சொல்லுவதற்கு மறந்திருப் பார்களோ அல்லது சொல்லாமல் மறைத்திருப் பார்களோ? எத்தனையோ இன்ப துன்பங்களை மனம் விட்டு பகிர்ந்து கொள் பவர்களாச்சே அப்படி இருக்காது. பத்திரிகைகளின் தலைப்புகளை தட்டுவதோடு சரி; விரிவாகப் படிக்க நேர்ந்தான் கிடைப்ப தில்லை..... வேலை வேலை.... வேலை

பெண்களுக்கு, இழைக்கப்படும் துன்புறுத்தல்கள், பிரச்சனைகளைப் பற்றி அப்பெண்கள் கூறியவற்றுடன் எனது நாட்டை ஒப்பிடும் போது, நாம் பலபடிகள் மேலே என எனக்குப் பெருமையாகவும் திருப்தியாகவும் மிருந்தது. எனது சேர்ட் கொலரை மானசீகமாக உயர்த்தி விட்டுக் கொண்டேன்.

மறுநாள் ஷொப்பிங், விருந்து, பிரியாவிடைகளை முடித்துக் கொண்டு விமானம் ஏறினேன்.

விமானத்திலிருந்து இறங்கி எனது நாட்டு மண்ணில் கால் பதித்த போது, மாற்றாந்தாயின் ஒக்கலையிலிருந்து, தனது தாயின் இடுப்புக்கு மாறும் குழந்தையின் குதூகல உணர்வு போல எனக்கு ஏற்பட்டது.

கொழுத்துப் பருத்த செவ்விளநீர்க் குலைகள், நீர்கொழுப்பு வீதியோரத்தில் ஆங்காங்கு காணப்படும் கொட்டிகளில் குவித்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆண்களுக்குச் சமமாக அவற்றை விற்பனை செய்வதில் பெண்களும் ஈடுபட்டிருந்தனர். சுளிரென எறித்துக் கொண்டிருந்த வெய்யிலினால் எனக்கு தண்ணீர்த் தாகமாயிருந்தது. இளநீர் குடிப்பதற்காக ராக்கியை மறிக்கச் செய்தேன். டிரைவருக்கு இளநீர் ஒத்துக்கொள்ளா தாம். சூடாகத் தேனீர் குடிக்க வேண்டுமென அருகிலுள்ள போசனைச்சாலைக்குப் போகப் புறப்பட்டான். அன்றைய பத்திரிகையையும் எடுத்து வரும்படி காச கொடுத்தேன்.

இளநீர் குடித்து விட்டு நான் வந்து புறப்பட்டுவிட்டான். நான் காரில் உட்கார்ந்து சிகரெட் புகைக்கத்துவங்கிய போது அவன் திரும்பி வந்து புறப்பட்டு விட்டான்.

“பாடசாலைக்குச் சென்ற மாணவியை பொலிசுக்காரர் பற்றை மறைவுக்கு இழுத்துச் சென்று பலாத்காரம்” முதற் பக்கச் செய்தி.

“கணவனின் பாலியல் தொல்லை களைப் பொறுக்க மாட்டாத இளம் மனைவி நஞ்சுருந்தித் தற்கொலை” மூன்றாம் பக்க மேல் மூலைச் செய்தி.

பத்திரிகையை இன்னும் புரட்டினேன்.

“ஆடைத் தொழிற் சாலையில் பாலியல் சேட்டைகளுக்கு உள்ளான பெண் மாடியிலிருந்து குதித்து மரணம்”

“தனித்து வாழ்ந்த நடுத்தர வயதுப் பணக்கார பெண்ணை நள்ளிரவில் நால்வர் பாலியல் சேட்டைகளின் பின் கொலை செய்தனர். அவளின் பணமும் கொள்ளையடிக்கப்பட்டது”

கொதிநிலையிலுள்ள சோற்றுப் பாணை போல எனது மனம் கோபத்தால் கொந்தளித்தது.

ஒரு குடும்பப் பெண் தனது கணவனின் வாய்ச்சொல் வன்முறையைத் தாங்கமுடியாமல் அந்தக் கருத் தரங்கில் வினா எழுப்பி விடிவுக்கு வழி கேட்டாள். ஆனால் எமது நாட்டுப் பெண்கள் அனுபவிக்கும் கொடுமைகளுக்கு முடிவு....?

பலமான பல சம்மட்டிகள் மாறி எழுந்து மாறி எனது மனத்திரையில் எழுந்து உயர்ந்தன.

(28ம்பக்கத்தொடர்ச்சி)

வேண்டிக் கொள்வது ஒன்றே ஒன்று தான். நான் கூறிய கருத்துக்களை வைத்துக் கொண்டு சிந்தியுங்கள். சரித்திரத்தைப் புரட்டுங்கள். வைராக் கியம் உண்மையாக உங்கள் மனதில் வளர வேண்டுமானால் நான் கூறுவது ஒன்றே ஒன்று தான் - திரும்பிப் பார்.

பெண்மையின் பெருமையைப் பேசிக் கொண்டு போகும் பொழுது இன்றைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் இப்பெருமையைச் சிறுமைப்படுத்துவது ஒரேயொரு நடைமுறை தான். அது தான் சீதனம்.

ஸ்ரீ என்ற அருமையான எழுத்தை முன்னே வைத்துப் பணத்தை வசூலிக்கும் இம்முறையை அறவே நான் கண்டிக் கிறேன், வெறுக்கிறேன். அன்னை பராசக்தியின் அம்சங்களாகிய உங்களைப் பேரம் பேசி விலை கொடுத்து வேண்டுவது தர்மமா? அல்லது நீதியா? பெண்கள் ஒதுங்கியிருந்த அந்தக் காலத்தில் இம்முறைக்கு ஒரு இடம் இருந்ததே என்று கூறு வேன். ஆனால் இன்று விழிப் புணர்ச்சி பெற்ற பெண்மை இதை மறுக்க வேண்டும். இக் கொடுமையை வேரோடு அழிக்க பெண்மை ஒன்று பட வேண்டும். பெண்கள் ஒன்று பட்டால் பெண்மை பெருமை

யடையும். இதை நீங்கள் செய்வீர்களா? இதைச் செய்வதற்கு உங்களுக்கு வைராக் கியம் உண்டா? இதுவே நான் எழுப்பும் கேள்வி.

புனிதமான காதல் இப்பொழுது தலை காட்டுவது இல்லை; பணத்திற்காக மணம் செய்யும் ஒரு வாலிபன் காதலை எங்கே காண்பான் பெண்ணின் அழகைக் காண்பதைப் பணம் திரை போட்டு மறைக்கிறது. ஆனாலும் காதல் முற்றாக அழிந்து விடவில்லை. காதலும் பல இடங்களில் தலை தூக்க தொடங்கி விட்டது. ஆனால் காதல்! காதல்! என்று கூறும் ஆண்மகன் திருமணம் என்றவுடன் காசு! காசு! என்கிறான். சட்டத்தினால் சீதனத்தை அழித்துவிட முடியாது. உங்கள் ஒற்றுமை ஒன்றினால் தான் அந்தப் பேயைச் சமூகத்திலிருந்து ஒழித்துவிட முடியும். சீதனம் கேட்கும் ஒரு வாலிபனைத் திருமணம் செய்யப் பெண்கள் மறுத்தால், சீதனப் பேய் இந்த சமூகத்தை விட்டு மறைந்தே போய்விடும்.

(1973 ஒக்டோபர் 13 அன்று நடைபெற்ற சன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரி வைரவழிமை வைபவத்தில் வைத்திய கலாநிதி சோ.ஆனந்தராஜன் ஆற்றிய தலைமை உரையிலிருந்து)

ஒரு முன்னோடிச் சம்பவம்!

குடும்பப் பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றுப் பராமரிப்பவளாக மட்டுமல்ல, அவர்களின் ஆரோக்கியமான உடல் உளவளர்ச்சி, கல்வி, கலாசார ஊட்டல் போன்றவற்றிலும் அக்கறை எடுக்கிறாள். அத்துடன் சமையல், உடுப்புக் கழுவுதல், வீட்டைச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல், குடும்ப பராமரிப்பு என அவள் பணிகள் விரிகின்றன. எல்லாவற்றிலும் பிரதானமாக கணவனின் தேகாரோக்கியம், மகிழ்ச்சி, முதலியவற்றைக் கவனிப்பதுடன், அவனின் பணிகளில் அவன் திறமையாக ஈடுபட்டு முன்னேறுவதற்கும் ஒத்தாசையாக விளங்குகிறாள். யதார்த்தமான இந்த உண்மை நிலை - ஒவ்வொரு ஆணின் வெற்றிக்குப் பின்னால் ஒரு பெண் இருக்கிறாள் என்ற உண்மை - வெளிப்படையாக அங்கீகரிக்கப் படுகிறதா? பெரும்பாலான குடும்பங்களில், காசைக் கொண்டு வந்து மனைவியிடம் கொடுத்து விடுவதுடன், அல்லது சேலை நகை நட்டு என கொண்டாட்ட தினங்களுக்கு வாங்கிக் கொடுப்பதுடன் கடமை நிறைவேறி விட்டதென கணவர்மார் நடந்து கொள்வது தான் நடைமுறையாக இருக்கின்றது.

இந்தப் பொதுவான நடை முறையை மாற்றிக் காட்டுவது போல புற நடையாக ஒரு சம்பவம் சென்னையில் சில மாசங்களுக்கு முன் நிகழ்ந்திருக்கின்றது.

சென்னை பூந்தமல்லி வீதியில் கம்பீரமாகக் காட்சிதரும் அந்த நட்சத்திர ஹோட்டல் - சில

வருடங்களில் படிப்படியாக வளர்ந்து, இன்று சென்னையிலுள்ள மிகப்பிரபலமான நிறுவனமாக திகழ்கிறது.

இதன் வளர்ச்சிக்காக அயராது பணியாற்றிய இயக்குநர்கள், நிர்வாகிகளைப் பாராட்டும் நிகழ்ச்சி இதன் வருடாந்த விழாவில் இடம் பெற்றிருக்கிறது. மாலைகள், பரிசுகள், பாராட்டுக்கள், விருந்து பசாரம் என படுகோலாகலமாக நடைபெற்ற இவ்விழாவில், சம்பந்தப்பட்ட ஆண்கள் மட்டுமல்ல, அவர்களின் துணைவி மார்களும் மேடையில் மாலை சூட்டிப் பரிசளித்துப் பாராட்டப் பெற்றிருக்கின்றனர்! சம்பந்தப்பட்ட கணவர்மார் தத்தமது மனைவிக்கு விழா மேடையில் மாலை சூட்டிப், பரிசுகள் வழங்கிக் கௌரவித்தமை, “எனது உழைப்பின் வெற்றிக்குப் பின்னால் அமைந்துள்ள திருமகள் இவள் தான்” எனப் பகிரங்கமாகப் பிரகடனம் செய்வது போல அமைந்திருந்தது. மேடையில் மட்டுமல்ல, குடும்பங்களிலும் இந்த மனப்பூர்வமான உணர்வு என்றும் நிலைத்து நிலவ வேண்டும்.

ஏனைய நிறுவனங்களும் பின்பற்ற வேண்டிய இந்த முன்னோடிச் செயலை ஏற்பாடு செய்த ஹோட்டல் பிளீஸ் நிர்வாகத்தினர் பாராட்டுக் குரியவர்கள்

✧ ✧ ✧ ✧

அழகன்

வன்முறை வடுக்கள்

(நாவல்)

ஆசிரியர் :

செ. கணேசலிங்கன்

வெளியீடு :

குமரன் பப்ளிஷர்ஸ்

வடபழனி, சென்னை.

நமது நாட்டில் பெண் விடுதலைக்காக குரல்எழுப்பி, ஆதரவு அளித்துவரும்விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய சில ஆண் களில் செ. கணேசலிங்கன் முக்கியமானவர். பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள், இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் ஆண் - பெண் அசமத்துவ நிலை, பற்றிய காரணங்களை ஆழமாக ஆராய்ந்து அவை பற்றி ஆணித்தரமாக எடுத்து விளக்கி வருபவர். மூத்த எழுத்தாளரான இவரின் பெரும்பாலான நாவல்கள், சிறு கதைகள், கட்டுரைகளில் இவை சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பதனைக் காணலாம்.

5 சிறு கதைத் தொகுதிகள்,

6 கட்டுரைத் தொகுதிகள்,

20 நாவல்கள்

அச்சில் வெளிவந்திருக்கின்றன. அண்மையில் அவரின் 21வது நாவலான "வன்முறை வடுக்கள்," ஜீனீவ் மகளிர் மாநாட்டை யொட்டி மாநாட்டின் தொனிப் பொருளைக்கூறும்பொருளாகக்கொண்டு வெளியாகியுள்ளது.

நிர்மலா சொன்னாள்.

"பெண்கள் சிறு வயதிலிருந்தே பாலியல்தொல்லைகளுக்கு ஆளா

கிறார்கள். பாடசாலை ஆசிரியர், மளிகைக் கடைக்காரன், சினிமாத் தியேட்டர், திருவிழாக்கள், பஸ் எல்லா இடமும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் அதுவன்முறை நேர்ப் ஆகும் அல்லவே"

சந்திரனுக்கு நேர்ப் செய்திகள் புதுமையாக இருந்தன. அவளின் பேச்சும் செய்திகளும் வியப்பளித்தது.

"அப்படியான சம்பவங்களில் மாட்டுப் பட்டால் எதிர்ப்புக்காட்டாமல் சமாளித்துக் கொள்ள வேண்டும். அதுவே மாணவிகளிடையே பேசப்படும் அறிவுரை."

"இதுவன்முறையை நடைமுறையாக ஏற்றுக் கொள்ளும் போக்கு அல்லவா? சந்திரன் ஆத்திரத்தோடு சொன்னான்.

"ஆண்கள் பொதுவாக விடும் சேஷ்டைகளெல்லாம் புத்தகம் தரும் போது கையைத் தொட்டுக் கொண்டு தருவது பாராட்டிவிட்டு முதுகில் அல்லது புஷ்டியில் தட்டுவது அவையெல்லாம் அடுத்து எதிர்பார்க்கும் வன்முறைக்கு ஆரம்பகட்டம்"

"ஆண்களின் வன்முறை பற்றி அனுபவப்பட்டவள் போலப் பேசுகிறாய்"

"தெருவில் பஸ்ஸிலே, கூட்டத்திலே போகும் போதெல்லாம் பார்க்கிறேனே. கூட்டத்தில் நெரிபவர்கள் முழங்கையால் மாந்திப்பிடிப்பார்கள். தவறு தப்போலத்தட்டுவார்கள். கிள்ளுபவர்களையெல்லாம் பார்த்து அனுபவித்துக்கொண்டு பொறுமையோடு தான் வாழமுடியும் சண்டை போட முடியுமா? எனக்கு மட்டுமல்ல, பெண்ணினத்துக்கே நடப்பது"

"இத்தனை தெரிந்தும் ஆணாதிக்கத்தில் விழ ஏன் அவசரப்படுகிறாய்?"

"சம அந்தஸ்து வேணும், பாதுகாப்பு வேணும், வீட்டாரை திருப்திப்படுத்த வேணும் நூறு காரணம் கூறலாம்"

ஆணும் பெண்ணும் சமத்துவமின்மையே பாலியல் வன்முறை, பாலியல் தொல்லைகள் ஆபாசம் அனைத்துக்கும் காரணம் என்ற கருத்து நிர்மலா - சந்திரன் என்ற முக்கிய பாத்திரங்களின் ஊடாக, இந்நாவல் முழுவதிலும் சிறப்பாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆண், பெண் உறவு உட்பட சமூக வன்முறை அனைத்துக்கும் சமத்துவ மின்மையே காரணம் என்னும் கருத்து ஆணித்தரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

- சோமா

முன்றாவதுபெண்

(சிறுகதைத் தொகுதி)

ஆசிரியர் :

செ. யோகநாதன்

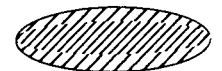
வெளியீடு :

குமரன் பப்ளிஷர்ஸ்

வடபழனி, சென்னை.

நாவல், சிறு கதை, சிறு வர் இலக்கியம் போன்ற ஆக்க இலக்கியத் துறைகளில், தனது முத்திரையை நன்கு பதித்து, தமிழுலகத்தினால் நன்கு அறியப்பட்ட எழுத்தாளர் செ. யோகநாதன். 30க்கு மேற்பட்ட நாவல்களையும், பலநூற்றுக் கணக்கான சிறு கதைகளையும் வெளியிட்டுள்ள செ.யோ.சென்ற சில ஆண்டுகளில், ஆனந்தவிகடன், குமுதம், அமுத சுரபி, புதியபார்வை, மல்லிகை, குமரன், இதழ்களில் எழுதிய 13 சிறு கதை களைக் கொண்ட இத்தொகுப்பு அண்மையில் வெளியிட்டுள்ளார். இதிலுள்ள ஒவ்வொரு சிறு கதையிலும் சமூகப் பிரச்சினைகள் மனதைத் தொடும் வகையில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. சிறு கதையென்பது நாவலின் சுருக்கமல்ல என்ற இலக்கண உண்மையை உணர்த்தும் வகையில் தேவைக்கு அளவான கதை மாந்தர், சம்பவம், உரையாடல், விவரணம் யாவும் சிக்கனமாகக் கையாளப்பட்டு படிப்பவரின் சிந்தனையில் சிறு பொறியாகக் கனல் சிந்துவதை இச்சிறு கதைகளில் காணக்கூடிய தாயுள்ளது.

பெண்ணின் குரல்

இதழ் 13

ஜனவரி 1996

PENNIN KURAL 13

17 ஏ பார்க் அவனியு
கொழும்பு - 5

ISSN 1391 - 0914

உள்ளே---

ஆய்வு :

- ஈவா ரணவீரா
- சாந்தி சச்சிதானந்தன்
- டானியல் எற்கின்ஸ்.

கட்டுரை :

- சதா விவேகானந்தன்
- பத்மா சோமகாந்தன்.
- அந்தனி ஜீவா

கவிதை :

- அன்னலட்சுமி ராஜதுரை
- தணிகைச்செல்வன்
- குறிஞ்சி தென்னவன்

சிறுகதை :

- பத்மா சோமகாந்தன்.

மற்றும்

செய்திகள்,
அபிப்பிராயங்கள்
நூல் விமர்சனம்

பெண்ணின் குரல்

பெண்களின் இன்றைய நிலமையை எடுத்து விளக்கும் பெண்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றி பகுத்தறிவுக்கோட்பாட்டுடன் போராடும் பெண்களால் பெண்களுக்காக மும்மொழி களிலும் பிரசுரிக்கப்படும் இலங்கைப் பெண்களின் உரிமையான ஒரு சஞ்சிகை.

பெண்ணின் குரல் அமைப்பு

பெண்ணின் குரல் (தமிழ்)

காந்தா ஹண்டி

(காந்தா ஹண்டி)

Voice of Women

(வொயிஸ் ஒவ் விமின்)

ஆகிய சஞ்சிகைகளை
வெளியிடுகின்றது.

விபரங்களுக்கு :

பெண்ணின் குரல்
17 ஏ பார்க் அவனியு
கொழும்பு - 5
இலங்கை

ஆசிரியர் : பத்மா சோமகாந்தன்

அட்டைப்படம் : எஸ்.டி. சாமி

கணனி தட்டச்சமைப்பு,

: Sarasu 590462